

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 19/fascicle 4

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 21 de desembre del 2011, a les 16,30 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 4379/11, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012. fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Benvinguts, una vegada més, a la sala de plens. Veig que fan cara de satisfacció, esper que el dinar els hagi caigut bé i ara començarem o recomençarem, una vegada més, aquest plenari dels pressuposts.

Debat número 14, de totalitat i de globalitat, agrupació de la secció 16, Conselleria d'Administracions Públiques amb les seccions i entitats afins. Esmenes a la totalitat. Grup Parlamentari Socialista. Secció 16, Conselleria d'Administracions Públiques, esmena 5231. Secció 78, Escola Balear d'Administracions Públiques, 5236. Promoció en comunitat autònoma de les Illes Balears, esmena 5202. I, gestió d'emergències de les Illes Balears SA, esmena 5205. Esmenes parcials. Grup Parlamentari Socialista. Secció 16, Conselleria d'Administracions Públiques, al programa 121C, direcció i serveis generals de les administracions públiques, 5376 i 5377. Al programa 124A, cooperació i relació amb els ens territorials i relacions interadministratives, 5379. Al programa 222C, actuació de policies, 5382. Al programa 223A, emergències, 5375. Al programa 313L, ajuda a les víctimes del delictes, 5378. Al programa 463E, foment de la participació ciutadana, 5380. Al programa 513D, infraestructures bàsiques, 5373 i 5384. Secció 78, Escola Balear d'Administracions Públiques. Al programa 121G, escola de les administracions públiques, 5385.

Ara passam al Grup Parlamentari PSM-Iniciativa Verds-Entesa i Més per Menorca. Secció 16, Conselleria d'Administracions Públiques. Al Programa 124A, cooperació i relacions amb els ens territorials i relacions interadministratives, esmena 5553. Al programa 313L, ajuda a les víctimes del delictes, 5552. I, al programa 513D, infraestructures bàsiques, 5538, 5539.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Es presenten o defensen a continuació les esmenes tant l'esmena a la totalitat a aquesta secció 16 i les empreses o ens que en depenen així com les diverses esmenes parcials. Aquest és un debat a la totalitat i a la globalitat conjuntament.

Des del Grup Parlamentari Socialista no podem compartir un pressupost per a Administracions Públiques que té, des del nostre punt de vista, sonades mancances bàsicament en emergències, en cooperació local, en política de personal i en atenció a les víctimes del delictes fonamentalment.

En primer lloc, em referiré a la cooperació local. És cert que hem tengut altres debats tant en comissió com en aquest plenari respecte de la cooperació local. Per a nosaltres no és de rebut que, per una banda, es faci el discurs que es mantindran les aportacions als ajuntaments per a la cooperació local perquè la realitat és una altra. Amb l'articulat de la llei dels pressuposts es proposa que la quantia legal establerta a l'actualitat, que és de 0,7% per als ajuntaments, passi a ser el 0,5 i em semblen excuses de mal pagador dir que la quantia que es trobaren l'any 2011 era insuficient, que ara es pagarà el 75% als ajuntaments i la resta l'any que ve perquè la realitat objectiva és una altra.

L'anterior govern, el govern del Pacte, amb totes les mateixes dificultats econòmiques en què es troba l'actual govern va pagar cada any religiosament el fons de cooperació local als ajuntaments. I ara, el nou govern, nou que ja no és tan nou perquè porta mig any governant, l'únic que ha fet és rebaixar de 0,7 al 0,5 aquesta quantia. Ja sé, Sr. Conseller, que vostè, tant vostè com el president, ja s'han compromès davant la FELIB i els ajuntaments que rebran la mateixa quantia, però no els semblaria més normal que en comptes de demanar que ens creguem la seva paraula aquestes paraules es reflectissin en aquest pressupost, que per això som avui aquí.

Per altra banda, també, i amb relació a la cooperació local, hem hagut d'esmenar la partida destinada a la Llei de capitalitat de Palma, ja que aquesta partida és de 8,5 milions d'euros front els més de 25 milions d'euros que hi havia en els darrers pressuposts aprovats de l'any 2010. Entenem, vaja, entenem no, és una obvietat que aquesta partida incompleix la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma, ja que l'article 142.a) de la llei preveu una inversió anual no inferior a 30 milions d'euros de les institucions autonòmiques amb àmbit competencial al terme municipal de Palma. La quantia de 8,5 milions d'euros que s'ha pressupostat per tant és insuficient i no compleix, com dic, amb la Llei de capitalitat de Palma.

Passam a la Direcció General d'Emergències, tampoc no podem estar d'acord amb les partides pressupostades per a emergències i, per tant, tampoc amb l'empresa pública GEIBSA, la empresa pública que gestiona les emergències, perquè entenem que es donen passes enrere per aconseguir la igualtat a totes les Illes per a la gestió de les emergències de l'112. El primer que va fer aquest govern Bauzá en arribar al Govern va ser desviar la partida pressupostària existent en aquest any 2011 per al centre d'emergències 112 a l'illa d'Eivissa, única illa que no compta amb aquest centre, desviació a altres conceptes que, per cert, encara tampoc sabem on han anat. I ara, a més, el Govern amb els pressuposts de 2012 tenia l'oportunitat d'esmenar aquest greuge i en comptes d'això el que fa és obviar la necessitat de la construcció d'aquest centre d'emergències. És per això que hem presentat una esmena concreta d'1 milió d'euros per al centre de l'112 a Eivissa.

I, a més, també vull recordar que una esmena semblant va ser presentada pel Grup Popular en els pressuposts de l'any 2010 que llavors sí els semblava necessària i que en aquells moments ja es negociava amb el Consell d'Eivissa la ubicació del centre a l'aquarterament militar de Sa Coma que, per cert, va ser comprat en aquells mateixos moments, el desembre de l'any 2009.

Per altra banda, veim amb preocupació com les partides destinades a les oficines d'atenció a les víctimes del delictes no només baixen sinó que el Govern ja ens ha explicat que s'han resolt els convenis que existien amb els col·legis professionals que tenien aquest servei. Ens agradaria saber com es mantindrà aquest servei tan sensible que en els darrers anys s'havia consolidat a totes les Illes amb el pressupost que consta en aquest projecte de l'any que ve, de l'any 2012.

Pel que fa a les infraestructures bàsiques proposam afectar aquesta partida per garantir la reparació dels defectes constructius de la ronda sud de Ciutadella i per altra banda també assegurar el finançament del drenatge de l'autovia de l'aeroport d'Eivissa que s'inunda cada vegada que plou. És també un tema que hem tengut oportunitat de parlar en altres debats, que encara no està resolt i creim que s'ha de reflectir en el pressupost el finançament del drenatge d'aquesta autovia.

Per altra banda, també es proposa afectar la partida referida a les transferències als consorcis, concretament al Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat, un consorci del qual forma part el Govern des de la seva constitució i el que es demana és afectar, com dic, aquesta partida en el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat.

Per finalitzar, i quant a la política de personal, no vull deixar d'esmentar, a més de l'esmena que feim a l'EBAP per garantir la formació de policies locals a totes les illes, que no podem estar d'acord amb les iniciatives que ha pres aquest govern amb la Direcció General d'Interior, unes iniciatives que han estat iniciar una modificació concreta de la Llei de funció pública només per eliminar el català a les oposicions, sense el més mínim consens ni amb grups polítics ni amb els sindicats, iniciar una política de confrontació amb els sindicats en un moment en què haurien de ser uns aliats i no uns enemics per al Govern, eliminant hores extres a funcionaris, inclosos els de salut pública amb la consegüent pujada de les llistes d'espera que, per cert, en mig any de Govern del Sr. Bauzá ja s'ha notat, eliminar gratificacions i productivitats en general, això sí, sempre amb excepcions sempre que sigui dins l'entorn o dins Presidència. Tot això, com dic, sense el més mínim consens ni amb els sindicats ni amb els grups polítics.

Li demanam, Sr. Conseller, i això no té un cost econòmic, però sí té a veure amb la política que desenvoluparà la seva conselleria de cara als propers anys i concretament també de cara a l'any 2012, Sr. Conseller, li demanam i li proposam consens en tres temes que afecten la seva conselleria i que a nosaltres ens semblen bàsic.

En primer lloc, justícia, voldria que no es deixàs de banda les negociacions amb el Ministeri de Justícia per tractar el traspàs de competències en aquesta matèria ara, precisament, també que està a punt de constituir-se el nou govern Rajoy, i segurament aquesta nit sabrem o aquesta tarda el nom del nou ministre de Justícia, i que ja no hi haurà més excuses per dir que no s'ha pogut negociar amb un govern que estava en funcions, perquè a pesar que per al Govern no és prioritari el traspàs de competències en matèria de Justícia, i nosaltres això ho respectarem, el que no podem compartir és que es deixin les negociacions a l'aire perquè en un moment o en l'altre aquestes competències en matèria de Justícia arribaran i quan arribin hem d'estar preparats per poder-les exercitar. I no vull deixar de recordar, precisament, les negociacions, no només les que es varen fer en l'anterior legislatura sinó fins i tot fa dues legislatures que vàrem permetre que parlàssim ja d'una possibilitat de traspasar les competències en matèria de Justícia, amb un cost efectiu que ja rondava els 60 milions d'euros, i que cap grup polític no hi estava d'acord, però creim que s'ha de continuar negociant.

El segon tema pel qual li demanam consens i oferim la nostra col·laboració és amb el tema de la policia turística. Necessitam una modificació de la llei per canviar la figura de la policia turística amb el consens dels treballadors, dels ajuntaments evidentment i del Govern. Jo li oferesc la feina i la col·laboració del Grup Socialista per a aquest fi, per aconseguir com més aviat millor aprovar el Pla d'estabilitat policial.

I finalment un tema que crec que fins ara hi ha hagut consens i que no hi hauria de deixar de tenir que és el tema de la llengua, la llengua catalana, i la funció pública que depèn de vostè. Creim que és un greu error que una de les primeres mesures que va prendre aquest govern del Sr. Bauzá, del president Bauzá, i de vostè com a conseller d'Administracions Públiques hagi estat trencar el consens en matèria de llengua que teníem a Funció Pública, no només a Funció Pública sinó també més de 25 anys de consens de la Llei de normalització lingüística no s'haurien de veure ara trencats. Ara vostès, sense pressa, però també sense pausa, avancen en la seva política d'ofegament de la nostra llengua catalana i en el seu ús a l'administració pública. La modificació de la Llei de funció pública que vostès han proposat, que encara no ha entrant en el Parlament i per això encara tenim l'esperança que en puguem parlar i la puguem consensuar, han cedit vostès a les pressions rebudes o a les al·legacions de determinats col·lectius perquè han donat encara passes més enllà de les seves propostes inicials. Ara tampoc no serà un requisit en la promoció interna ni tampoc per als concursos de trasllats, etc.

Esperem que aquest parlament, que és el lloc idoni o és el lloc adient per tractar tot el que sigui la modificació tant de la Llei de funció pública com de la mateixa Llei de normalització lingüística, tenguem el consens que requereix i que fa més de vint-i-cinc anys que no s'havia trencat en aquesta comunitat autònoma gràcies al consens de tots i cada un dels grups polítics. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Costa. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El nostre grup no comparteix el contingut i el disseny d'aquest pressupost. És un pressupost que, des del nostre punt de vista, debilita els ens territorials, debilita els consells insulars i els ajuntaments de la comunitat autònoma. És un pressupost que no compleix ni reflecteix les promeses de reestructuració de l'administració i dels ens públics instrumentals. És un pressupost al servei d'una política de combat irracional, visceral, irresponsable contra el català, contra la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma.

Anem per parts. Quant a la gestió de recursos humans és clar que no compartim l'ús, l'abús de la lliure designació que utilitza el Govern per ocupar llocs de feina d'alt nivell funcional. Tampoc no compartim les formes i els continguts d'una reorganització dels ens públics instrumentals, una reorganització desorganitzada, poc transparent, poc austera, poc eficaç, una reestructuració que no ha mostrat cap resultat, però que en els pressuposts ens mostra partides per a estudis, partides per a assessors en aquesta reorganització, partides que ens parlen de fusió d'ens, com el COFUC i l'Institut d'Estudis Balearics, però que alhora ens mantenen els seus gerents. Es redueixen en un 50,8% els recursos destinats a l'ens públics, es redueix el 20% el nombre d'empreses públiques, però els gerents no es redueixen ni un 50 ni un 20%.

Quant a la policia el Govern manté la partida econòmica de 3,2 milions d'euros destinada a la policia turística, una partida que permet als ajuntaments seguir contractant aquesta modalitat de policia que s'inicià el 2004 i que el Govern ja ha anunciat que vol reorganitzar. Creim que és una bona decisió garantir la continuïtat d'aquest servei i crec també que aquesta reorganització és necessària tant per garantir millorar la seguretat pública com per donar estabilitat laboral a aquest cos. Així i tot, valdria la pena accelerar aquest procés participat de reestructuració perquè el temps si no genera incertesa a tots els implicats, als treballadors, al cos de policia, als ajuntaments.

Quant a la competència de Justícia el nostre grup continua defensant la necessitat de la seva transferència i que es continuï la feina iniciada per l'anterior govern de progrés; tot i que el conseller ha reiterat en diverses ocasions que aquesta no era una prioritat esperem que no es paralizï ni es renunciï a una competència tan fonamental per a aquesta comunitat autònoma i que es pugui dur a terme durant aquesta legislatura.

Quant al programa d'ajuda a víctimes del delictes, al qual hem presentat una esmena, la 5552, creim que el Govern hauria de fer un esforç per continuar garantint aquest programa, el programa 313L, que, a través d'aquesta esmena, volem que es doti amb 200 mil euros més per mantenir el suport d'ajuda a les víctimes del delictes. Ens consta entendre aquesta baixada, una baixada que nosaltres repercutim sobre el programa 112E, la Conselleria de Presidència, que ja dèiem que era l'antítesi del discurs del Partit Popular, allò del final de la cultura de la subvenció, aquí, en aquesta conselleria, no s'aplica aquesta cultura de la retallada i del final de les subvencions, s'aplica i nosaltres creim que és un bon lloc on fer baixa per continuar amb el programa de víctimes del delictes.

També presentem dues esmenes d'afectació, la 5538 i 5539, que afecta el programa d'infraestructures bàsiques, 513D. Una pretén, simplement, assegurar el finançament per resoldre les constants inundacions de l'autovia que va a l'aeroport d'Eivissa. Una inversió que va executar en el seu moment el Partit Popular i de la qual ara, lògicament, ha d'assumir responsabilitats. També, dins aquestes esmenes d'afectació, la 5539, volem donar compliment al Pla de vehicles no motoritzats amb tot allò que té a veure amb la promoció del carril bici. És una esmena copiada, recollida de les que mil vegades va presentar el Partit Popular i que tant va defensar en aquesta cambra. Creim que ara és el moment de recollir-la i també, com a mínim, de dotar-la mínimament perquè pugui tenir continuïtat i es pugui executar.

I un dels programes, arrib a un dels programes que més preocupa en el nostre grup, el programa 124A, de cooperació i relacions amb els ens territorials i relacions entre administracions. Hem presentat una esmena, la 5553, que incrementa el Fons de cooperació local, fa baixa, una altra vegada, en el programa 112C, de la Conselleria de Presidència, i fa alta al programa 124. El motiu és clar, complir amb la Llei municipal i de règim local ara vigent que el Govern del Partit Popular vol modificar per la porta de darrera amb una disposició addicional, la novena, i garantir així que els municipis rebin com a mínim la mateixa aportació que el 2010.

És evident que els ajuntaments són uns dels principals perjudicats i debilitats d'aquest pressupost, en surten perjudicats amb el Fons de cooperació local, en surten perjudicats amb el retard en les transferències finalistes, i també del Fons de cooperació local, perquè el 75% tantes vegades anunciat a hores d'ara no s'havia transferit, els ajuntaments encara no l'havien rebut. En surten perjudicats en el no compliment dels compromisos assumits pel Govern en forma, per exemple, de consorcis, el Govern de les Illes decideix unilateralment no formar part, sortir de consorcis dels quals formava part, dels quals tenia compromisos, deixant als ajuntaments tota la responsabilitat i lògicament també tota la despesa. Un exemple és el Consorci de l'ampliació del Polisportiu de Ciutadella, un consorci format pel Govern de les Illes Balears, Consell Insular i Ajuntament i del qual ara el Govern ha anunciat que no se'n feia responsable. També en surten perjudicats amb les inversions estatutàries que aquest pressupost no contempla en el seu articulat i que els municipis i el consell insular en el seu moment sí que van considerar que eren importants per dinamitzar les ciutats i la seva vida econòmica.

Els ajuntaments presten serveis bàsics dels ciutadans, fins i tot n'assumeixen de no propis, que no són de les seves competències; els ajuntaments presten un 30% dels serveis que corresponen a altres administracions i per açò és tan important el Fons de cooperació local, que aporta recursos no finalistes als ajuntaments, excepte d'aquells lògicament que es fan a través de convenis i de projectes. Idò, amb el Fons de cooperació local fan el mateix que fan amb el finançament del consell, modifiquen la llei per la porta de darrera, modifiquen la Llei de finançament definitiu dels consells insulars, modifiquen la Llei de règim local, modificacions que perjudiquen els ajuntaments perquè redueixen els seus recursos, perquè si no hauria de canviar el percentatge d'ingressos mínims, els ingressos propis mínims que s'han de destinar al Fons de cooperació local passant del 7 al 5%; perquè si no hauria de canviar l'articulat d'eliminar que cap municipi no rebrà una participació anual del Fons de cooperació local que sigui inferior a la rebuda per aquest municipi l'any anterior. Per què s'haurien de produir tots aquests canvis si no afecten els recursos que han d'arribar als ajuntaments? Per transferir més recursos als ajuntaments, menys dels que es preveia a la Llei de règim local, seran menys per tant dels que es preveia amb l'aplicació de la Llei de règim local.

Com deia, els perjudicats, efectivament, creim que són els ajuntaments i els consells insulars, les illes menors, diguem-los germanes, de vegades alguns em sembla que para-balears, són els principals perjudicats d'una política dèbil a favor dels ens locals, dels consells insulars també; una política dèbil a favor dels principals problemes que tenen aquests ciutadans, els seus ciutadans. I aquestes polítiques dèbils a favor d'aquests ciutadans i de les illes i dels municipis on viuen la trobem a diari, avui era la notícia, encara que no referida a aquesta conselleria, però em sembla important dir-ho, la notícia era que Menorca tornava quedar sense vols a Madrid, perdia vols a Madrid i es quedava només amb vols durant tres dies a la setmana. Aquestes són polítiques dèbils.

I després hi ha polítiques també que ens preocupen i ens espanten i aquest exemple és, que també s'ha esmentat avui, el trobam a la modificació de la Llei de funció pública, una modificació de la Llei de funció pública que no es fa per adaptar l'Estatut de funció pública, sinó simplement per fer que el català deixi de ser un requisit, passi a ser un mèrit per accedir o per promocionar a l'administració pública. A partir d'ara, si s'aprova aquesta modificació, no es garantirà el dret dels ciutadans d'usar la llengua pròpia, la llengua catalana, la llengua oficial en la relació amb l'administració. I açò es fa contra la mateixa política del Partit Popular de l'època Matas, la mateixa política del Partit Popular a l'època Cañellas, la mateixa política que va obtenir unanimitat per aprovar una llei, la Llei de normalització lingüística, i que l'únic que pretenia era un ús normal de la llengua catalana.

És arriscada, deia, perquè genera una política de confrontació, de segregació i fins i tot d'institucionalització d'un menyspreu, d'una marginació contra el català. No hi ha llibertat de llengua si no hi ha llengües vives i usades en tots els àmbits; aquesta és, serà, si s'aprova, una modificació clarament no contra la llengua només sinó contra la llibertat d'aquests ciutadans d'aquestes illes per utilitzar la seva llengua, la pròpia.

Lògicament per a nosaltres aquest pressupost, com deia, perjudica greument no només les administracions més properes als ciutadans, sinó també precisament allò que més estimen els ciutadans, que és el propi, allò que els identifica i que els converteix en ciutadans de ple dret i de plena dignitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Ara té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El passat 14 de novembre, durant la meua intervenció davant la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, ja vaig tenir ocasió d'asseverar alguna cosa que voldria ratificar davant aquesta cambra, la Conselleria d'Administracions Públiques forma part d'un govern compromès amb la prudència, en un entorn de crisi, de dèficit públic i amb voluntat de contribuir a la millora de l'eficiència en l'ús dels doblers públics mitjançant la racionalització de la despesa i avançant en el camí de la bona administració i del bon govern.

Aquest precepte va ser vàlid per defensar en aquell moment els pressuposts que ens tocarà gestionar el 2012 i ho és avui per explicar per què des del Govern creim que s'han de rebutjar, amb alguna excepció tal vegada, les esmenes plantejades, tant la de totalitat com la majoria de les de globalitat.

Abans però, vull reafirmar-me en la defensa d'unes xifres, 112.326.554 euros per als diferents capítols, que, sense ser les que a qualsevol gestor li agradaria disposar per afrontar el proper exercici, són les que hem pogut assignar ateses les ja conegudes limitacions pressupostàries per als ens, programes i serveis dependents de la Conselleria d'Administracions Públiques. És aquest, per tant, el millor pressupost possible en el marc i en el context en el qual actualment ens movem.

Com sol ser habitual en els debats dels pressuposts, els grups de l'oposició han presentat esmenes a la totalitat, no només a la conselleria, a la secció 16, sinó també a l'Escola Balear d'Administració Pública, a les empreses públiques de gestió d'emergències i CAIB-Patrimoni, i bé, per justificar-les sempre la frase retòrica i tradicional en aquesta casa de "no respon a les necessitats reals de la societat de les Illes Balears", i jo he de dir i reiterar que ens movem en un entorn pressupostàriament restrictiu i per tant no disposam de tots els recursos econòmics que desitjaríem.

Repetesc, no són uns pressuposts òptims, però són els millors, insisteixo, que s'han pogut dissenyar i planificar ateses les condicions en què es troba la nostra comunitat autònoma. Insistesc que són els millors pressuposts possibles per gestionar les competències que ens han encomanat, perquè estan fets amb criteris d'austeritat i sobretot amb la voluntat i l'objectiu genèric d'optimitzar els recursos, racionalitzar la despesa i introduir elements de millora de la gestió dels serveis públics per tal d'acomplir amb els compromisos adquirits, exercir les nostres competències i funcions i donar les mateixes prestacions als ciutadans amb els mateixos o amb manco doblers.

Tant de la secció 16, que inclou el gruix de la conselleria, amb les direccions generals de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat de Serveis, de Patrimoni, Contractes i Obres Públiques i d'Interior, Emergències i Justícia, així com la Secretaria General, de la secció 78 de l'EBAP, de les empreses públiques GEIBSAU i CAIB-Patrimoni no en faré una menció detallada del contingut dels seus pressuposts que ja es van substanciar a la comissió, però, em remet, per tant al *Diari de Sessions* d'aquesta comissió i reiter el compromís de la conselleria, com a conseller i el de tot el meu equip de no gastar el que no tenim, de ser austers, d'aprofitar tots els recursos

disponibles per donar el millor servei en matèria d'emergències, de formació dels funcionaris, etcètera. I avançar d'una forma molt significativa en el terreny de la qualitat de serveis, la simplificació administrativa, la racionalització de l'administració, la transparència, la participació ciutadana. En definitiva, el gran repte de fer una administració eficaç però a la vegada útil i propera als ciutadans.

Per establir un ordre en aquesta intervenció, en referiré, en primer lloc, al que afecta la Direcció General de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat de Serveis. Sobre el que plantegen reiteradament tant a les intervencions com a les esmenes escrites, especialment vull fer referència a una esmena parcial, la número 12, de suprimir la disposició addicional novena, relativa al Fons de col·laboració econòmica amb les entitats locals, el qual tots coneixem com a Fons de Cooperació Local, ja he perdut el compte de les vegades que he explicat, per activa i per passiva, que el projecte per al 2012 preveu una quantitat igual a la del 2011. No obstant açò, ho intentaré explicar una altra vegada.

Sí que és cert que aquesta disposició addicional disminueix per a l'any que ve el percentatge mínim, i vull ressaltar aquesta paraula "mínim", per la fixació de la quantia del fons que passa del 0,7 al 0,5; però, en tractar-se d'una xifra relativa, un percentatge, la seva disminució no vol dir que els ajuntaments hagin de rebre una quantitat inferior, ja que es tracta d'un percentatge dels ingressos propis de la comunitat autònoma i, per tant, en la mesura que aquests no disminueixen, no disminuirà tampoc la quantitat final a percebre.

A més, pot ser convendria recordar que la situació heretada ens ha posat les coses molt difícils, com també he tingut ocasió d'explicar en varies ocasions en aquesta cambra amb motiu de diverses preguntes dels diputats, que vam trobar les partides del Fons de Cooperació Local bloquejades pel Pla de finançament, no aprovat per Madrid, per cert, més de 10 milions d'euros; o destinades a altres finalitats, a pagar deute, per exemple, 3 milions d'euros, la qual ha fet que no haguem pogut donar compliment a les previsions de transferència als ajuntaments per a l'any 2011, i hagin de ser els pressuposts del 2012 els que regularitzin aquesta situació, assumint no només les quantitats que corresponen a l'exercici actual sinó les que es van consignar degudament a l'exercici 2011, per una gestió, com a mínim, negligent de l'anterior Govern.

Per açò em sorprèn sentir de la boca de la portaveu del PSOE i també del representant del PSM demanar per què no es paga, i dient que ells han pagat any. Per què no van pagar vostès abans de les eleccions aquesta quantia tan important per a ajuntaments? Per què vostès, que són els defensors a ultrança de la municipalitat, no van fer aquest gest i van pagar uns fons que són molt necessaris per als ajuntaments? S'haguessin pogut penjar una medalla importantíssima abans de les eleccions i no ho van fer.

Ens diu el PSM que nosaltres perjudicam els ajuntaments amb el retard del pagament. Es que, clar, amb afirmacions així, Sr. Diputat, em deixa absolutament perplex, perquè estam fent tots els esforços per tal d'aclarir el desordre que vostès ens van deixar; és que vostès no van pagar ni un euro, van bloquejar partides, van destinar partides pressupostàries destinades al Fons de Cooperació Local a altres tasques, a pagar deute, amb la qual cosa doncs, escolti, d'on no n'hi ha no se'n pot treure. Però, no es preocupi, nosaltres hem fet un pla, com li he esmentat abans, per tal d'assumir el pressupost que no han pagat vostès per a enguany i el compromís de pagar el cent per cent del pressupost del 2012.

També l'esmena del Grup Socialista, relativa a augmentar la transferència a l'Ajuntament de Palma en compliment de la Llei de capitalitat, dir-los que estam valorant, juntament amb aquest ajuntament, la possibilitat d'articular aquest compromís mitjançant inversions que ha fet o fa la comunitat autònoma i cercam fórmules de solució per tal de donar compliment a la llei, que aquesta és la nostra intenció.

Sobre els arguments que ha plantejat també el PSM, pel que afecta la Direcció General de Funció Pública, hem de dir que no a la proposta de suprimir dos paràgrafs de l'article relatiu a les retribucions de l'Interventor General i del director del Servei de Salut perquè a un d'ells l'increment establert ja es dona a totes les lleis de pressuposts anteriors, i en el segon cas perquè no consideram oportú modificar el concepte que inclou les pagues extraordinàries. I he d'afegir el sentit d'aquesta esmena, quan les retribucions a què es refereix les van fixar els seus propis partits durant l'anterior legislatura.

Ben igual que tampoc no entenc la referència que augmentem la partida d'assessors, és que li hem dit per activa i per passiva també. La nostra conselleria fa la mateixa feina amb tres direccions generals que vostès amb nou direccions generals i açò almanco suposa una despesa de més d'1 milió d'euros, és a dir, és una xifra absolutament considerable.

Sí que pot ser interessant recordar aquí algunes de les partides de l'esmentada direcció general i que, per permetre'ns dissenyar el pressupost que debatem, ha pres una sèrie de mesures de contenció considerables, em referesc a totes aquelles que en conjunt permetran a la Direcció General de Funció Pública un estalvi de més de 10 milions d'euros. Assenyalaré també els 3,5 milions d'euros de les arques públiques que deixaran d'assumir, d'acord amb la supressió dels lloguers dels locals sindicals, amb l'eliminació dels alliberats sindicals o la conseqüent reducció d'hores de crèdits que es quantifiquen en uns 59.000 euros. M'agradaria recordar que tot açò s'emmarca en la suspensió temporal de l'aplicació dels pactes i dels acords subscrits entre l'Administració de la comunitat autònoma i les organitzacions sindicals, com saben vostès, però ajustant-se de forma estricta als mínims que estableixen les normes, des de l'Estatut dels Treballadors fins a la Llei Orgànica de Llibertat sindical i l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

També, com saben, s'ha procedit a la suspensió temporal, en principi fins a finals de l'any que ve o fins que les condicions econòmiques ho recomanin, del nomenament del nou personal funcionari interí, així com de personal laboral temporal, salvant excepcions acreditades pel seu caràcter d'excepcionalitat o necessitat bàsica.

En la mateixa línia i en el marc també de la nostra política de contenció i austeritat, el passat mes de setembre es va aprovar no retribuir, pel concepte de productivitat, el personal funcionari, el que en pràctica suposa el compromís no de deixar de pagar sinó d'evitar la prestació de serveis extraordinaris fora de l'horari o la jornada de treball habitual. El mateix en el cas de les hores extraordinàries del personal laboral i sempre que no es tracti dels supòsits de l'excepció que ve determinada pel servei que presten dins l'organigrama de l'administració pública.

Tots aquests aspectes, com altres als quals em referiré més endavant, serveixen per manifestar i recordar que els comptes per al 2012 no s'han improvisat ni responen a principis comptables de caràcter només matemàtic.

Canviant de direcció general, i respecte del tema recurrent del centre de l'112 de Sa Coma. Sra. Diputada, em sap greu tornar repetir i reiterar els arguments, però vam trobar un conveni que vostès van deixar caducar, que a vostès se'ls va oblidar demanar la pròrroga en temps i forma i hi ha un procediment administratiu que jo ni vull ni em puc botar. I no passi pena, que li he dit per activa i per passiva, en reiterades converses que he tingut amb el president del Consell d'Eivissa, cercam la forma d'articular la fórmula per tal d'analitzar com afrontar aquest assumpte i trobarem una solució per tal d'esmenar l'error, la negligència que vostès van cometre. No hem desviat cap partida pressupostària cap a altres coses, com vostè diu aquí, i ens acusen de desviament els campions del desviament de partides pressupostàries, quan vostès han destrossat la pròrroga dels pressuposts que havien de gestionar d'una manera bastant més eficaç, al meu entendre.

Sobre les policies locals hi ha un parell de qüestions diguem transversals en tant que afecten la Direcció General d'Interior, aquesta esmena que demana una transferència de capital als ajuntaments de les illes per millorar la coordinació de les esmentades policies locals, quan realment aquest Govern ha fet un esforç considerable per tal de mantenir la partida de la policia turística. I en aquest sentit, com que entenem que per als ajuntaments era un servei substancial, hem fet aquest esforç de mantenir aquesta partida amb el compromís de tornar a estudiar i de modificar, si n'és el cas, la Llei de coordinació de policies locals per tal d'adaptar-la als nous temps. I en aquest sentit, oferesc als diferents grups parlamentaris, he tingut ja una primera conversa amb la diputada del Grup Socialista, per veure si podem arribar a qualche tipus d'acord per facilitar la tramitació d'aquesta modificació.

El passat dia 15 de novembre es va aprovar el projecte d'inversió denominat Millora en l'organització, dotació i actuacions de la policia local de les Illes Balears, a càrrec del pressupost del 2012, com expedients anticipats de despesa i que preveu la inversió en matèria de policia turística. És a dir, avançam en aquest sentit d'una forma decidida.

Passem a la Direcció General de Patrimoni, Contractes i Obres Públiques. Vostès han fet referència a les partides que afecten el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat, consorci que precisament ahir va tenir l'oportunitat de constituir-se i, bé, la veritat és que des d'aquesta conselleria s'ha fet l'esforç de complementar totes les partides que ens competien a nosaltres directament, tant a l'hora de pagar els interessos com a l'hora d'amortitzar els diferents crèdits que té compromès aquest consorci. La veritat és que la situació amb què ens hem trobat la conselleria no permet ara mateix aportar més doblers, però queden assegurats els compromisos mínims que tenim des d'aquesta conselleria amb aquest consorci.

Volem desenvolupar, com sap vostè també, la central de compres. En aquest sentit l'any que ve volem que comenci a ser una realitat, és un projecte important per a nosaltres que ens permetrà disposar d'un departament dedicat a coordinar la política d'aprovisionament de productes, de serveis i obres de totes les conselleries, i evitar duplicitats i a la vegada aconseguir descomptes i estalvis importants per a la nostra comunitat autònoma.

La diputada -ara tenc aquí una nota que he pres mentre l'escoltava- m'acusava, o ens acusava, a nosaltres, de no arribar a acords amb els sindicats. Sap una de les primeres coses que em van dir els sindicats quan vaig tenir la primera reunió amb ells?, que feia un any i mig que no parlaven amb vostè, és a dir, veuen la palla a l'ull de l'altre i no veuen la biga a l'ull propi.

I respecte de -ja se m'acaba el temps- respecte de l'apartat de justícia, que m'havia quedat també fora de temps abans, no es preocupi, quan el nou govern de Mariano Rajoy, que suposam que es nomenarà avui fosquet, estigui formalment constituït, automàticament demanarem per tercera o quarta vegada reunir-nos amb el Govern central; segur que aquesta vegada atendran les nostres peticions de reunió, segur que ens rebran després de Nadal i segur que plantejarem l'estat de la qüestió que pugui interessar a les nostres illes, al contrari del que ha fet l'anterior govern socialista, que no ha atès cap ni una de les nostres peticions de reunió, tant les que hem formulat jo mateix com la directora general de Justícia.

I no vull acabar sense fer una referència a una qüestió, que tot i que pugui semblar intranscendent a mi em fa pensar, i en vull deixar constància: és la lleugeresa amb què es proposen algunes baixes de partides quan es fa una esmena. A les esmenes de substitució i d'addició es proposen baixes que jo consider inviabilitats, improcedents o fins i tot inoportunes. En el conjunt de la nostra conselleria es proposen baixes per import de 8 milions d'euros, i per tant sense dir a què renunciem exactament del que tenim pressupostat es fa de qualche manera estrany que vostès plantegin aquestes baixes.

Finalment, en la qüestió de la llengua i de la suposada ruptura del consens que propugna el Partit Popular, si aquest és un tema recurrent cada vegada que hi ha un govern d'esquerres crec que valdria la pena que vostès analitzessin per què hi ha un conjunt aclaparador de la societat que demana un canvi, per què cada vegada que governa l'esquerra hi ha crispació, per què cada vegada que governa un pacte d'esquerres es produeix un rebuig social a la seva política quant a la llengua, i d'aquestes tempestes... Sí, sí, sí, d'aquestes tempestes llavors vénen aquests fangs, i nosaltres tenim un compromís claríssim amb els

ciutadans de les Illes Balears, ho duim recollit al programa electoral: modificarem les lleis que facin falta per tal de llevar el requisit d'accés a la funció pública en qüestió del català. Per tant atenem un compromís important des del nostre punt de vista amb la ciutadania, nosaltres complim la nostra paraula i per tant actualitzarem el que faci falta per tal d'adaptar-nos als temps que corren actualment.

I gràcies, Sr. President, per la benevolència amb el temps.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Costa, quan vostè vulgui.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, miri, crec que acabarem aquest debat d'aquesta secció, o acabaré jo almenys -i el meu grup- més preocupada del que l'hem començat, i començaré pel seu final: em preocupa sincerament, i pensava que vostè -innocent de mi- era dels pocs que se salvaven d'aquest govern en defensa de la nostra llengua catalana; anava jo...

(Petit aldarull a la sala)

...bastant errada. I miri, la societat ni quan hem governat nosaltres, ni quan han governat vostès, no està demanant d'una forma aclaparadora, que ha dit vostè, canvis; canvis sí, canvis econòmics, aquest l'han demanat, però canvi lingüístic, aclaparadorament no n'ha demanat ningú, i la primera vegada que es trenca el consens amb aquest govern, Sr. Conseller.

(Més aldarull a la sala)

Proposa vostè una modificació de la Llei de funció pública de forma unilateral, i fixi's vostè quin error tenint en compte que és necessària no una modificació de la Llei de funció pública, sinó una nova llei de funció pública per adaptar-nos a l'EBEP, i vostès en l'únic que pensen és a modificar la llei per canviar el tema del requisit del català, i això implicarà, no implícitament sinó explícitament perquè s'haurà de modificar en aquest parlament, la modificació de la Llei de normalització lingüística, i serà la primera vegada, si això arriba a ocórrer, que es farà des de fa 25 anys que, com dic, hi ha consens en aquesta comunitat autònoma en el tema de la llengua catalana. I vostès són uns irresponsables si trenquen aquest consens ara.

Per altra banda, Sr. Conseller, diu vostè que aquests són uns pressupostos restrictius i que per suposat no són els que a vostè li agradarien. Miri, són restrictius en segons quines partides, perquè aquest -i ho ha reconegut avui el vicepresident econòmic- és el pressupost més elevat de la història d'aquesta comunitat autònoma. Per tant restrictiu en algunes partides, perquè en altres és ben expansiu. I haurien de canviar ja aquest discurs que no gastaran el que no tenim, i els retards que hi ha en determinats pagaments i a proveïdors, etc., perquè vostès, quan ara ja no visquin de rendes de l'herència rebuda i tot això perquè hauran de gestionar el pressupost que avui aprovarem a partir de l'1 de gener del 2012, també els que els passarà és que moltes vegades es retardaran en els pagaments, perquè els

problemes moltes vegades vénen de la manca de liquiditat, no perquè no hagin pressupostat allò que no tenen. És que no té res a veure una cosa amb l'altra.

I, per cert, parlant del Fons de cooperació local, deixin-se ja d'excuses. Sr. Conseller, vostè com a mínim de l'any 2011 té el 50% de responsabilitat que els ajuntaments no hagin cobrat ni un euro. La passada legislatura, durant el pacte...

(Remor de veus i petit aldarull)

...progressista, els ajuntaments varen cobrar religiosament...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats...

LA SRA. COSTA I SERRA:

...cada any en concepte del fons de cooperació local. I que si s'han trobat les partides congelades; idò descongeli-les, que vostè ha tengut mig any per descongelar el que ha volgut.

(Més remor de veus i aldarull a la sala)

Com dic, el 50% de la responsabilitat de l'any 2011 és del Partit Popular perquè, encara que no s'ho creguin, porten mig any governant. Ni s'ho creuen ni ho sembla.

Per altra banda diuen que busquen fórmules per poder complir la Llei de capitalitat. Sr. Conseller, per complir la llei no han de buscar fórmules, han de complir la llei i punt. Una altra cosa és que busquin fórmules per col·laborar econòmicament amb l'Ajuntament de Palma, però per complir la llei el que han de fer és complir-la, no tenen que buscar cap altra fórmula.

I llavors, quan parla d'emergències, continua amb el discurs que nosaltres li demanam que es boti no sé quin procediment administratiu. Com li dic, basta ja d'excuses. Vostè es va trobar a la seva conselleria 1 milió d'euros, per ser rigorosos uns 900.000 euros, destinats al centre d'emergències 112. Idò bé, no destinarà aquesta partida ni l'any 2011 amb l'excusa que el conveni del consell va caducar; idò revisqui'l, el que ha de fer vostè és executar el projecte d'112 a Eivissa. I si ara ja li ha desaparegut la partida, com vostè ha reconegut, quan jo li parl de desviar la partida m'estic referint que, aquesta partida, l'han destinada a altres usos. El que podria fer ara és esmenar, com va fer, per cert, en el pressupost de l'any 2010 quan vostè era diputat, que sí que va votar -vostè ho va votar- que es fes un centre d'emergències 112 a Eivissa. Idò miri, ara en té la responsabilitat directa, i miri si ho té fàcil, depèn de vostè i només de vostè que aquest centre es faci, però el que ha de fer és posar-lo en el pressupost, perquè si no està en el pressupost així segur que no es farà.

I per acabar, home, no em digui que els sindicats li varen dit que varen estar un any i mig sense parlar amb mi, cosa que és matemàticament impossible perquè -en això coincideix- crec que va ser un any i mig que vaig estar en el govern del Sr. Antich. Per tant amb totes les vegades que em vaig reunir amb els sindicats és difícil que hagués estat un any i mig sense reunir-me. Però com a mínim el que no va fer el govern progressista va ser botar-se cap convocatòria de les meses de negociació; podíem arribar a acords o no, però com a mínim es convocaven, i vostès no les ha convocat per a decisions essencials, i decisió essencial d'aquest govern, Sr. Conseller, li ho torn repetir, és la llei de modificació o el projecte de modificació de la llei de funció pública que vostès proposen. I li torn reiterar que li estenem la mà per poder-ho consensuar tot; ara bé, no es pensi que ens proposarà pactes per a una cosa i per a les altres no. Nosaltres ens asseurem a parlar de tot, però per a nosaltres la Llei de funció pública i el català a l'administració pública ha de ser un requisit essencial, i li estenem la mà per arribar a un consens, però no a una imposició.

Gràcies, Sr. President.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Costa. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa qui vol intervenir? No estava en el guió però crec que li correspon.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, dues coses principalment. Amb el Fons de cooperació local, Sr. Conseller, l'únic que demanam és transparència, l'únic que demanam és transparència, i ser transparents és dir les coses tal com són, i la realitat és que els ajuntaments rebran menys recursos que els que haguessin rebut sense modificar l'actual llei de règim local. Açò és una realitat.

És també una realitat que els nombres no quadren, i que la partida prevista per transferir als ajuntaments del Fons de cooperació local són insuficients per complir allò que es diu. Com a mínim, Sr. Conseller, entendre que no s'ha estat clar, s'ha estat confús almenys a l'hora d'explicar aquesta distribució. Si miram les diferents -i vostè ho ha dit- intervencions, en alguns casos, i estan als *Diaris de Sessions* de les comissions i d'aquesta cambra, es diu que s'aportarà un 75% referit al 2011, de l'aportació del 2011 s'aportaria un 75% dins el 2011, i la resta, el 25%, dins el 2012. Però en canvi a altres *Diaris de Sessions* ho diu al revés. Per tant com a mínim entendre que li demanem claredat. Però, bé, ara crec que ho tenim clar, després de repetir-ho unes quantes vegades.

Allò cert és, emperò, que el pressupost conté, per distribuir dins el Fons de cooperació local, 20.124.025 euros. Jo crec que és una realitat; hauríem de mirar..., crec que és una realitat. Però la realitat és també que el 2010, i per tant també el 2011, el Consell de Govern el 2010 va distribuir 16.241.422 euros. Bé, idò, si aquesta és exactament la mateixa quantitat que s'ha de distribuir el 2012, aquesta més el 25% que li queda del 2011 -aquest 25% són 4.060.355,5- sumant fa 20.301.777,5. No és suficient per complir el que vostès acaben de dir; no és suficient

i ja està, els nombres són aquests. A no ser que alguna cosa no quadri, i per tant li demanam transparència i claredat sobre on és que fallen aquests nombres; en els convenis?, en alguns convenis finalistes?, és aquí on fallen? En què fallen els nombres?

El segon element que també sense cap dubte ha d'entendre que ens preocupi és l'actitud d'aquest nou govern del Partit Popular, i dic nou govern del Partit Popular perquè altres governs del Partit Popular no havien actuat igual amb el tema lingüístic, perquè tornen convertir el tema de la llengua, de l'ús de llengua, de la llengua pròpia, de la llengua catalana en un tema de confrontació, en el carrer i a l'escola. El converteixen en un tema de debat i en un tema constantment no resolt, quan era un tema resolt, era un tema que aquesta cambra havia assumit, havia votat per unanimitat una llei, la Llei de normalització lingüística. Per què modificar una llei de funció pública que, com s'ha dit, hauria de ser una nova llei que s'ha d'adaptar a l'Estatut del Treballador, una norma superior?, per què només canviar-la pel tema de l'ús del català?, per fer que el català deixi de ser un requisit i passi a ser només un mèrit? No em dirà que açò no és una..., no li diré una obsessió, però una vocació clara d'aquest nou govern: fer del català una batalla en el carrer, fer del català un ús polític i un retrocés social.

I no és cert. Quan han governat els partits progressistes el que s'ha fet és el que fa qualsevol país normal, que és cuidar la llengua, promoure cursos, formació, promoure el coneixement i l'ús de la llengua pròpia del país, el que fa qualsevol país normal, i per açò la Llei de normalització lingüística només demana l'ús normal de la llengua pròpia d'aquest país, només demana açò, no demana cap privilegi ni un, demana l'ús normal de la llengua d'aquest país. No, no podem entendre que una altra vegada la llengua sigui un tema de confrontació. Ens hagués agradat arribar a acords, però no es pot arribar a acords una vegada s'ha pres la decisió. Vostè diu "ens posam a disposició"; la disposició ve abans d'anunciar decisions preses, i aquesta era una decisió presa. Vostè en dirà anunciada; sí, anunciada, però coincideix que no és una demanda, ni una petició, ni una reclamació social; tot el contrari, especialment en el món escolar és una autèntica barbaritat aplicar aquest discurs de convertir, de retirar el català com a llengua vehicular, com a llengua pròpia d'aquesta terra.

Vostès sabran, assumiran quina és la seva responsabilitat, quines conseqüències pot dur açò. A nosaltres lògicament ens preocupa i lògicament estarem al costat d'aquells que defensen la llengua d'aquest país. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Els nombres que hem presentat com a pressupostos d'aquesta conselleria vénen condicionats per diferents factors, la situació econòmica actual entre ells, però també vénen condicionats, molt condicionats, per l'herència rebuda i per la gestió que vostès van fer aquests darrers quatre anys. Açò són fet incontestables. Partim d'un punt en el qual hem de construir un nou projecte i tenim una sèrie de dèficits, una sèrie de decisions preses, o no preses, que fa que haguem de prendre nosaltres determinades decisions que es reflecteixen en el pressupost i que condicionen, evidentment, l'acció de govern. Per tant, part de responsabilitat tenen vostès en aquest sentit, amb l'herència que ha hagut d'assumir aquest govern.

Sobre la qüestió que sembla que els uneix, a PSOE i a PSM, d'una forma indissoluble, la qüestió del català. Miri, nosaltres a diferència de vostès no anam contra el català. Vostès anaven contra el castellà, nosaltres no anam contra el català...

(Rialles)

Sí, sí...

(Petit aldarull a la sala)

Vostès ens parlen d'irresponsabilitat, quan vostès a l'anterior legislatura no se'ls ocorre altra cosa que aprovar un pla de normalització lingüística amb més de 900 mesures, algunes de les quals afecten directament la intimitat i el funcionament intern d'associacions privades i de les persones. Nosaltres creim que jugar amb açò és molt perillós. Se'n recorden vostès d'allò de, "en el pati parlam en català"? Se'n recorden vostès? Se'n recorden d'aquesta coerció, d'aquesta forma d'ensenyament tan pedagògica, aplaudida per molts de vostès? Nosaltres, senyors diputats, no ens hi trobaran en aquest joc. Nosaltres estam en contra de la coerció. I sí estam d'acord amb tot allò que ha dit el diputat del PSM, promourem cursos, convencerem amb la paraula, per tal que la gent empri en llibertat qualsevol de les dues llengües que afortunadament tenim oficials en aquesta comunitat autònoma. Per tant, res de coercions i res d'imposicions en aquesta comunitat autònoma. S'han acabat les imposicions.

Respecte del fons de cooperació, jo ja no sé com explicar-ho. Vegem, 3.900.000 en convenis, 12.995.000 no finalistes i 1.350.000 de sous de batles, la qual cosa fa un import total de 18.245.000. És a dir, no hi ha una minva de la partida pressupostària que han rebut els ajuntaments de cara a l'any que ve. Com a mínim, torn a insistir, rebran el mateix, no intentin confondre. Com a mínim rebran el mateix, aquests són els càlculs que nosaltres hem fet. Per tant, no ens vengin amb *cuentos chinos* perquè açò és absolutament clar.

Sobre la Llei de capitalitat, sí estam fent feina amb l'Ajuntament de Palma perquè és una partida important i intentam trobar solucions que siguin de satisfacció per a les dues parts. Per cert, ens hagués ajudat bastant que vostès haguessin almanco tramitat, iniciat els expedients, no només de la Llei de capitalitat, sinó per exemple els expedients de les concessions de les carreteres d'Eivissa i que hem hagut d'assumir nosaltres i començar la tramitació de tots aquests

expedients ara, a partir de juny, sí, sí, a partir de juny! No havien tramitat res, zero. Per tant, una mostra més de l'eficàcia de la seva gestió.

Respecte del tema recurrent del centre d'emergències de l'illa d'Eivissa. Miri, Sra. Diputada, a mi i a aquest govern allò que ens interessa és tenir uns serveis d'emergències eficaços, àgils i que atenguin les necessitats dels ciutadans d'aquestes illes. I en aquest projecte hi estam fent feina, per donar compliment a la llei, a tot el que digui la llei i per donar compliment als compromisos contrets. Si hi ha un compromís contret amb el Consell Insular d'Eivissa, no passi pena que el complirem, però ens ha de donar el marge de maniobra necessari per tal de trobar la solució de la mala gestió que vostès varen fer, perquè aquest és un imponderable que no podem evitar. Per tant, el meu compromís amb el Consell d'Eivissa i amb el Consell de Menorca per tal que aquestes illes comptin també amb uns serveis d'emergències dotats corresponentment hi és.

Per tant, senyores diputades i senyors diputats, jo deman que se rebutgin les esmenes a la totalitat i les esmenes parcials. Hem presentat uns bons pressupostos i vull agrair especialment la feina del vicepresident i del director general de Pressupostos que tants de mals de caps se n'han duit a base de la nostra insistència i, per suposat, també del meu equip que ha fet una gran feina. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn en contra per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo no feia comptes començar la meua intervenció parlant del català, però és que vostès una vegada més han tornat centrar un altre debat d'aquesta cambra parlant del català. Mirin, jo no sé si és que vostès duen massa temps asseguts en aquestes cadires, perquè vostès s'han divorciat de la societat civil. Vostès han perdut el contacte amb el carrer. Nosaltres en el programa del Partit Popular vam ser plenament clars sobre el tema de la llengua. Les lleis s'han d'adaptar a la societat civil i no a l'inrevés. Els polítics han de donar resposta a les demandes de la societat civil i no a l'inrevés. I nosaltres això ho dúiem en el nostre programa electoral i evidentment nosaltres, el Partit Popular, sí que complirà el programa electoral. I això és el que vol la gent, basta que facin números i comptin, 35-24, 24-35. Aquest és el canvi que volia la gent, ni més ni pus!

(Alguns aplaudiments)

Mirin, aquests pressuposts suposen una disminució del 15%, uns 20 milions menys en comparació amb els pressuposts de 2010, 20 milions menys, per als que diuen que aquests són uns pressuposts expansius, per als que diuen que són uns pressuposts austers, per als que diuen que no són uns pressuposts durs. Idò sí, aquests pressuposts requereixen esforços a totes les partides i a tots els programes. I evidentment hi ha dues qüestions que marquen el rerafons d'aquest pressupost, el Pla de sanejament financer que va aprovar l'exministra Salgado i allò que ens hem trobat dins els calaixos, perquè no és ver que els calaixos de la comunitat estiguessin buits, tant de bo haguessin estat buits! Dins aquesta conselleria ens hi vàrem trobar deutes per convenis de carreteres, 36 milions d'euros; expropiacions pendents de pagament, 36 milions d'euros; interessos de demora 7 milions d'euros; Llei de capitalitat, 24 milions d'euros; més un munt de factures, deutes a proveïdors. Tot per una mala gestió dels recursos públics.

Total, en aquesta conselleria partim amb un deute de 95.262.883 euros. I som aquí per arreglar les coses, per això ens han elegit els ciutadans, però aquests ciutadans tenen dret a saber quina és la situació generada. Tenen dret a saber que si no ens haguéssim trobat amb aquest menys 95 milions no hauríem hagut de renunciar a res, no hauríem de rebutjar res, ni prioritzar res.

I abans d'entrar en el debat de les esmenes, crec que convé que facem una mica de memòria. A vostès que els agrada tant la memòria històrica, refresquem un poc el que passava en aquesta mateixa cambra el 2009. Deien alguns "són uns pressuposts de retall, prioritzar el que és bàsic i essencial i deixar a un costat el que és accessori"; "són uns pressuposts rigorosos i responsables, pensant en el conjunt de la ciutadania"; "no hi ha suficients quantitats disponibles dins un pressupost de contenció com aquest". I això no ho deia ningú del Partit Popular, això ho deien els portaveus dels diferents grups que donaven suport al Govern. Tanta sort que eren uns pressuposts rigorosos, tanta sort que eren uns pressuposts responsables i de contenció.

I podem parlar d'endeutament, de la secció 34. Vostès també en parlaven, vostès que ara ens acusen a nosaltres de tenir prioritat de pagar als bancs, com si això de pagar fos una opció. Vostès en parlaven i deien coses com: "ningú no hauria de fer esmenes de bon principi pel camí fàcil, llevarem del deute públic, ho posarem allà i ho farem quadrar". I continuaven dient: "o amortitzam deute, o ens hipotecam per sempre", o "estam al límit de l'endeutament i no podem fer alegries amb tot això". Sens dubte crec que ja feia massa temps que no es produïa un debat de pressuposts en aquesta cambra i la seva memòria ja els fallava. I tot i que feia tant de temps que no feien aquest exercici, ho han intentat tot perquè aquest debat no es duqués a terme. Idò sí, aquesta comunitat en el 2012 tindrà pressuposts, no gràcies a l'oposició, sinó a pesar de l'oposició.

El que sí voldria fer és aturar-me a repassar algunes esmenes curioses que presenten. Trobam una esmena que podríem qualificar com a clàssica, històrica dins aquesta secció. Nosaltres no discutim la bona intenció de l'esmena 5375, de fet Menorca sí té un centre 112 que es va signar amb un Govern del Partit Popular. Però és un fet curiós que al Ple de pressuposts del 2009, la portaveu del PSOE, llavors consellera d'Innovació i Justícia deia: "ja ho vaig anunciar en comissió i ho reiter ara,

això ja està previst en aquest pressupost. Se'n pot dir -deia ella-, que això ja estava anunciat a l'anterior debat pressupostari de l'any passat". I el llavors portaveu del Partit Popular en aquest debat, el Sr. Rodríguez, ja anunciava que vostè no veuria l'112 a Eivissa, i així ha estat, Sra. Costa, així ha estat. Ja li ha recordat el conseller el tema del conveni i s'ha de ser agosarat per continuar presentant aquesta esmena. Es veu que li agrada que li recordem que vostè tenia assignat un conveni d'1 milió d'euros i que només va ser capaç de justificar-ne 40.000. El que no farem nosaltres és continuar enganant els ciutadans. Ho deim clarament, ara no és el moment. Ara és el moment de l'optimització, de l'aprofitament de sinèrgies, de garantir els mateixos serveis amb el menor cost. Ara és el moment de mantenir un centre d'emergències SEIB 112 eficaç i operatiu.

També parla el PSOE de la Llei de capitalitat i el PSM del fons de cooperació local. Devem parlar d'aquesta mateixa Llei de capitalitat que durant el 2011 van destinar 19 milions per amortitzar deute? O devem parlar d'aquest fons de cooperació local que gairebé de 17 milions d'euros, 3 milions dels quals s'havien destinat també a amortitzar deute i més de 10 milions estaven bloquejats? Parlen d'aquest fons de cooperació local, del qual ens van deixar 3 milions d'euros per fer front al pagament del 2011? Surtin de la seva realitat paral·lela, tornin a connectar amb la societat. Parlin amb els ajuntaments i els batles i els demanin si estaven d'acord amb el seu fons de cooperació local, del qual aquest govern ha de pagar el 75% del total que vostès varen deixar a deure durant el 2011. I el 25% el farem efectiu el 2012. A qui pensen enganar amb aquest discurs de fons de cooperació local? Als mateixos ajuntaments que vostès van ofegar?

I per concloure i perquè quedi clar els diré què es farà i què no es farà amb aquests pressuposts. Complirem amb el programa electoral del Partit Popular, que ja anunciava un important pla de simplificació i agilitació administrativa, un pla de simplificació administrativa que serà clau en el desenvolupament de la Llei d'emprenedors, amb la promoció econòmica d'aquestes illes, en la coordinació administrativa. Parlin una altra vegada amb els emprenedors, parlin amb els empresaris i veuran que el discurs de la repartidora de subvencions ja només el mantenen vostès. Els empresaris volen que els polítics els deixem fer la seva feina, que no els molestem en tràmits innecessaris, que els facilitem la seva tasca i ens deixem de traves burocràtiques. I això és el que farà aquest Govern del Partit Popular. Aquesta conselleria reduirà 350.000 euros en sous d'alts càrrecs aquest any, 1.400.000 en quatre anys. Pagarà tot allò que correspon als ajuntaments el 2012. No els enganarà, no els deixarà partides pendents. No deixarà a deure els sous dels batles. Garantirà les nòmines dels 110 treballadors del GEIBSAU, cosa que no van fer vostès i es va haver de fer una modificació de crèdit per fer front a les nòmines del mes de desembre dels tècnics i agents d'emergències. Aquesta conselleria centralitzarà la gestió de compres i el parc automobilístic, per tal d'optimitzar aquestes partides.

I el que no farà aquesta conselleria és continuar invertint recursos públics en viatges per negociar unes competències de justícia que ara mateix tal vegada no vendrien ben dotades, ni amb garanties de prestar un bon servei. Això no vol dir que ens desentenguem de la situació de l'administració de justícia i que no hi continuem lluitant. Però ens sortirà més barat, ens estalviarem la Direcció General de Justícia de l'anterior govern. El que tampoc no farem serà modificar de manera unilateral i amb nocturnitat els convenis de carreteres amb els consells insulars, que els van deixar sense partida pressupostària per al 2011 i no van pagar els 2008, 2009 i 2010. Manera curiosa de defensar els consells insulars, els que critiquen els nostres presidents que parlen d'eliminar greix polític a les institucions, quan van ser vostès els que els van ofegar econòmicament. El que no farà aquesta conselleria és haver de retornar partides que ens han arribat d'entitats externes, per no haver justificat o per haver destinat els seus imports a altres qüestions. En resum, farem tot allò que vostès no varen fer i no farem les coses així com les vostès les varen fer. Farem més amb menys i tal vegada així posarem llum dins aquest desgavell.

I, per acabar, ho voldria fer amb una frase que confés que no és original, no és meua, no és del meu grup. És una frase copiada literalment del seu grup fa dos anys en el darrer debat de pressuposts, "aprovant aquestes esmenes faríem un desastre en aquesta comunitat autònoma". Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Evidentment no podem estar d'acord amb la valoració que es fa aquí per part del Partit Popular. Evidentment el tema de llengua és una llàstima que -ho reiter- per primera vegada es trenqui el consens en matèria de llengua catalana que ha existit durant 25 anys a la nostra comunitat. És clar i aquí es demostra que hi ha dos models per a aquesta comunitat, però jo vaig més enllà. Jo deman que a pesar que hi hagi dos models en llengua catalana, fem tots un esforç com es va fer amb la Llei de Normalització Lingüística, allà on a uns els semblava que anaven massa enllà i a uns altres els podia semblar que no arribava, però per bé precisament de la nostra llengua, es va arribar a aquest consens. No em val que em digui que la llei s'ha d'adaptar als nous temps, em val aquesta expressió si no volen que la nostra llengua mori, perquè amb el camí que porten vostès el que faran de la nostra llengua catalana és que acabi sent una llengua residual, perquè s'han de prendre mesures de discriminació positiva, perquè precisament perduri la nostra llengua.

Per altra banda, home, s'ha de ser agosarat per venir aquí i treure el tema de les expropiacions de les autovies d'Eivissa. Sra. Diputada, vostè no recorda qui va fer les autovies d'Eivissa?, vostè no recorda qui va expropiar il·legalment molts dels terrenys de les autovies d'Eivissa?, vostè no sap quin és el partit responsable que els tribunals hagin dir que com que les expropiacions es van fer il·legalment, aquestes expropiacions ens costin un 25% més? Tot això és deute que ara també arrossegam. Jo entenc que vostès parlin de l'herència rebuda, però haurien d'especificar a quina herència es refereixen. Perquè clar, si no, intuïtivament quan un sent "l'herència rebuda", automàticament pensa en la de l'anterior legislatura, però el que vostè ha parlat aquí, les autovies i expropiacions a les carreteres d'Eivissa, precisament és una herència dels seus companys del Partit Popular.

I venir aquí i parlar del Fons de cooperació local, de la Llei de capitalitat, dels problemes que s'han trobat per poder-ho pagar enguany, l'any 2011 que -repetesc- porten mig any governant, és responsabilitat seva pagar. I jo no sé si els ajuntaments estaven molt d'acord o molt en desacord, pel que jo vaig veure, molt d'acord a poder cobrar cada any, repetesc, religiosament el Fons de cooperació local. El primer any que no han cobrat ha estat aquest any 2011.

I han tornat parlar de l'herència rebuda amb la Llei de capitalitat i amb el Fons de cooperació local. Miri, Sra. Diputada, sap què és això?, sap què és? No és l'hotel Palace Atenea, no. Aquesta és una herència rebuda dels seus companys del Partit Popular de fa dues legislatures, no és un hotel de luxe, com diu aquest retall de diari, sinó que és *el palacete de los bomberos de Palma*. Aquesta és l'herència que ha rebut l'Ajuntament de Palma i que a dia d'avui no pot fer front i que suen cada dia per poder pagar cada mes la partida que han de pagar al Govern de les Illes Balears. Sí, senyors diputats, *el palacete de los bomberos de Palma*. Aquesta és l'herència..., per cert, Sr. Conseller, que vostè també ha rebut a la seva conselleria amb la Llei de capitalitat, perquè Palma negocia amb el Govern poder pagar un part d'aquest *palacete* de bombers i que això els compensi amb els fons que els toca per la Llei de capitalitat. Així que una mica més de memòria, sí, també històrica, perquè la història o l'herència per a vostès es refereix només als quatre anys anteriors. I hi ha temes que desgraciadament vénen de molt més enrere, que era una herència que es va trobar també els quatre anys el pacte de progrés.

Per tant, vostès ara que aprovaran un pressupost de l'any 2012, deixin ja de servir-se d'excusa de com s'han trobat les arques o com han trobat determinades conselleries, perquè a vostès els han triat i així ho ha dit la Sra. Diputada, amb una majoria absoluta com mai no s'havia vist en aquesta comunitat i tenen 35 diputats que donen suport al Govern, els han triat per governar, per resoldre els problemes, i a vostès no els han triat per plorar i plorar cada dia, i a partir de l'1 de gener esper que no tornem sentit en aquest parlament l'herència rebuda i sobretot, si no, especifiquin a quina herència s'estan referint.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Costa. Sr. Martí...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Seré breu. Em sembla que el Fons de cooperació local pot ser qualsevol altra cosa, però un conte xinès, no, i l'únic que demanam, l'únic que demana el nostre grup és que aquest fons de cooperació local compleixi els comptes matemàtics, és a dir, que els nombres quadrin, que allò que es diu i allò que els nombres reflecteixen coincideixi.

En qualsevol cas hi ha una cosa que és evident i no em podrà negar, ja no és una qüestió de nombres, i és que la modificació de la Llei de règim local, que afecta el Fons de cooperació local, s'ha fet sense la participació dels implicats, dels afectats, dels ajuntaments. No entraré en com es van assabentar, en com es van informar que es modificava aquesta llei, però allò cert, i vostès ho saben prou bé, és que aquesta modificació, sense cap dubte, no va agradar, no va generar confiança, no va generar tranquil·litat, va generar incertesa, i el reflex de tot això és que avui els ajuntaments en alguns pressuposts doncs no tenen els nombres clars, no tenen els nombres clars de quins són els ingressos que vindran del Fons de cooperació local.

Modificar una llei, modificar qualsevol llei, qualsevol que faci falta, s'ha dit, per aconseguir un objectiu: que el català no sigui un requisit, sigui un mèrit, és suficient que el català sigui un mèrit. Ara quan un ciutadà s'adreça a l'administració primer li haurà de demanar permís: "A veure, en català puc?"; el ciutadà perd el dret de ser atès en la seva pròpia llengua. Açò és el que vostès estan fent. Que anam en contra del castellà; no anam en contra del castellà, i és una excusa, un argument que em sembla inacceptable, i no es va en contra del castellà perquè qui vagi en contra d'una llengua, sigui la que sigui, fa el ridícul, qui va en contra d'una llengua fa el ridícul...

(Petit aldarull a la sala)

...sigui castellà, sigui català, sigui anglès i siguin varietats dialectals dels signe que sigui.

Jo li torn a dir el que li deia abans, i a més m'agrada utilitzar els termes que a vegades alguns s'apropien: no hi ha llibertat de llengua si no hi ha llengües vives que s'usen en tots els àmbits, llengües que estan en igualtat de condicions, i aquesta no és la situació. Per tant la modificació de la Llei de funció pública específicament pel tema del català és una llei clarament contra la llibertat, una llei que es modifica en contra de la llibertat, de la llibertat dels ciutadans d'aquestes illes a utilitzar la seva llengua en tots els àmbits.

I és cert, estam davant dos models, s'ha dit. El platonisme aquí funciona molt bé, dos models. Bé, jo ara li diré en termes no econòmics: un model és el que afavoreix l'ús de la llengua pròpia, del català, i l'altre el que reiteradament la qüestiona. Dos models: aquell que és sensible a les administracions més properes als ciutadans, les que suporten una despesa moltes vegades que no forma part de la seva competència però sí que és responsabilitat d'atendre allò que els ciutadans de forma més immediata, més propera, li demanen, els ajuntaments. Dos models: un model que és sensible a les administracions properes

als ciutadans, ajuntaments, consells insulars, i un model que almenys amb els fets i amb les xifres no expressa aquesta sensibilitat.

Ho he dit abans, no ho tornaré a repetir. Només vull reiterar que per arribar a acords -i jo en el tema lingüístic, a pesar que no agradin els termes- per arribar a acords és necessària voluntat, i la primera passa jo no crec que no hi ha cap dubte qui l'ha de donar, és qui governa, és qui lidera aquesta comunitat autònoma, ha de liderar aquesta comunitat autònoma. Si es volen consensos, si es volen acords calen passes i cal escenificar aquestes voluntats que, per ara, o jo he estat molt insensible o no les he captat, no les hem captat en absolut. Per tant novament disposició, però també demanda que aquesta voluntat es manifesti d'alguna forma. L'esperit sant, per ara i en aquest cas, no s'ha manifestat, no ens ha arribat la voluntat d'arribar a un acord en un tema tan delicat com és la llengua d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Sra. Prohens...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Mirin, el tema de la llengua és un debat tancat, es va tancar dia 22 de maig, quan un partit polític que ho duia clarament en el seu programa electoral... O és que els 190.000 votants que van triar el Partit Popular estaven equivocats?

(Remor de veus)

Estan dient que 190.000 persones d'aquestes illes es van equivocar i que vostès són els guardians de la raó absoluta?

(Aldarull a la sala)

Miri, llibertat, ens han parlat de llibertat. Ja que els agrada tant la llengua cerquin; semàntica és la ciència que estudia el significat de les paraules; llibertat vol dir poder triar, ni més ni pus. Mirin, senyores i senyors diputats, governar ja ha quedat demostrat que no acaba de ser allò seu, la seva gestió la pagarem molts d'anys, la llista seria interminable: nòmines sense garantir, modificacions de crèdit unilaterals, projectes aprovats tècnicament que s'oblidaven de la part pressupostària...

Carreteres d'Eivissa, sí, carreteres d'Eivissa que del 2003 al 2007 un govern del Partit Popular va pagar 136 milions d'euros en expropiacions. Vostès en quatre anys en van pagar 24 milions d'euros. El que passa és que és vera, que vostès van gastar molt de doblers en les carreteres d'Eivissa, sobretot a auditar-les, a cercar culpables, a cercar dimonis, a atrapar fantasmes. Tres sentències de 500 expropiacions, i més de 20 sentències favorables, i una auditoria...

(Aldarull a la sala)

...amb un concurs preparat que ens costarà molt car, més d'1 milió d'euros van destinar només a auditar les carreteres d'Eivissa. Què faria ara el vicepresident si poguéu comptar amb aquest milió d'euros?

(Més aldarull i aplaudiments)

Això sí, van gastar 8 milions d'euros en edificis per a serveis de l'administració, van haver de retornar doblers a entitats alienes perquè no havien sabut com gestionar-los.

La veritat és que com a oposició esperava, sincerament, una postura més responsable. Vostès vénen aquí amb el discurs fet, vostès juguen a repetir el discurs de la por, a crear alarma, a allò que deia el Sr. Zapatero: interessa crear tensió. Però se'ls està esgotant. És com el conte del llop, que tantes vegades va dir el pastor que venia el llop que la gent ja no el va creure més, i la gent a vostès ja no els compra aquest discurs.

Vostès no volien aquests pressuposts, però els ciutadans, els ciutadans i moltes empreses i molta gent que ho està passant malament esperaven aquest pressupost, i jo he de reconèixer que nosaltres ho tenim més fàcil, que aquí davant hi seu un sol partit polític, amb unes prioritats comunes, amb uns principis de prioritització i de solidaritat comuns. Vostès no ho tenien, això, vostès tenien un entramat de partits amb un pastís que es van guanyar als despatxos i que s'havien de repartir, i això és el que ara estam pagant tots.

(Aldarull a la sala)

I no deim que les seves esmenes no siguin ben intencionades, però sabent com saben vostès perfectament quina és la situació amb què ens han deixat aquesta comunitat, haguessin pogut començar el seu bloc d'esmenes amb un "estimats reis mags d'orient", i la nostra tasca és vetllar per l'equilibri dels comptes públics més enllà de cercar titulars de diaris, i això és perquè a la comissió ja hem argumentat que les hem rebutjades totes, exceptuant les dues que aprovarem, que són les de garantir les transferències al Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat.

I més enllà del seu discurs de la fi del món, jo vull fer un discurs esperançador quant als comptes públics d'aquesta conselleria que em competeix. El Fons de cooperació està garantit; la coordinació dels policies locals està garantida; la formació contínua dels funcionaris està garantida; la gestió del Servei d'Emergències està garantida, i nosaltres farem feina per deixar les coses com a mínim millor del que les vam trobar.

I ja per acabar ho voldria fer amb una frase de l'any 55 abans de Crist, perquè vegin que amb aquests pressuposts no inventam res nou, que aquí el president, el vicepresident i els consellers han aplicat simplement aquell sentit comú que ja predicaven els antics savis; deia Ciceró: "*El presupuesto debe equilibrarse, el tesoro debe ser reprovisionado, y la deuda pública debe ser disminuida*".

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens.

(Continuen els aplaudiments i la remor de veus)

Passam al debat número 15, de totalitat..., agrupació de la secció 18, Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes a totalitat del Grup Parlamentari Socialista. Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, 5232; Servei de Salut de les Illes Balears, 5221; Institut Balear de la Dona, 5234; Fundació Institut Socioeducatiu S'Estel, 5210...

(Continua la remor de veus)

Pregaria un poquet de silenci, si són tan amables...

Fundació Mateu Orfila, 5212; Fundació Banc de Sang i Teixits Illes Balears, 5215; Fundació d'investigació sanitària de les Illes Balears Ramon Llull, 5217; Fundació d'atenció i suport a la dependència i de promoció de l'autonomia personal de les Illes Balears, 5218; Fundació Balear de la Memòria Democràtica, 5220; Gestió Sanitària de Mallorca, 5222; Fundació Hospital de Manacor, 5223; Fundació Hospital Son Llätzer, 5224; i Fundació Hospital Comarcal d'Inca, 5225.

Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Secció 18, Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, esmena 5494; secció 73, Institut Balear de la Dona, 5540.

I ara ja sí, per defensar conjuntament les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bona tarda, Sr. President; bona tarda, senyors i senyores diputades. Som aquí per defensar les esmenes a la totalitat que presenta el Grup Parlamentari Socialista als pressuposts de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social i de les entitats que li corresponen.

Per què presentam aquestes esmenes? Perquè consideram que aquests pressuposts no es corresponen a les necessitats reals d'aquestes empreses i a les necessitats reals dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears en relació amb promoció de la salut, prevenció de la malaltia, la cura i l'atenció a les persones malaltes i també a la seva rehabilitació, com també manquen recursos econòmics per desenvolupar política social.

Parlem primer de salut. Pressupost, 1.187 milions que ens ajuden a definir aquest pressupostos com a insuficients i irrealistes. Vostès saben que en els darrers pressupostos del 2010 es varen aprovar 1.149 milions d'euros, però que hi va haver una ampliació de 55 milions i amb un pagament extraordinari de deute de 180 milions. Per tant es varen gastar 1.385 milions l'any 2010. I aquesta mateixa liquidació de 2010, que és amb allò que ens hem de comparar, és de 1.389 milions. Per tant, com molt bé va dir el director general de Pressupostos, en aquest pressupost falten 211 milions d'euros. Poden no fer-me cas a mi, però facin cas al director general de Pressupostos d'aquesta comunitat autònoma; 211 milions d'euros.

Per això deim que aquests pressupostos no són reals, són insuficients i no estan adequats a les necessitats, hi falten més de 200 milions. Aleshores què faran?, només gastaran el que tenen? Què deixaran de fer o com faran les coses? Amb quina qualitat ho faran? Perquè han dit que no s'endeutaran. Fa molt poc temps persones que estan assegurades a la banda del Partit Popular deien que farien pressupostos suficients, que s'evitaria desviació pressupostària i que no enganarien ningú, que hi havia suficiència pressupostària. Jo crec que hi ha una insuficiència pressupostària, la Sra. Consellera ho sap i crec que no tardarà molt a donar-me la raó, hi ha insuficiència pressupostària.

Parlem d'altres coses. Primer capítol, pèrdua de drets dels ciutadans en salut. Han suprimit articles de la Llei de salut, precisament aquells que donaven drets en salut als ciutadans, simbolitzats en la figura institucional de la Defensora dels usuaris. Els actes legals de les administracions que no suposen bones pràctiques d'administració i que perjudiquen la ciutadania han de ser identificats, corregits i reparats, i això és la funció de la Defensora dels usuaris, combatre les pràctiques dolentes de l'administració. Vostès han aplicat una decisió política i ideològica; primer la varen voler llevar, era la seva intenció; com que no varen poder, s'han carregat la institució i, de passada, el dret a la bona administració d'aquests ciutadans de les nostres illes.

Segona qüestió en drets dels ciutadans: la taxa per emissió d'una targeta sanitària, el primer copagament de l'era del govern del Sr. Bauzá i del PP, una nova targeta sanitària que no ofereix cap avantatge a l'atenció sanitària dels nostres ciutadans. La història de salut ja és accessible des de qualsevol punt assistencial, que això és el que necessiten els nostres ciutadans; no necessiten pagar per rebre atenció sanitària, i vostè ho sap, i vostè ho va reconèixer en comissió: la gran beneficiada d'això és la sanitat privada, i ho va dir la Sra. Consellera. El que sí serà la seva responsabilitat és la protecció de dades, d'aquestes dades tan sensibles. Jo personalment no vull dur a la meua butxaca el meu historial clínic, no el vull dir, perquè és una informació molt sensible, i això caurà sota la seva responsabilitat.

Vostès mantenen la supressió d'acords sindicals i de carrera professional, bé que ho varen criticar, però és que a més han llevat i modificat compensacions econòmiques per incapacitat temporal per malaltia. Els treballadors de l'ib-salut seran els pitjors atesos en aquesta circumstància de tota Espanya, i els pitjors atesos de tots els empleats públics de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Tots els sindicats sense cap excepció li han demanat sensibilitat, que no els perjudicàs i que no els discriminàs; no els han fet cas.

Un altre tema. És veritat que vostè ha pujat el pressupost en salut pública, però bàsicament perquè en lloc de comprar determinades vacunes el Servei de Salut les comprarà la Direcció General de Salut Pública. Però ha oblidat altres coses: el pla de cribatge del càncer de còlon, el registre de càncer d'Eivissa i de Formentera, o mig milió d'euros que es perden en polítiques en drogodependències. A la Comissió de Salut es va fer un fart de parlar d'estratègies de salut; no estan pressupostades, com tampoc el marc de qualitat que és necessari per avaluar i acreditar centres i serveis, però també no només els públics sinó també els privats.

El sector de salut és un gran motor d'economia. Hi va haver un tema damunt la taula l'anterior legislatura, estic parlant dels estudis de grau de medicina, un projecte que no és cap caprici, és una absoluta necessitat que vostè compartia, i un altre membre del Govern va dir -això sí, fa uns mesos- que un govern valent la crearia. Està tot preparat, només és qüestió de voluntat; abans la tenia, no ho sé en aquests moments; si hem de fer cas als pressupostos sembla que ha perdut aquesta voluntat. El mateix passa en l'àmbit de recerca, un valor afegit dins el món sanitari que, a més, té sinèrgies amb la Universitat i amb àmbits d'innovació i noves tecnologies que estan en aquests moments en el Parc Bit. Tot això s'anirà en orris perquè els pressupostos no preveuen aquestes ajudes.

Si parlem del servei de salut són uns pressupostos continuistes bàsicament uns pressupostos si els comparem amb els pressupostos de 2009, aprovats el 2009, que són els de 2010. És veritat que puja un 3%, però, sap d'on puja? Un 5% en els serveis centrals, no puja en els hospitals, en els hospitals puja un 1%, un 1% que equival a allò que en la nova tecnologia, les noves terapèutiques, les noves proves tecnològiques. Vostè renuncia a fer una política de millora en infraestructures sanitàries i especialment trist és que renunciï a fer una política sociosanitària necessària, que es veu molt clarament que renuncia a fer un projecte per a l'illa de Mallorca i per a les Illes Balears radicat a l'antic hospital Son Dureta. No existeix, prefereix tenir entre un 15 i un 20% dels ingressats avui a Son Espases, que és un hospital d'alta tecnologia, que no haurien de ser allà ingressats, que necessiten un altre espai que en aquests moments no existeix.

Vostè sembla que té especial predilecció, en aquest moment no hi és, per Manacor. L'hospital de Manacor el castiguen, el castiguen d'una manera molt clara. Teníem un projecte d'ampliació, que sí tenia pressupost, que sí va ser licitat, que sí va ser adjudicat, i vostès l'han tornat enrere.

Política de recursos humans, molt li preocupava a la Sra. Consellera, idè, escolti, estam davant una política de reducció de recursos humans, de personal eventual ni en parlem, ja han promès que no ampliaran personal l'any 12 ni l'any 13. Bé, vostè quan fugia un metge, es traslladava de les illes menors, es posava molt nerviosa, especialment si era d'Eivissa. Ara la veig molt tranquil·la. A l'illa d'Eivissa en poc temps se n'han anat cinc. Jo no faré demagògia d'això, però sembla que abans hi havia coses que li preocupaven i ara no sembla que li preocupin.

(Petit aldarull a la sala)

Perquè els recursos humans no estan ben dotats i vostè ho sap. Veig que en temes de desplaçaments de persones que necessiten atenció sanitària veig que ha rectificat, ha tornat a fer el que nosaltres fèiem. La llàstima, Sra. Castro, és que ha tardat sis mesos per posar-se a la nostra alçada. Les persones s'han hagut de cercar la vida durant sis mesos, ara vostè ha tornat a donar abonaments.

Si vol parlarem d'Eivissa. Té reptes importants, va fer moltes promeses, podem parlar de Cas Serres, podem parlar de la radioteràpia, són preguntes molt simples, la posarà o no la posarà? Perquè en el pressupost no hi és. Sobretot ens preocupa l'enorme pèrdua de qualitat assistencial que pateixen els ciutadans. No tenc gaire temps, però només li diré que la seva gestió de la llista d'espera és penosa, poc importen els milers de persones que estan pendents d'una intervenció quirúrgica, poc importa si aconseguen o no una cita amb un metge hospitalari només posen plantejaments econòmics damunt la taula, encara que això pugui costar salut als nostres ciutadans.

Sra. Castro, està bé ser estricta amb la cosa econòmica, però no està bé ser irresponsable amb assumptes de salut. En temes de llista d'espera ha de primar l'assistencial per sobre de l'econòmic com a mínim, és el que vostè ens deia l'anterior legislatura. Realment tenim un problema molt greu en el servei de salut perquè en aquests moments ja no jo, els treballadors, qualsevol sindicat està preocupat perquè el servei de salut està dins una esquizofrènia impressionant. Vàrem tenir la setmana anterior un clar exemple, va buidar de coneixement i de capacitat de gestió el servei de salut i l'ha substituït per arbitrariedad, precipitació, incapacitat o despotisme. Aquesta és la trista realitat del servei de salut, es prenen decisions arbitràries, es fan anuncis irresponsables o es renuncia a projectes perquè tenen prioritats.

El Projecte ib-salut 2020 és un autèntic despropòsit, li ho ha dit tothom.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Un projecte que surt d'iniciativa privada i vol confluïr cap a ella, entre d'altres coses ignora els professionals. Fa dos dies que més de 600 treballadors d'atenció primària li han demanat que no vagi per aquest camí, supòs que vostè no els farà ni cas, però la realitat és aquesta, va prometre participació, idè, ara veurem què fa vostè quan els treballadors d'atenció primària li diguin que no volen això, però, ja no són els treballadors, és el sindicat mèdic, és el SATSE, és UGT, és Comissions, col·legis professionals i societats científiques.

Sra. Castro, li vàrem oferir un àmbit per parlar de sostenibilitat, el va rebutjar.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, hauria d'acabar, per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Acab tot d'una. Només una cosa, vostè ha negat que aplicarà mesures de copagament, per activa i per passiva, el director general d'ib-salut la desdiu, el vicepresident econòmic també, no fa falta gaire temps perquè prou prou també ho farà el Sr. Rajoy. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-IniciativaVerds té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Bones tardes a tots i a totes les persones presents en aquesta sala. Presentam una esmena a la totalitat dels pressuposts de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social perquè pensam, després d'analitzar-los, que no responen a les necessitats de salut i de serveis socials de la població de les nostres illes. De fet, és una altra constatació - gràcies- de la fal·làcia del discurs del Govern de que no hi haurà retallades. Avui i ahir vàrem veure les retallades del sector educatiu, del transport públic, de cultura, i avui, avui horabaixa, constatarem les retallades del sector sanitari i del sector social.

Aquests no són uns pressuposts que hagin d'afrontar una situació de crisi, una situació de crisi que vostès reconeixen, en paraules del Sr. President, que l'any 2012 encara serà pitjor que l'any 2009, que l'any 2010 i que l'any 2011. Va ser el president, fa uns dies, que va dir que hi hauria més aturats; va ser el president, fa uns dies, que va dir que hi hauria més dificultats per a les persones durant l'any 2012. Doncs vostès amb aquests pressuposts els situen a l'any 2010, fan una còpia de l'any 2010, però amb una diagnosi jo crec que encertada, hi haurà més aturats, hi haurà més demandes socials, però estam davant uns pressuposts molt semblants a l'any 2010.

Efectivament, la tècnica pressupostària de la conselleria ha estat pressupostar l'inicial del Govern de l'any 2010, i com si no haguéssim passat l'any 2010, els 365 dies de l'any 2010 i els 365 dies de l'any 2011 dels quals vostès en duen ja sis mesos, vull dir, que coneixen molt bé la realitat, posen pràcticament les mateixes partides pressupostàries de l'1 de gener de 2010.

A salut, i no és per repetir, però sí perquè consti també a l'acta que també nosaltres hem fet aquesta mateixa anàlisi, es dediquen 1.187 milions quan la liquidació de 2010 varen ser 1.385 milions. Hi ha una diferència, per tant, de 211 milions que el director general de Pressuposts reconeix que no vénen justificats per una reducció de quatre o cinc càrrecs públics menys. Ja veu vostè els resultats d'aquesta reducció administrativa que vostès estan com a obsessionats, en els sis mesos els tenen cremats, segons el director de l'ib-salut i els han de canviar perquè ja estan esgotats, perquè, efectivament, la responsabilitat administrativa és important i hem de tenir gent que pugui donar sortida a totes aquestes demandes.

En serveis socials li falten 23 milions per a les ajudes econòmiques de dependència que avui vostè segurament o d'aquí un parell de dies, haurà de signar, si ja no ha signat la nòmina d'ara, sense cap aspiració a poder incorporar més persones en aquesta nòmina, a no ser que siguin altes i baixes, defuncions, quan hi hagi una defunció hi pot haver una entrada, sense cap aspiració per part d'aquest govern d'augmentar aquesta quantia de persones, nombre de persones, per la Llei de dependència amb ajudes econòmiques, perquè, miri, si tan important és complir la Llei del dèficit, la qual ha ressenyat una portaveu del grup parlamentari, tan important i obligatori és complir una llei orgànica com és la Llei de dependència que va ser aprovada per unanimitat.

No podem aprovar, efectivament, uns pressuposts on faltin aquests 23 milions, però, a més a més, també hi falten ajudes per a la renda bàsica, per a la nòmina del mes de desembre de la renda bàsica, a 1 de gener no la tenen vostès garantida, una altra de les coses que falten.

Falten 7 milions més per poder complir tots els compromisos de places residencials i places de centre de dia concertats amb els ajuntaments.

Una altra de les coses que ens sembla que no es pot aprovar en aquests pressuposts és que en serveis socials el Govern s'estalvia 10 milions d'euros. Ens va efectivament a la comissió que a l'any 2010 hi havia 94 milions... 95 milions d'euros, que a l'any 2012 per a serveis socials hi ha aquests 95 milions d'euros, teòricament això sembla el mateix, però el que vostè no va dir és que l'any 2010 als ingressos de dependència hi havia 15 milions i que l'any 2012 vostè en reconeix 27. Per tant, aquesta diferència, de 10 milions pràcticament, vostès no l'ha incorporada. El Govern s'ha estalviat aquests doblers en temes de serveis socials. Un any en què hi ha la partida més elevada, els pressuposts més elevats de la història de la comunitat autònoma el Govern s'estalvia aquests 10 milions d'euros en temes de serveis socials.

Ens diran -ja ens ho han dit diverses vegades- dos arguments per dir que no passa res. Tot i aquestes reduccions hi ha dos arguments segons vostès: un, que és una partida ampliable. Una partida ampliable com el seu nom indica és per ampliar una partida de la qual no es pot preveure la demanda. Vostè pot preveure i dir "escolti, ara hi haurà 15.000 noves sol·licituds de dependència" i arribaran a 16.000, perquè efectivament els ciutadans en demanen més, però el que no podem tenir és una partida ampliable perquè s'aproven amb uns pressuposts que ja sabem que són insuficients, que vostè a la comissió ja va dir que eren insuficients. Això és ser ortodoxos? Ens agradaria que ens

contestàs el Sr. Aguiló, que en aquest moment no hi és. Això és ortodòxia pressupostària? Aprofitar el concepte de partida ampliable per pressupostar insuficientment una partida? Quan el Sr. Aguiló i el Sr. President varen dir en repetides ocasions que això són uns pressuposts reals, són ajustats, idèntics en temes de serveis socials, en temes de sanitat, ni són reals ni són ajustats, són insuficients.

El segon argument amb el qual ho justifiquen, per dir que no passa res, que aquestes partides a la baixa s'aniran resolent durant aquest anys, és que faran més amb manco, que hi ha programes superflus, idèntics digui'ns quins són aquests programes superflus. Els ho hem demanat diverses vegades, per escrit i oralment, i mai no ens han contestat quin són els programes superflus que considera que es poden eliminar. Digui'ns-ho, quins són els programes superflus perquè tant la Conselleria d'Educació com la seva conselleria, Sra. Castro, tenen la partida de capítol 1 més important d'aquesta comunitat autònoma.

Vostès no faran els esforços, els faran els professors i els faran els professionals del sistema sanitari, que hauran de rebre més gent, que hauran de tenir més nins i nines per aula, no els faran vostès com a consellers. Prenen decisions per les quals altres hauran de fer els esforços. Digui'ns quins són els programes superflus.

Un altre tema que no podem acceptar és el pagament de la targeta sanitària. Ens diu que és com el DNI, que igual que un ciutadà se'n va a fer un DNI i li fan pagar una quantia, però resulta que, com a ciutadana -per posar-me a mi com a exemple i no utilitzar el nom de qualsevol-, jo com a ciutadana ja pag la Seguretat Social, un impost específic per rebre sanitat i vostè per rebre un dret que tenc em fa pagar una taxa.

Què passarà si un ciutadà, no ja que no pugui, que molts no podran, que no vulgui pagar la targeta sanitària i digui "no vull pagar la targeta sanitària", què farà?, no li donarà sanitat?, quan aquest ciutadà podrà dir: "Escolti, miri el número de la Seguretat Social, jo estic d'alta a la Seguretat Social, tenc tots els pagaments de la Seguretat Social, tenc dret a rebre sanitat, però no vull targeta sanitària". Què faran vostès?, no n'hi donaran? Què faran? Vostès realitzen realment... un embull, que no sé quina necessitat en tenen. No, no sé quina necessitat en tenen, de fer pagar una targeta sanitària.

A més a més, em dol com a ciutadana que sempre posin exemples excepcionals per explicar els usos indeguts de les coses, que una targeta sanitària s'ha utilitzat -i a més, sempre són dones, els exemples- cinc vegades... o vuit vegades durant un any per un part, l'excepció, això deu ser un cas entre totes les targetes sanitàries de la nostra comunitat autònoma, ho posen com si fos l'habitual, culpabilitzant els ciutadans o com va dir el Sr. Bestard, el gerent d'ib-salut que una dona havia avortat cinc vegades i que això és el que es volia evitar!, això ho va posar com a exemple per replantejar-se allò de l'avortament.

Això és perseguir el ciutadà, Sra. Consellera, posi altres exemples, doni altres arguments, si els té, però no posi el ciutadà com un abusador dels serveis públics i, si hi ha abusadors dels serveis públics, igual que n'hi ha entre els polítics, els polítics també abusen i tenim pràctiques polítiques nefastes a aquesta comunitat autònoma i per això ens hem de carregar el Parlament o ens hem de carregar el Govern? Això és un argument? No. Per favor, posi altres exemples, utilitzi altres arguments si els tenen.

La desaparició de la figura del pacient. Miri, en la desaparició de la figura del pacient, tampoc no hi estam d'acord, vostè va explicar un exemple de comptabilitat, va dir "l'oficina del pacient val tant, ha realitzat tants d'expedients, per tant ens surt així de cara", 1.000 euros crec que eren, 1.000 euros d'això. Això ho ha fet amb el coordinador de les associacions? Digui'ns-ho, perquè només ho pot fer vostè, perquè no sabem el que cobra aquest senyor, només ho pot fer vostè, digui'ns-ho, a veure què surt... bé, idò ja n'hi ha dos. Digui'ns què cobra o amb el coordinador municipal, per quant ens surt el coordinador municipal, que quan jo li deman les actes del coordinador municipal em diu que no fa actes. No el podem avaluar perquè com que el coordinador municipal va a reunions oficials i no fa actes, no el podem avaluar. Per tant, tampoc no li podem donar suport per aquest motiu.

Després altres motius que ja han sortit, voler reduir la prestació econòmica quan hi ha una baixa laboral als treballadors del sector sanitari, que són els que estan més exposats a la malaltia, precisament ells són els que han de ser més castigats per aquest tema? Perquè la proposta o l'esmena, fins i tot el Partit Popular l'ha esmenada, no resol aquest problema. Els que estan més exposats a la malaltia són els que rebran aquesta reducció.

Amb aquests pressuposts, Sra. Consellera, augmentarà la llista d'espera, es retardaran les resolucions de dependència, uns pressuposts en què no hi ha cap proposta nova, cap proposta nova. Tenen quatre anys... li puc garantir que gestionant quatre anys passen volant, no se n'adonarà i ja n'hi haurà passat un i vostè no haurà pogut..., encara no haurà implementat cap programa dels que du al programa del Partit Popular.

Després, en tema de dona, tampoc no li podem donar suport perquè el pressupost que ha presentat i la memòria no coincideixen. El pressupost que ha presentat i la memòria no coincideixen. El document més important que presentarà l'Institut Balear de la Dona i que defensarà en aquesta tribuna està carregat d'errades administratives.

Si aproven les esmenes - que veuran que són raonables, vostè les té, que són raonables, que no demanam helicòpters, que no demanam 183 milions com vostè demanava, la Sra. Castillo, que vostè demanava, ho tenim allà, no, són molt raonables- els podem donar suport, si no, no donarem suport a aquests pressuposts. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Ara té la paraula la consellera de Salut, Família i Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, defensam ara en aquest debat els pressuposts de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social marcats com tots els de les conselleries i de tot el Govern per la situació econòmica i la conjuntura en la qual ens trobem.

Sra. Santiago, en sis mesos -com vostè ha dit- coneixem la realitat, la realitat és molt dura,estic segura que en quatre anys el Sr. Thomàs, que ha estat conseller durant quatre anys, l'ha de conèixer molt millor que jo, i, per tant, és sorprenent i el que és pitjor, irresponsable que faci avui el discurs que ha fet aquí. Ha dit coses que són totalment impensables que les pugui dir una persona que ha gestionat la sanitat pública i que ha estat al front d'aquesta conselleria durant quatre anys. Però bé, tot això queda en el *Diari de Sessions*.

Sra. Santiago, com deia, la situació econòmica és molt dolenta. El nostre pressupost en temes socials és igual que el que vostè tenia el 2010. Jo li vull recordar que vostè amb una abaixada del pressupost del 3% estava molt contenta i defensava amb aquest pressupost la voluntat política del Sr. Antich de defensar el sistema i les prestacions socials.

Han passat dos anys des que es van debatre i es van aprovar aquest pressuposts. I ara com deia, debatem els pressuposts de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social que marcaran la nostra gestió durant l'exercici del 2012. L'any 2012, igual que els 6 mesos que han transcorregut des de la presa de possessió d'aquest govern, la gestió està marcada per la situació econòmica. Això és una llosa que tenim al damunt i que ens condiciona i dificulta totes les nostres accions de govern, però en última instància el que ens farà sortir endavant, és la voluntat política d'aquest govern i del seu president en particular. La meta és clara, es vol aconseguir la continuïtat i la sostenibilitat del sistema sanitari públic i dels sistemes de protecció social i cap a aquest objectiu han anat encaminades les decisions i les actuacions que s'han pres durant aquests sis mesos que portam en el Govern. I aquesta voluntat és la que ve reflectida en aquest pressupost que ara debatem.

No vull enganar ningú, la situació és molt difícil, però treballem des del primer dia per superar-la i aquest pressupost és la base perquè l'any 2012 pugui ser la plataforma d'uns anys molts millors. Per fer això possible s'han de prendre decisions, decisions molt dures i difícils i decisions que no agradaran a tothom i ho estam veient i estam parlant amb molta gent. I no sempre aconseguirem el consens per al qual nosaltres tant hem treballat i estam treballant. Però som aquí per governar, per administrar els recursos. I de moment, Sr. Thomàs, el que presentem és una apujada d'un pressupost que vostè va abaixar.

Un pressupost total per a la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social de 1.302.920 euros. Això representa més del 35% del pressupost total de la comunitat autònoma. Es constata així el gran pes específic d'aquesta conselleria i la importància que per a aquest Govern té el manteniment de l'estat de benestar. Amb aquest pressupost, s'incrementa el finançament global del Servei Balear de Salut. El pressupost per a l'any 2012, configurat per aquest govern del Partit Popular, és d'1.187.537.199 euros. És a dir, un 3,27% més que l'any 2010 i quasi un 12% superior al pressupost disponible per a l'any 2011 que vam trobar el mes de juliol de 2011, després dels bloquejos que va fer el Sr. Manera.

L'austeritat i la racionalització de la despesa en sanitat són necessàries i urgents per mantenir la sostenibilitat del sistema. Ha de canviar la manera de gestionar el sistema sanitari. La crisi ens obliga a prendre mesures dures, com deia, però és una oportunitat per millorar el sistema. Hi ha borses d'ineficiència que s'han de millorar. S'ha de separar el valuós del prescindible. I aquest govern té uns objectius molt clars, mantenir la qualitat del nostre sistema sanitari públic, així com reforçar l'equitat del mateix, perquè tots els ciutadans de la nostra comunitat autònoma tinguin accés als mateixos serveis sanitaris, independentment de l'illa on resideixin.

Per aconseguir això és necessari prendre decisions, que -com deia- ens agradaria no haver de prendre. I com ha dit la Sra. Santiago, aquestes decisions recauen sobre els que estan a primera línia, que són els gerents d'hospitals i els professionals sanitaris de totes les categories, als quals vull agrair des d'aquí l'esforç que estan fent i l'ajuda que ens estan prestant. La majoria del personal del Servei Balear de Salut, vull recordar que hi ha quasi 14.000 treballadors, estan ajudant i ells mateixos detecten borses d'ineficiència que s'estan corregint.

El Sr. Thomàs em deia que el pressupost no és suficient. Bé, a mi m'agradaria saber si aquest no és suficient i és superior al seu, què era el seu? I em diu què deixarem de fer? Miri, sap què deixarem de fer i que vostè feia? Malbaratar. Això és el primer que deixarem de fer, perquè hem de mantenir les prestacions sanitàries, amb un marc econòmic i financer pràcticament en fallida i què fem per fer això? Hem pres mesures i en els primers mesos de govern ja hem aconseguit reduir la previsió de dèficit en 41 milions d'euros, Sr. Thomàs, reduint directius, de 92 a 58 en els centres i de 20 a 14 en els serveis centrals. Miri si és vostè irresponsable, que s'atreveix a dir que augmenta el pressupost dels serveis centrals. Vostè sap perfectament que en aquest pressupost estan inclosos els pagaments que s'han de fer a les concessionàries. Vostè ho sap perfectament i per això aquest pressupost augmenta.

S'han eliminat totes les despeses de representació. S'han eliminat i s'han ordenat les activitats d'investigació i de formació que suposen una despesa. S'han eliminat les peonades en els centres assistencials, així com les guàrdies localitzades. Vostè em parla de la llista d'espera. Miri, vostè el 2008, quan tenia molts sous en el seu pressupost, es veu que li sobraven, va incrementar l'activitat quirúrgica un 11,7%. Vostè, com dic, tenia sous va poder derivar a la privada, això que sempre ens ha acusat a nosaltres de privatitzar la sanitat, però vostè no se n'estava; a més, va poder pagar peonades i la llista d'espera es va incrementar un 7,5%. Nosaltres no hem trobat ni un (...), no hem pogut derivar a la privada, ni hem pogut pagar peonades.

I què ha passat? Idò que s'han reduït prop de mil intervencions i s'ha potenciat la producció en els quiròfans de matins. I què ha passat? Idò que han augmentat les llistes d'espera, però no ha augmentat proporcionalment amb el que s'esperava. I a més d'això, el poc que va millorar la llista d'espera quan vostè gestionava, li ho ha dit un informe que vostè va encarregar a un tècnic independent i aquí li ho diu, el percentatge que va millorar les llistes d'espera no es corresponia amb la despesa que vostè va fer en derivacions a privada i amb pagaments a peonades.

(Petit aldarull)

A vostès els fa molt de mal el tema de l'Oficina d'atenció a l'usuari. Miri, ja ho va explicar el diputat l'altre dia. Les memòries de la mateixa defensora de l'usuari especifiquen el nombre de visites, és una despesa que no està justificada i ella mateixa diu a les seves memòries que els serveis d'atenció als pacients en els centres hospitalaris cada vegada funcionen millor i cada vegada atenen les queixes amb més eficiència i per això ja no arriben al defensor de l'usuari.

Vostè diu que augmenta salut pública. Evidentment augmenta salut pública i no disminueix el pressupost de drogues, Sr. Thomàs, perquè sí disminueix, perquè s'anul·la la quantitat que estava prevista per al manteniment dels CAD perquè seran transferits a l'ib-salut, què passa?, no hi està d'acord? Clar, si no són a salut pública, evidentment no s'han de pressupostar, passen a l'ib-salut. I després el que disminueix també és la subvenció del Consell Insular de Mallorca, que no la rebrà perquè no gestionarà els centres d'atenció a les drogodependències. I això vostè sap que és així. Es mantenen les ajudes i es farà feina conjuntament amb ALAS, Ben Amics, Metges del Món i Creu Roja en el tema del VIH (SIDA).

I facultat de medicina. Que vostè em parli de la facultat de medicina, quan vostè va deixar damunt la taula un informe desfavorable per a la implantació de la facultat de medicina. Evidentment els estudis estan acreditats, s'ha parlat amb la Universitat i quan la situació econòmica sigui favorable es posarà en marxa. Naturalment que volem la facultat de medicina, igual que vostè, suposo. Però vostè tampoc no l'hagués poguda posar ara. S'està parlant amb universitats per veure si temporalment s'aconsegueixen titulacions compartides.

Miri, no es renuncia a cap projecte. Algun projecte s'haurà d'ajornar, però no es renuncia a cap projecte.

I quant a la targeta sanitària, miri, Sra. Santiago, jo la compar amb el DNI perquè és una taxa igual que la del DNI, què passa si una persona no es vol fer el DNI? Idò miri, no ho sé què passa. Suposo que continuarà sent ciutadà d'aquestes illes, idò ja està. Ja té la resposta.

(Aldarull a la sala)

És el mateix, és una taxa i a més vostès saben que no es cobra per prestar cap servei sanitari. Es cobra per emetre una targeta, igual que es cobra per al DNI, per al passaport, igual que també es cobra per a altres targetes. És una targeta que ens ajudarà a lluitar contra una borsa de frau, que vostès coneixen perfectament, hi haurà, a part de la foto, hi haurà la història clínica en un xip, hem d'instal·lar lectors a ambulàncies i a centres de salut i tot això són les despeses que es paguen mitjançant aquesta taxa. I vostè paga la Seguretat Social i també paga altres impostos, i quan es treu el DNI també el paga, a part, i quan es treu el passaport també, i si no el paga digui'm com ho fa, perquè jo sí que el pago.

Bé, com deia, s'han hagut de prendre mesures que vostès n'han citat alguna. La reducció del pacte dels alliberats sindicals, amb una reducció del 70%. No es pagarà el cent per cent de la incapacitat transitòria, excepte en determinats casos de malalties greus que s'han pactat amb els sindicats.

I del pressupost per al 2012 hi ha la integració a l'ib-salut a les fundacions sanitàries i de GESMA. Això juntament amb el projecte de gerència única a l'àrea de salut de Mallorca, estalviarà només en directius 3 milions d'euros anuals. I això que tampoc no els agrada, em sembla que al Sr. Thomàs sobretot, de la gerència única, no és més que la continuació del Decret 59/2009, que el va fer vostè, en el qual es modificava l'ordenació sanitària territorial de les Balears i s'hi inclou la nova nomenclatura del sector sanitari de l'àrea de Mallorca. Aquest decret es feia complint amb el que establia el Decret 39/2006, pel qual s'aprovava i es disposava que cada sector ha d'estar assignat a un hospital de referència. I què es fa amb això?, un nou model balear d'atenció sanitària i pretén que l'atenció primària tingui les competències necessàries per desenvolupar correctament la seva funció, evident l'aïllament i el distanciament de la resta del sistema.

Aquest nou model de gerència única implica que els professionals dels dos nivells assistencials tindran objectius comuns, protocols comuns i cada un d'aquests nivells assistencials tindrà una assignació pressupostària que serà específica i gerencialment intransferible. Això ja tira per terra totes les teories que es "fagocitarà" l'atenció primària. Tot el contrari, es potenciarà i s'aconseguirà en comptes d'una atenció i d'una gerència vertical, una gestió horitzontal.

Quant a Direcció General de Família, Benestar Social i persones en situació especial. Sra. Santiago, a vostè no li sembla bé, li sembla que el pressupost és poc. Bé, li dic són 94.804.240 euros. És similar al que vostè va aprovar el 2010 i això ens permetrà mantenir les prestacions socials, perquè les gestionarem millor, entre altres coses, Sra. Santiago, igual que a ib-salut i a salut pública, és necessària l'austeritat i la contenció de la despesa. Per això una sola direcció general, una sola persona assumeix la gestió que a l'anterior legislatura realitzaven tres direccions generals, la Direcció General d'Atenció a la Dependència, la Direcció General de Menors i Família i la Direcció General de Formació i Planificació. Ara, aquestes tres direccions generals les gestiona la Direcció General de Família, Benestar Social i Persones en Situació Especial.

En el global del pressupost d'aquesta direcció general, baixa la inversió, baixa la despesa corrent, baixa el capítol de personal. Però s'incrementa el capítol 4, relatiu a transferències que augmenta quasi en un 10%. Volem assegurar el pagament a proveïdors, volem assegurar les transferències a ajuntaments i a consells insulars. Ja li vaig dir en una interpel·lació, durant el 2012 no hi haurà noves infraestructures, però sí que tenim com a objectiu augmentar el programa de mesures judicials i prevenció del delictes quant al compliment de la llei i quant a educar i inserir socialment en els menors. La nostra prioritat és el manteniment i la millora dels centres i estudiar un increment de places. Sra. Santiago, vostè sap que quan ja aquest govern havia pres possessió, va arribar un informe del Defensor del Poble i ens obliga a això. No cal explicar els termes d'aquest informe, però fa referència a la seva gestió, evidentment. S'han de millorar aquests centres i aquesta és la prioritat, a part que el programa de protecció social, a través del qual es duen les actuacions encaminades a donar resposta a les persones amb discapacitat i en situació de dependència, també augmenta, suposa un 58% del total de la direcció general.

I quant a dependència. Miri, jo crec que no cal repetir-ho més, "*La partida será ampliable en función de las necesidades que se vayan detectando*", Sra. Santiago, novembre del 2008 quan va presentar el seu pressupost. I què passa? Abans valia i ara no val? És el mateix, *la partida será ampliable en función de las necesidades que se vayan detectando*. I així ho diu la Llei de pressuposts.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci si són tan amables.

LA SRA. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Bé, jo crec que he contestat totes les preguntes que m'han fet. El Sr. Thomàs també ha parlat d'ib-salut. Miri, ib-salut és un ens públic que té total independència. Hem aprovat una nova organització de l'estructura d'ib-salut. I si s'han fet canvis a ib-salut és responsabilitat dels governants, del seu director general i meva. I jo no crec que a vostè li hagi de parèixer ni bé ni malament els canvis que es facin a ib-salut a nivell de subdireccions. Jo no havia vist mai que això s'hagués de qüestionar. És una reorganització, en vistes a una millora de la gestió.

Vostè diu que hem tardat sis mesos en estar a la seva alçada. Realment em preocuparia molt estar a la seva alçada, Sr. Thomàs, però molt em preocuparia! Sobretot en el tema del transport dels malalts. Jo no crec que vostè sigui capaç de pujar aquí i dir el que ha dit sobre el transport dels malalts. A la conselleria hi ha el paper firmat pel Sr. Pomar, director general d'ib-salut, on trencava el conveni amb AVIVA, perquè no pagaven a les agències i les agències no volien donar el servei. Allà hi ha el paper firmat pel Sr. Pomar. Nosaltres hem tardat sis mesos perquè les agències tornessin donar els bitllets. Però durant aquests sis mesos hem arribat a un acord amb Air Nostrum, segons el qual s'avancen bitllets als pacients, a càrrec de la companyia i que després ja es pagaran amb el pressupost

del 2012. I hem solucionat el problema que vostè va deixar a aquesta comunitat i als malalts d'aquesta comunitat.

Realment que vostè vengui aquí i faci demagògia ho puc entendre, però que digui mentides em sembla molt greu. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, em tatxa d'irresponsable, només posa adjectius, jo no opín. L'únic que dic és que hauria de llegir i escoltar el que deia vostè fa sis mesos, perquè és un canvi espectacular. Ara ha vingut la crisi, ara hi ha una realitat, ara estam en una situació molt difícil. Convendria que llegís i s'escoltàs a veure què opinava fa uns mesos, perquè quan uns altres li ho dèiem, li entrava per una orella i li sortia per l'altra.

Vostè pressuposta 1.187 milions d'euros i diu que no gastarà ni un euro més, perquè l'ortodòxia del vicepresident li ho prohibeix. Jo li dic que nosaltres vàrem gastar 1.385 milions l'any 2010, és per això que el director general del pressupost li diu que li falten 211 milions. No som jo l'irresponsable, deu ser el director general de pressupost que ha dit a la premsa que li falten 211 milions d'euros.

(Petit aldarull a la sala)

I vostè parla d'eficiència. Miri, l'any 2009 vàrem fer un pla d'eficiència i vàrem dir què reduiríem de despesa i aquest document que és seu i és oficial sap què diu? Que el 2007 el Partit Popular, aquest que no malbaratava, tenia una variació de despesa sanitària d'un 12%. Aquest document és seu, no és meu, sap què diu que li hem deixat l'any 2011? En un menys 2%. Miri on és l'eficiència, miri on és l'eficiència i la responsabilitat. Digui el que vulgui, aquest document és seu, no és nostre.

Per tant, miri, jo li ho he dit abans, ens acusaven de ser la comunitat autònoma amb menor finançament per càpita per donar assistència sanitària, i jo li he donat moltes vegades la raó, moltes vegades, però ara vostè no posa doblers, o sigui que estarà amb el mateix problema, és el que li estam dient, no li estam dient una altra cosa. El problema està en el fet que vostè, amb les seves prioritzacions, amb les seves decisions, posar per davant el fet econòmic. Si tot el Govern està fet així, tenen lloc on hi ha altres partides pressupostàries; duguin-les aquí per assumir les despeses. Bonifiquen el cent per cent de l'impost de patrimoni; miri, ja tendria 30 milions, per exemple. Apugi impostos als que més guanyen. No ho volen fer! Vostè fa les seves prioritzacions.

I les llistes d'espera, el comunicat que vostè va fer dia 19 d'octubre és un exemple. Diu "no faig això, no faig això, no faig això", però no mira les conseqüències, no mira que hi ha milers de persones que esperen per una cita. Si les telefonistes de Son Espases estan dient "posin reclamacions, jo no puc fer res". Això és el que, a vostè, l'hauria de preocupar.

Oblida moltes coses. Programes de dependència, han desaparegut, cregui'm. Vostè parla de la targeta sanitària; és que no escolta. L'historial clínic dels ciutadans i les ciutadanes d'aquesta comunitat està fa més d'un any als ordinadors dels professionals sanitaris; qualsevol professional sanitari pot accedir a aquesta informació; per què l'hem de dur a la butxaca? Si vostè ho va dir: la gran beneficiada és l'assistència privada. Idò escolti, quan hi hagi problemes de protecció de dades crec que vostè igual caurà en qualque responsabilitat, perquè dur l'historial clínic a la butxaca no és una bona notícia, perquè les targetes es poden perdre o es poden robar, i hi ha informació molt sensible. És un copagament més, efectivament, ho és.

I deixi de parlar de directius, això no suposa res econòmicament. Vol que parlem dels nous càrrecs que ha posat vostè dins el Servei de Salut, que es nega a dir el que cobren, el que fan? Vol que parlem d'aquelles persones que ara els han posat un altre nom?, ara no són directius, són coordinadors, adjunts... Vol que juguem a això?, això no és seriós, això no és seriós. El que és seriós és que en el Pla d'eficiència 2009 vàrem posar uns objectius i s'han complit, i vostè té la sort d'haver heretat, entre altres coses, un servei de salut que gasta un 2% menys que l'any anterior. Això és el que va bé. Una altra qüestió és la suficiència pressupostària, que això és el problema que vostè tendrà, i l'haurà de resoldre i no el resoldrà.

Que vostè digui que el Servei de Salut no és un guirigall, perdoni!, dijous passat varen cessar el número 2, el número 3 i el número 4. Divendres varen presentar un nou secretari general que dilluns, 48 hores després, va dir que no hi anava, i vostè què nom, ho sap, ho sap, i això és un guirigall, un desgavell.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

I que vostè digui que la Gerència..., escolti, la Gerència única de primària no som jo que la defens, la defensen tots els sindicats i tots els professionals de primària. Que vostè no vulgui escoltar és el seu problema. Per això escolti'ls, és el que deim, o li sembla que 600 persones que han firmat aquesta carta no es mereixen un respecte?

Parla de desplaçament de malalts. És que ha estat cinc mesos sense pagar els bitllets...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, disculpi, però li don quinze segons.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...sis mesos. Perdoni, gràcies, res més.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, molt amable. Sra. Fina Santiago, per favor, quan vostè vulgui.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sra. Castro, situació econòmica difícil. Amb els pressupostos és alts de la comunitat autònoma, de la història de la comunitat autònoma, situació econòmica difícil. La situació econòmica difícil va ser l'any 2009 i l'any 2010, amb una baixada de 1.000 milions d'euros, i vàrem mantenir tots els serveis. Això és una situació econòmica difícil, però uns pressupostos que són els més alts de la història, que vostè vengui aquí a presentar reduccions i retallades en serveis socials i en sanitat és una vergonya, es miri com es miri, és una vergonya.

I jo no vull discutir durant tota la gestió que si hem pagat, que si no hem pagat, que si hem retardat, que si no hem retardat, perquè vostès tendran els mateixos problemes. No es creguin que per aprovar aquests pressupostos a 1 de gener tendran els calaixos plens. Jo supòs que els ho ha dit, Sr. Aguiló, que això no passarà. Tendran els mateixos problemes de liquiditat que tenen ara. Aquí del que parlem és de política, estam parlant de models, i els pressupostos més alts de la comunitat autònoma de la història de la comunitat autònoma presenten retallades en sanitat i en serveis socials. Això és la realitat.

Contenta, em diu que jo estava contenta l'any 2010 quan... No hi estava gens; no hi estava ni quan em varen apujar un 6% l'any 2008, imagini's quan em varen fer la retallada. Una altra cosa és que els defensàs, com em correspon, però contenta, no hi estava, i crec que hi ha molts de documents que ho expliquen i que hi ha aquí..., ho comentava.

Vostè no pot justificar que amb una apujada d'un 8,5% dels pressupostos només pugi un 3,27% de les conselleries que vostè gestionarà, la part més vulnerable de la societat, perquè no és vera que el treball sigui la millor política social, és la millor eina d'integració social que tenen les persones, però no de la política social. Quan tot això falla, i falla, en aquest moment està fallant l'ocupació, està fallant tot això, és quan hi ha més demandes socials, i amb uns pressupostos d'un 8,5 vostè puja un 3,5 en sanitat, perquè en serveis socials baixa.

Bloquejos. Escolti, aquí hi ha exconsellers. Jo li puc dir que els bloquejos es varen fer en un matí, en un matí es varen bloquejar; s'hagués pogut desbloquejar en un matí, no sé quan de temps ho ha tengut bloquejat, però això era una mesura de control pressupostari. Vostè ara a aquests bloquejos els posen el nom de director de control d'Oficina Pressupostària i li donen categoria d'oficina i amb un càrrec i ningú no diu res. És el

mateix, perquè vostè ens ha de dir ara a la rèplica quina quantia té autoritzada vostè sense que l'hagi d'autoritzar el director general de Pressupostos. A veure si això no és un control per part d'Economia, igual que els bloquejos. A efectes pràctics és el mateix, i vostès duen set mesos en aquest govern, o sis i 20 dies, perdoni. Ens digui quins són els bloquejos. En un matí vàrem bloquejar, els haguessin pogut desbloquejar l'endemà de ser nomenat el director d'Economia.

L'Oficina del Defensor de l'usuari o del pacient és una decisió política que vostè pot defensar, però nosaltres no la defensarem, ens costi 1.000 euros o ens costi 1.200 euros, és una decisió política i no és defensable via pressupostos, és una decisió que vostès prenen, que els usuaris no tinguin un referent propi per ser defensats dins aquest món sanitari.

Targeta sanitària. Miri, és absolutament diferent al carnet d'identitat, perquè a mi com a ciutadana el que em dona dret a accedir a la sanitat és un número de la Seguretat Social, no la targeta sanitària. A mi la ciutadania no me la dona el DNI, me la dona el fet que ha nascut aquí i després em diu el Govern: "Si vol ser identificada haurà de fer-se un DNI"; bé, idè em faré el DNI, però la targeta sanitària a cap ciutadà no dona dret, li dona dret el número. No sé per què han de fer una targeta que sigui un pagament. Vostès el que han intentat és recaptar, i com que no volen recaptar als més rics recaptaran a tots per igual, 10 euros, cobris 1 milió d'euros l'any o cobris 300..., vaja, 300 no, 1.000 euros l'any; és igual, aquests senyors pagaran el mateix. Això és la justícia social que vostès volen. Les fortunes no les tocarem, perquè aquestes han de crear riquesa, però a les persones els farem pagar una taxa independentment del que guanyin.

Vostè me com amenaça, d'allò del Defensor del Poble. Expliqui-ho. Li demanaré una compareixença perquè ho expliqui. Expliqui-ho i jo li faré la comparació amb altres gestions d'altres comunitats autònomes, i veurà la diferència de gestió. Vàrem crear dos serveis nous, vàrem ampliar les places d'Es Pinaret, vàrem augmentar la ràtio de professionals, i això en situació de crisi.

Ampliable. Jo ja li he explicat el concepte d'ampliable. Ampliables són aquelles partides que no es poden preveure, o on es pot errar en la previsió de la demanda ciutadana, i nosaltres podem preveure que hi haurà una demanda de 7.000 sol·licituds de dependència i que n'hi hagi 8.000; per això és ampliable. Però que li expliqui el senyor Aguiló que no és ampliable, que el mes d'abril vostè ja haurà de cercar 2,5 milions d'euros per pagar la nòmina, perquè no hi són, no hi són, ja ens dirà d'on traurà 2,5 milions d'euros d'abril fins al desembre. Però això no és una partida ampliable, això és pressupost insuficient...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

...pressupost deficitari.

Per tant, Sra. Consellera, no ens han convençut les seves paraules. Nosaltres defensarem ara les esmenes una per una a veure si la podem convèncer, i ens agradaria que ens veiés com a aliats; quan nosaltres li demanam més doblers per a serveis socials no és perquè li tinguem una mania especial, és que és tot el contrari, és que no volem que tenguí problemes, perquè vostè serà la consellera que tindrà més problemes, serà la consellera que tindrà més problemes per atendre la problemàtica dels ciutadans, serà la que en tindrà més. No ho resoldrem amb bosses de menjar que podrà dur el president amb molt bona fe a un acte concret...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, per favor...

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

...no es resoldrà així la problemàtica de les persones vulnerables, i a vostè vendran a la porta, i vendran a través dels usuaris, dels ciutadans, vendran a través dels batles...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, per favor...

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, bé...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Santiago, jo li agraeixo molt que es preocupi per mi i jo també estic preocupada, evidentment. Jo sé els problemes que hi ha, ja li ho dic, i en sis mesos sóc molt conscient dels problemes que tindrem.

El Sr. Thomàs no entén el canvi que jo he tingut d'opinió. Realment el canvi que no es pot entendre és el seu, perquè jo fa quatre anys no havia estat consellera de Salut els quatre anys anteriors, però vostè sí, que ve de ser conseller de Salut i deu conèixer molt bé la situació, i encara posa com a exemple el seu pla d'eficiència; sap sobre qui requeien totes les accions del seu pla d'eficiència?, sobre atenció primària, que ara el preocupa tant, sobre atenció primària; totes les accions anaven contra atenció primària, la qual nosaltres volem potenciar. Evidentment que em preocupen les 500 i escaig de firmes que hi ha sobre aquest tema de la gerència única, igual que em preocupen els mil i escaig de treballadors d'atenció primària i

els quasi 14.000 d'ib-salut que no han firmat. Em preocupen tots els treballadors per igual.

Vostè, a més d'irresponsable, es veu que és endeví, perquè diu que no ho resoldrem. Bé, deixi'ns-ho intentar almenys.

(Petit aldarull a la sala)

I no es va presentar cap secretari general. Jo no sé on s'informa vostè ni a quins mitjans de comunicació busca la informació, però nosaltres no hem presentat cap secretari general ni cap substitut per als càrrecs que van canviar.

I a mi m'agradaria que em diguessin quins serveis hem tret, quins serveis sanitaris i socials ha tret aquest govern. M'agradaria que m'ho diguessin, perquè no n'hem tret cap ni en volem treure cap; en volem potenciar molts i volem fer més eficients els serveis que hi ha, i volem gestionar-los millor per mantenir la qualitat i l'equitat del nostre sistema sanitari i del sistema de prestacions socials. No hem tret cap servei sanitari, ni cap prestació sanitària, ni cap prestació social, i a força de repetir-ho no es trauran les prestacions.

Sí, mirin, hem tret l'Oficina del Defensor de l'Usuari, però no hem deixat els usuaris desemparats, els usuaris de la sanitat. Tenen uns magnífics serveis d'atenció als pacients a tots els hospitals, com reconeix la mateixa defensora de l'usuari en el seu informe, a l'últim informe que ha emès, uns serveis que cada vegada funcionen millor i cada vegada atenen més pacients i més demandes.

Mirin, el que no és de rebut és que vulguin venir aquí a donar segons quines lliçons. Han repetit avui tot el dia, des de primera hora del matí, que aquí no s'havia de parlar del passat, i que aquí no s'havia de fer oposició de l'oposició; evidentment els passats quatre anys estan repercutint molt i molt en aquest govern, en la gestió i en les accions que ha de fer aquest govern, i el Sr. Thomàs és tan prepotent que diu que li hem de donar les gràcies perquè ens ha deixat una sanitat molt ben gestionada i molt eficient. Idò miri, Sr. Thomàs, nosaltres estem per administrar els recursos, ja li ho he dit; hem pujat el pressupost que vostè va baixar, va baixar el pressupost però no s'estava de res: va gastar en derivacions a la sanitat privada tot el que va voler i més, va gastar en adequar el projecte de Son Espases a l'entorn rural que m'agradaria saber quina millora assistencial va suposar això per als pacients, va gastar en soterrar l'edifici de serveis de Son Espases per aclarir la vista del monestir de La Real que m'agradaria saber quin benefici assistencial tenia per als pacients. Va trencar el conveni amb AVIBA, el que va obligar els pacients a pagar els bitllets en els seus desplaçaments. Va gastar 715.000 euros en formació de directius de GESMA, directius que, quan han cessat, s'han endut la formació amb ells i no ha revertit en el sistema sanitari. Va hipertrofiar la burocràcia i els equips directius a GESMA i a la Gerència d'atenció primària...

(Petit aldarull a la sala)

Va gastar 202.000 euros en la redacció i direcció facultativa d'un concurs d'idees per fer un nou edifici del 061, 061 que està ubicat a Son Dureta sense gastar ni un canet...

Segons vostè la gestió d'aquest govern i el pressupost d'aquest govern vénen condicionats per la seva bona gestió, jo estic fent un resum de la seva bona gestió. I bé, això és el que ens hem trobat, amb això i amb la crisi econòmica tan dura és amb el que hem de treballar. Jo, com a consellera, i tot aquest govern liderat pel Sr. José Ramón Bauzá, i tot l'equip de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, al qual vull donar les gràcies, i al director general d'ib-salut, Juan José Bestard, al qual vol agrair la bona feina que fa al front del Servei Balear de Salut, igual que la resta de directors generals i, com he dit abans, als gerents de tots els hospitals i als professionals que són els que estan en primera línia, i en molts de casos, aplicant decisions que ells comparteixen, ells saben que són necessàries, perquè així ens ho han tramès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Torn en contra, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Catalina Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Venim aquí a manifestar en aquesta tribuna el nostre vot en contra a les esmenes a la totalitat presentades pel PSOE i pel PSM als pressuposts de la Conselleria de Salut, Família i benestar Social per a l'exercici de 2012.

No sé, Sra. Consellera, si començar felicitant-la ..., bé això sí, d'això no en tenc cap dubte, però donar-li l'enhonorabona perquè sembla que ha heretat la gestió magnífica d'aquestes persones que seuen aquí, a l'esquerra, i que li han deixat tot com un camí de roses, jo no sé si vostè ho entén així, però sembla que algun d'aquests sí creu que li hem de donar l'enhonorabona pel que vostè ha heretat.

Senyors portaveus del PSOE i del PSM, els hem escoltat en els debats en comissió i també avui aquí, i sembla que l'única pega que tenen vostès amb el pressupost de la Conselleria de Salut és que és un pressupost insuficient, és un pressupost amb el qual no arribam. També, per descomptat, aporten solucions al problema, com correspon als bons polítics, però resulta que les seves solucions per poder tenir més sous per poder destinar a Salut i a benestar social són més endeutament, no pagar als bancs el que ja els devem i pujar els impostos.

Aquesta és la fórmula màgica de l'esquerra, podria semblar gràcies en unes altres circumstàncies, però ara sembla dramàtic. D'una banda recomanen funcionar amb un increment il·limitat de deute, i per l'altra consideren inconvenient pagar el deute contret anteriorment, és a dir, no tornem els sous que ens han deixat, però continuem emprant-ne més per poder continuar gastant a mans plenes. Això seria perfecte, però resulta que és impossible i no estan els temps per utopies.

No ens sembla la millor teoria econòmica per solucionar res, simplement perquè és del tot inviable, això sí, demostra en mans de qui hem estat els darrers quatre anys i explica perfectament la terrible situació que ara patim, a Balears i a Espanya, on el Sr. Zapatero també s'ha cobert de glòria.

El que no sorprèn és que els ciutadans que els escolten a vostès siguin preses del pànic i rebutgin votar-los, i és que vostès causen por, són l'exemple de polítics recocats a la ruïna, perquè no han demostrat cap respecte pels recursos públics. Ja ho deia fa uns dies aquí mateix un portaveu d'esquerres, protegir no té preu, nosaltres pensam el contrari, tot té un preu i tard o d'hora s'ha de pagar. Així i tot ens feim càrrec del difícil paper que ara tenen dins aquest parlament el Sr. Vicens i la Sra. Santiago, en particular, i entenem la seva ràbia i la seva desesperació. Primer, perquè acaben de perdre per dues vegades seguides les eleccions. Segon, perquè encara que s'esforcen molt per obviar-ho, són conscients que ells són els principals responsables d'una gestió pèssima i d'un endeutament desbocat que ara complica molt les coses. I, tercer, perquè saben també del fracàs de la seva fórmula màgica i no es veuen capaços de trobar-ne una altra de millor.

I, finalment, perquè com a oposició que són des del minut zero estaven desitjant poder anunciar "el PP ha reduït el pressupost de Salut i Benestar Social, el PP retallarà serveis bàsics, el PP aplicarà el copagament, el PP tancarà els hospitals, el PP ho privatitzarà tot, el PP no pagarà la dependència", és a dir, "després del PP no tornarà a créixer l'herba". Sí, sí, això és el que esperaven ansiosos com el gat la coca, però resulta que les coses no han estat així, ben al contrari, el Partit Popular va arribar al Govern i sí que ho ha tengut molt difícil, molt difícil perquè vostès li ho han deixat, vostès li han deixat un dèficit de 4.500 milions i un deute a Salut de quasi 700 i a Benestar Social se'n van anar a mitjans de 2011 sense haver pagat un cèntim ni a associacions de discapacitats ni als ajuntaments.

Però malgrat aquest punt de partida, que era terrorífic, aquest govern, primer, ha sabut fer uns pressuposts, una cosa absolutament normal per a qualsevol govern, menys per a vostès, és clar, i, segon, va fer uns pressuposts per a Salut i Benestar Social que s'incrementa en un 3,16%, un pressupost que té 13,3 milions més del que tenien vostès el 2010. Aquest govern del PP ha fet uns pressuposts que destina a Salut i Benestar Social el 35,45% del total. 3 de cada 4 euros de despesa no financera van destinats a polítiques socials i malgrat l'austeritat i els ajustaments obligats es mantindran intactes els serveis bàsics i les prestacions en salut i en benestar social; un pressupost que incrementa la partida de l'ib-salut en un 2,68%, la partida de la Direcció General de Salut Pública i de Consum en un 2,49% i que manté intacte la partida de la Direcció General de Benestar Social.

Aquests són els pressuposts reals del Partit Popular i no els pressuposts de la fi del món com vostès pronosticaven. Les xifres són les que són, i el missatge polític d'aquest govern també. El pressupost de 2012 presenta un gran esforç per millorar el sistema sanitari públic de les Illes Balears i per donar suport als col·lectius més vulnerables de la nostra societat. El president Bauzá ha complert amb la paraula donada als ciutadans i s'ha compromès amb les polítiques socials, amb el benestar i amb la salut de les persones que vivim en aquestes illes. És cert que tenim un pressupost auster, restrictiu, realista, un pressupost

que no permetrà fer miracles ni grans inversions i també es tracta d'un pressupost d'equilibri financer que pagarà el deute que vostès ens han deixat i que no comprometrà perillosament el futur.

Per tant, sabem que tenim un pressupost de recuperació econòmica, però també és un pressupost de garanties, i això explicaria que vostès vinguin aquí enrabiats i a la desesperada perquè s'han quedat sense discurs. El pressupost que presenta aquest govern talla d'arrel qualsevol argumentació en contra i deixa les seves esmenes a la totalitat sense fonamentació creïble. Tampoc no els dóna la raó els pressupost que vostès presentaren per a l'any 2010 ni la defensa que llavors vostès feien d'aquells comptes.

Si retrocedim al desembre de 2009, fa exactament dos anys, quan aquest parlament debatia els pressuposts que vostès havien fet per al 2010, els darrers que s'han vist aquí, el Sr. Thomàs venia amb uns pressupost de Salut que baixava un 6,9% respecte de 2009, un pressupost que perdia 86 milions d'euros, encara que la població balear havia augmentat el 2009 en 22.582 persones, i ens deia, "haurem de ser imaginatius, afectius i molt austers, som a una crisi econòmica i, en aquests moments, ens demana a tots fer un exercici d'austeritat, però els serveis sanitaris no es veuran reduïts". Qui l'ha vist i qui el veu, Sr. Thomàs, qualsevol diria que l'han abduït els extraterrestres.

La Sra. Santiago, aleshores consellera de Benestar Social, també defensava l'esforç del seu govern en situació de crisi, presentava un pressupost per al 2010 disminuït en un 2,5 respecte del 2009, i ens deia també que malgrat haver hagut d'eliminar alguns programes els serveis bàsics es mantenen i es garantien amb aquelles xifres.

És a dir, fa dos anys venien vostès aquí a vendre austeritat perquè la realitat econòmica era crítica i ens condicionava, però defensaven uns pressuposts que qualificaven de suficients per donar cobertura a les prestacions. Ara, que la realitat econòmica ha empitjorat i que les arques autonòmiques es troben més debilitades que mai per obra i gràcia del Govern Antich, el Partit Popular fa uns pressuposts en Salut i Benestar Social que superen els seus en 13,3 milions, i vostès vénen aquí i el reproven perquè diuen que són irrealistes, insuficients i poc creïbles.

Convendran amb mi, d'entrada, que les seves argumentacions no se sostenen de cap caire, ara bé, també és cert que el Govern del Partit Popular haurà de ser més auster del que foren vostès perquè l'austeritat que publicitaven quan presentaven aquests pressuposts no va ser real, vostès no es varen cenyir a aquests pressuposts que aprovaren, vostès varen passar-se tres pobles gastant el que no tenien, el que no podien pagar i el que ara ofega aquests comptes de 2012. Vostès mentiren fa dos anys dins aquest parlament i enganyaren la ciutadania. Vostès, membres de l'anterior govern, deuen ser els únics que no han sentit parlar del principi d'estabilitat pressupostària perquè la desproporció entre ingressos i despeses que varen manejar va ser brutal.

Realment sorprèn que cap membre de tot un govern autonòmic no es preocupàs de controlar la despesa i es preocupàs d'aturar la descapitalització accelerada que es produïa a les arques d'aquesta comunitat. El que va passar a l'àrea de salut en va ser un clar exemple. Això per a nosaltres no són polítiques de benestar social són polítiques de destrucció i d'empobriment i no ens sorprèn ara que el Sr. Manera no vulgui sortir de la trinxera.

D'altra banda, tampoc no es preocuparen d'aconseguir un major finançament del Govern central, ni l'increment poblacional experimentat els últims anys ni la gran pressió que exerceix la població turística sobre el sistema sanitari públic d'aquestes illes varen ser motius suficients perquè Madrid es replantejà millorar el finançament de les competències de salut ni participar en la construcció del nou hospital de referència. Tanta sort que es tractava *del gobierno amigo, un gobierno amigo que no estaba en crisis*. Però els seus *amigos* se'n recordaren poc de les dificultats del sistema sanitari públic d'aquestes illes.

Ja sabem que els dol enormement que es parli del passat, ens demanen memòria històrica alguns de vostès, però és que parlam d'un passat molt recent i d'un passat que desgraciadament projecta una ombra molt negra sobre els comptes de 2012. Ara, haurem de pagar aquests deutes.

Senyors i senyores diputades, senyors portaveus que han presentat aquestes esmenes, jo crec que amb els antecedents que tenen el millor que podrien fer avui és reconèixer el gran esforç d'aquest govern i felicitar la consellera Sra. Castro per haver aconseguit un pressupost superior al que vostès tenien en Salut i un pressupost idèntic en el cas de Benestar Social, un pressupost que li permetrà que cap col·lectiu hagi de veure minvats els seus drets perquè tots els serveis i els programes implantats, inclòs la dependència, i tots els ajuts destinats a cobrir les necessitats més importants es mantindran. Això sí, corregint les errades que vostès cometien perquè aquest govern vol ser més eficient i més transparent que mai. La realitat així ho demanda i la conselleria, en aquest cas, sí que sabrà estar a l'alçada de les circumstàncies. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Palau. Torn de rèplica. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Acabam d'escollar moltes al·lusions personals, paraules que consider no correctes, ja ho vàrem dir l'altre dia a la Junta de Portaveus, però sembla que ningú no se'n fa ressò. Aquí, jo li puc donar l'enhonorabona, a la consellera, no em sap greu, però perquè una vegada més -i estic segur que la Sra. Santiago està d'acord amb jo- no ha respost les preguntes, només ha parlat de passat, no ens ha explicat el seu pressupost, que era la seva obligació avui.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Si vol, podem parlar de gestió sanitària, podem mirar la Comunitat Valenciana en què les apotecaries estan tancades, fins i tot la de la Sra. Camps. Vol que parlem de Múrcia?, o vol que continuem? Podem continuar, eh? Jo he dit una cosa moltes vegades i ho he reconegut, el greu problema és la insuficiència pressupostària, la insuficiència de finançament de la sanitat pública, d'aquí, de Madrid, de Catalunya, de moltes bandes i això ho he dit i vostès ho han dit, "el pitjor finançament per càpita de l'Estat" i ho hem dit.

El problema és que no volen escoltar, els he dit que ens vàrem gastar l'any 12, l'any 10, 1.385 milions i ara en pressuposten 1.187, li ho he dit, no m'escolti a mi, escolti el director general de Pressupost, que és seu, se suposa que en sap de comptes i ha dit que faltaven 211 milions d'euros. Per tant, tenen el mateix problema que teníem nosaltres. O deixaran de fer coses o les faran d'una altra manera o s'endeutaran, és que dos i dos són quatre.

Sap el que em preocupa? El Sr. Rajoy, que ja parla de copagaments, ja parla que hem de parlar de quina cartera de serveis hem de donar, d'això és del que parla. És evident que no deixaran d'operar a la gent, però no és el mateix esperar un mes que esperar sis mesos, no és el mateix, és que no és el mateix. Per tant, això sí que em preocupa, que vagin parlant de copagaments, perquè això no és equitatiu, i el sistema de salut és allò més cohesionador que té aquest país, aquí, a Castella La Manxa, a Castella-Lleó, on vostè vulgui, és l'element més cohesionador social que tenim entre tots i ho hem fet entre tots. I això sí que em preocupa. Estic convençut que no deixaran d'operar, però veurem en quines condicions, en quin temps, és que és això. És que vostès ha aplicat criteris econòmics a la gestió, sense mirar efectes col·laterals. Està molt bé que algú pugui prioritzar i se'n vagi a una entitat privada, està molt bé, però i els que no poden?, s'han invertit molts de doblers en aquesta comunitat.

Diuen que hem malgastat, escolti, vol que li torni dir en què vàrem gastar els doblers? Amb més metges de família, amb més infermeres, amb més pediatres, amb més especialistes hospitalaris. Miri a casa seva, a Can Misses, quants n'hi havia el 2007 i quants n'hem deixat el 2011. Què vol que li parlem de centres de salut? A la seva illa, quatre. Què vol que parlem de Son Espases o del nou Can Misses? En això hem malgastat els doblers? A millorar l'atenció, perquè ens preocupa, però vostès prioritzen no gastar doblers sense tenir en compte els efectes col·laterals. I això, personalment, crec que un responsable d'atenció sanitària ho ha de tenir en compte.

No és el mateix, es pensa que nosaltres si fèiem un concert amb una entitat privada ho fèiem perquè sí? No, perquè prioritzàvem que la gent no esperàs, és així de simple. El problema és de insuficiència pressupostària, i vostès tenen el mateix problema que nosaltres. No m'escoltin a mi, som el dolent de la pel·lícula, escoltin el director general de Pressuposts que ha dit, en declaracions públiques, que li manquen 211 milions. O no és així? No ho han llegit vostès? Idò ja està. Idò tendran un problema. O deixaran de fer coses segons l'ortodòxia pressupostària o s'hauran d'endeutar, s'hauran d'endeutar, això és així.

L'important és per què s'utilitzen els doblers. Miri, sap de què estic content? Que l'enquesta del CIS del mes de juny d'enguany diu que l'atenció sanitària és el millor servei públic que es dona en aquesta comunitat autònoma, perquè això és el que opinen els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes. El millor servei públic de la comunitat autònoma i no és mèrit d'aquesta persona, és mèrit dels treballadors, dels professionals i de la seva dedicació. I per això som aquí.

El que és trist és que la consellera no ha explicat el seu pressupost, no ha respost. És d'Eivissa, fa poc temps estava molt interessada en la radioteràpia d'Eivissa, ara se n'oblida. Ara hi ha el Sr. Pastor, l'Hospital de Manacor, l'han castigat, eh?, l'han castigat. Una obra que tenia pressupost, que estava licitada, que estava adjudicada provisionalment i la deixen...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, per favor, vagi acabant.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...l'únic hospital on han baixat un 10% el pressupost, alguna cosa deu passar, però em quedo amb la valoració que fan els ciutadans d'aquestes illes: el millor servei públic de la comunitat autònoma. Això és el millor que hi pot haver,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...però vostès continuen amb una insuficiència pressupostària i la continuaran tenint. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Josefina Santiago, quan vulgui.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Mirin, Sra. Castro i Sra. Palau, no vull donar lliçons a ningú, no tenc cap intenció de donar cap lliçó a ningú. Jo vénc aquí a discutir de política, vull discutir de política. Vull discutir per què hi ha un grup que representa una força ideològica en aquest país que no vol cobrar a les persones que tenen més de 700.000 euros en patrimoni i en canvi sí que volen... pagar 10 euros per la targeta sanitària, els mateixos 10 euros, a famílies que tenen ingressos anuals de 6.000 euros o que en tenen 100.000, per exemple. Vull discutir sobre això. Vull saber per què vostès no volen això i nosaltres som tot el contrari.

Nosaltres deim que si hi ha d'haver ingressos, perquè aquesta cartilla sanitària respon a ingressos nous, no volem que sigui una taxa igual per a tots els ciutadans, perquè això és injust perquè hi ha famílies que cobren 6.000 euros l'any i n'hi ha d'altres en aquesta comunitat autònoma que en poden declarar 700.000. I vostès volen fer-los pagar el mateix i jo li dic "discutim de política, discutim per què volen això", però cap resposta.

Em diuen, quan jo li planteig això a aquesta tribuna em diuen que tenien 5 milions pendents de pagament a tresoreria. Això és un problema de comptabilitat, és un problema de gestió, però no és un problema de política. Responguin-me a això, diguin-me per què volen fer això i podrem discutir, però és que duim dos dies discutint de pressupostos, que tenen un contingut ideològic perquè és el reflex de la política, de la ideologia, i no hi ha manera, i vostès fan el mateix discurs: l'any 2010, l'any 2009, l'any 2008 i el que varen trobar, el que varen deixar de trobar...

Jo vull discutir per què es pot pujar el pressupost del Palau de Marivent i no es pot pujar la partida de dependència. Vull discutir això. Per què el Palau de Marivent per aquest govern és prioritari i, en canvi, a la dependència tenim la partida pressupostària de l'any 2010, reconegut per la Sra. Palau i reconegut per la Sra. Consellera.

Jo vull discutir això, per què és prioritari per a una ideologia el Palau de Marivent i per a un altre, que és la que nosaltres representam, no ho és, prioritari, en una situació de crisi. I no hi ha manera que ens responguin. Duim fet el nostre grup parlamentari aquest tipus de preguntes a aquesta tribuna des d'ahir i no hi ha manera, ens contesten... en fi, que tenien deutes, vostès també els tendran.

Insistesc, vostès d'aquí a cinc mesos quan demanem la comptabilitat del que tenen pendent, tendran moltes coses pendents, que s'aprovaran avui a dia 1 de gener. Tendran problemes de liquiditat, igual que en vàrem tenir nosaltres, i vostès posen el llistó molt alt per als seus consellers, perquè els seus consellers tenen un to més suau, vénen i ho expliquen perquè com que toquen la realitat, la coneixen, però després vénen vostès i posen a un nivell altíssim la seva gestió.

És que haurien de baixar el to, perquè tendrem el *Diari de Sessions* i demanarem a tots els consellers tot el que vostès critiquen. L'altre dia ens varen dir que havien de pagar a 1 de gener la casa al Consell Social de la Joventut, idè demanarem a veure si a 1 de gener aquest govern ho ha pagat, per exemple. És que posen el nivell tan alt a aquests consellers que tendran greus problemes.

Miri, Sra. Palau, jo demanaria més respecte a les persones que representam i a les propostes ideològiques que representa aquesta part de l'hemicicle. No insultin allò que nosaltres representam. Vostès representaran una majoria, però nosaltres representam també milers de ciutadans. Vostè no pot desqualificar les ideologies i els vots d'aquestes persones d'una forma tan gratuïta. El que avui s'ha sentit aquí, que és comparar el socialisme amb una camisa de força, això és una vergonya ideològica, això és reduir la democràcia, això és reduir el Parlament, i vostès es queden tan amples i a més han aplaudit. Jo no som liberal, però mai no se m'ocorreria classificar la ideologia de les altres persones així. Un poc de respecte, Sra. Palau.

Hauríem d'intentar entre tots, i a nosaltres en això ens tendrà, d'apujar el debat polític i ideològic d'aquest parlament, perquè si no això es queda en cercar la frase per "twittejar" -no sé si ho dic bé-, per posar-la al Facebook, i a veure qui aconsegueix més aplaudiments. Això esgota els ciutadans, no agrada als ciutadans, cada vegada estan més llunyans. Sap que guanya, cada vegada més? L'absentisme, perquè la gent diu "mira, aquests tots es barallen, tot el dia". Hauríem de fer l'esforç tots, i a nosaltres ens tendran, d'augmentar el nivell parlamentari.

I després, per contestar coses concretes, el govern anterior clar que va saber fer pressupostos, en va fer tres; el que no va fer va ser quan va estar en minoria, i qualsevol govern que estigui en minoria no presenta pressupostos; vostès diguin el que vulguin dir, però no presenta pressupostos. Si la Sra. Consellera, la Sra. Castro, sap que teníem 5 milions per a associacions, i ella ho pot dir, és que tota la gestió s'havia fet des de la Conselleria d'Afers Socials, estaven retinguts a Economia per un problema de liquiditat, però, insistesc, ella també els tendrà, ella també els tendrà. Nosaltres no demanarem que paguin en 25 dies, que va ser el Sr. Bauzá que s'hi va comprometre, perquè sabem que és impossible, que és difícil; és que som més realistes que vostès!, són vostès que han dit que als 25 dies es pagarà! És impossible!, a quina realitat viuen?

Per això el to dels consellers durant tot aquest debat ha estat més suau i, en canvi, després vénen els representants del grup parlamentari i, vengui *fiesta* i vengui no sé què.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, vagi acabant, per favor, si és tan amable.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí. Vostè diu "quin malbaratament". Mirin, amb aquest malbaratament sap què va ser?, una llei de dependència, de zero persones que rebien cap tipus d'ajuda a dependència ni a residències ni a centres de dia a 16.000; 900 places més a residències per a persones majors, més de 900 places de diferents tipus de serveis per a persones amb discapacitat... Sap la crítica que em puc fer jo a això?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, per favor...

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

No haver-ne aconseguides més, però això no és malbaratament, això és repartir la riquesa que generam entre tots. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Té la paraula la Sra. Catalina Palau.

Sí, Sra. Palau, quan vostè vulgui.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Disculpi, Sr. President, no m'havia assabentat que em cridava.

Gràcies, senyores i senyors diputats. Sra. Santiago, crec que he sortit aquí a criticar una gestió, no era el meu ànim faltar al respecte a ningú, i si vostè s'ha sentit ofesa o el Sr. Thomàs per qualque cosa, li deman disculpes, però no crec que hagi fet cap insult. I ja li dic, no tenc Facebook ni tenc Twitter, si això és el que li preocupa.

Diu el Sr. Thomàs que només nosaltres prioritzam el tema econòmic i té raó quan diu que això té efectes col·laterals; miri, Sr. Thomàs, no sé si vostè se'n recorda que l'altre dia vàrem assistir a la presentació del dictamen del CES, encomanat per vostè, crec que li va costar uns 90.000 euros, i això és la gràfica del pagament a proveïdors: la línia vermella és la que indica el pagament a proveïdors el retard que té en aquesta comunitat, i la línia blava és el nivell que té de pagament a nivell nacional. Com veu vostè, la comunitat està en 433 dies i dins l'àmbit nacional 269 dies. Això és un efecte col·lateral del tema econòmic, que diu que avui prioritzam.

També passa el mateix en l'evolució del deute acumulat per l'ib-salut; miri, això és la RAE des de l'any 2007 a l'any 2009, això és la línia d'ascens, això són efectes col·laterals que després sí que tenen conseqüències inevitables damunt la gestió, i això és el que ens passa ara.

Diu també, ara sí, ara sí és l'hora de la radioteràpia a Eivissa, ara és l'hora de l'hospital de Manacor, ara és l'hora de reconvertir Son Dureta, ara sí, amb aquests primers pressuposts que presenta el Govern del Partit Popular; vostè, que n'ha presentat quatre, no, tres, perquè el darrer no el va fer, de tot això no se'n va recordar, ara sí, quan duem nosaltres sis mesos ara això és molt necessari i s'ha de fer ja, no tenim un any, no, amb sis mesos ja ho havíem d'haver fet.

També parlen d'aquest Impost de Patrimoni, el qual podria ser destinat a salut i a temes socials. Aquest impost el va llevar el Partit Socialista, ara l'ha tornat posar; m'agradaria em diguessin, després de set anys i mig de govern del Sr. Zapatero, ...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor, a totes les parts.

LA SRA. PALAU I COSTA:

..., de quatre anys de govern seu aquí, quants impostos nous han posat vostès durant tots aquests anys, quants impostos per recaptar més i tenir més doblers? Ara sí, ara també com allò altre, ara és l'hora d'arreglar-ho tot, ara hem de posar molts d'imposts per recuperar tots els doblers que vostès han malgastat.

També li podria dir jo que si vostè no n'hagués tirat tants amb la modificació de Son Espases, amb la muntanyeta i totes aquestes qüestions, tal vegada ara en tendríem més i no hauríem de fer aquestes pujades d'imposts que ens demanen.

També ha parlat vostè de conflictes de personal, diu que ara la consellera té molts problemes i molts conflictes amb els temes de personal. Miri, jo tenc per aquí un retall de diari del mes d'abril del 2011, Diari d'Eivissa, que diu: "*La reestructuración del ib-salut provoca 31 dimisiones en enfermería y atención primaria*", això va ser quan varen eliminar les direccions d'infermeria i atenció primària, i llavors no tenien conflictes de personal. Diu: "*Los gritos del rífi rafe entre Pomar y los trabajadores se oían desde fuera de la sala de actos*", "*Un total de 31 cargos de enfermería y atención primaria de salud de Ibiza presentaron ayer al mediodía su dimisión en bloque, como protesta por la Orden del conseller balear de Salud que regula la estructura del área de salud y que elimina las direcciones de enfermería y atención primaria, según denunciaron ayer los sindicatos*"; aquest mateix problema no el va tenir només Eivissa, també es va donar a l'illa de Mallorca. Per tant, sembla que vostè no en tenia de problemes en personal.

En el cas d'assumptes socials tampoc, no n'hi havia cap de problema, perquè no pagaven la Seguretat Social als treballadors del Consorci d'Eivissa, això tampoc no era un problema, ara el té el Consell Insular d'Eivissa perquè vostès no el varen resoldre.

També un altre tema que va generar molt descontent entre el personal de l'ib-salut va ser el tema del Decret del català, tampoc no va crear mica de confrontació això.

(Remor de veus)

No, no se n'ha anat cap, però no sabem els que han deixat de venir, sí que n'hi ha hagut que han deixat de venir i que serien ben necessaris per cobrir necessitats.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, Sra. Palau, continuï amb el seu discurs i no entri en debat, i vostè, per favor, no es capfiqui amb la persona que té la paraula en el temple de la democràcia, que és el Parlament.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Continuï, per favor.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Miri, el que vull dir ja per acabar és que el sentit comú ens diu que hem de saber diferenciar entre allò que és necessari i allò que és superflu i aquest govern ha anat eliminant el que era superflu des del primer moment, per poder preservar el que és bàsic, i si vostès, representants de l'esquerra, haguessin continuat gaire més temps amb la responsabilitat de governar aquesta comunitat estam convençuts que ben aviat s'hagués perdut fins i tot el més bàsic. I el més greu que ni tampoc ara, després del càstig electoral que han patit per dues vegades, s'adonen de la dimensió del mal que han ocasionat a Balears vostès i el Sr. Zapatero a Espanya.

Ara és el moment del control, d'aplicar el seny i de procurar l'eficiència, perquè si una cosa té clara aquest govern, i així queda reflectit en aquests pressuposts és que s'ha de preservar el futur.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sí, ja acab. S'ha de fer allò que és necessari perquè el dia de demà el sistema continuï funcionant i els nostres fills puguin tenir garantits els mateixos serveis i prestacions que ara gaudim nosaltres. I no fa falta ser molt intel·ligent per comprendre que pel camí del dèficit desbocat, del deute descontrolat i sense més solució que la pujada d'imposts a una ciutadania que ja té prou dificultats no anam bé.

Nosaltres pensam que cada generació hauria d'assumir la seva pròpia hipoteca, vostès, òbviament, no pensen així. Si en el passat Balears ha gaudit d'uns serveis sanitaris i socials de qualitat, humanitzats i sostenibles, la nostra principal obligació és garantir-ne la seva continuïtat i els pressuposts del 2012, senyores i senyors diputats, van en aquesta direcció i no en una altra. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Palau.

Passam al debat número 16, de globalitat, agrupació de la secció 18, salut i consum, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes parcials del Grup Parlamentari Socialista, secció 18, Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, al programa 411A, direcció i serveis generals de salut, família i benestar social, 5278; al programa 411D, planificació de l'assistència sanitària, 5275, 5334, 35, 36, 40, 41, 43, 45, 46, 48, 50, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 i 5276; al programa 413A, ordenació i inspecció dels serveis sanitaris, 5280, 283, 89, 93, 82 i 63; al programa 413B, programes de salut pública, 5256, 57, 59, 61 i 66 i 5437; al programa 413E, Pla autonòmic de drogues, la 5269, 270, 71, 72 i 73; al programa 443E, protecció i defensa del consumidor, la 5440; secció 60, Servei de Salut de les Illes Balears, 5371; al programa 411B, administració i serveis generals, 5300; al programa 412A, atenció primària de

salut, la 5297; al programa 412B, atenció especialitzada, 5364, 65, 66, 67, 69, 5302 i 5295.

Del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 18, Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, al programa 411A, direcció i serveis generals de salut, família i benestar social, l'esmena 5611; secció 60, Servei de Salut de les Illes Balears, al programa 411C, formació i investigació del personal sanitari, la 5510; al programa 412A, atenció primària de salut, la 5505, 6, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 5524, 25 i 26.

I per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Anam ara a parlar de les esmenes de salut i consum. Ja els hem dit que els seus pressuposts són irrealment, insuficients i gens creïbles, ho hem dit i ho hem reiterat anteriorment, el pressupost dedicat a salut és de 1.187 milions d'euros, quantitat que ens ajuda a definir aquests pressuposts com clarament insuficients i no ajustats a la realitat. Sabem que el pressupost del 2010, aprovat pel Parlament, fou de 1.149 milions, però també sabem que fou un pressupost ampliat en un 5%, uns 55 milions d'euros, i a més a més amb un pla per pagar part del deute a proveïdors, de 180 milions d'euros. Tot junt suma una xifra propera als 1.385 milions.

La darrera liquidació que tenim, la del 2010, ens diu que l'ib-salut va tenir una despesa de 1.398 milions. És suficient una operació matemàtica per trobar una diferència de 211 milions, només al pressupost de l'àrea de salut. Per aquest motiu manifestam que és un pressupost irreal, insuficient i no adequat a les necessitats, manquen només a salut més de 200 milions d'euros.

Vostè sap que hi ha doblers als pressuposts, però són a altres llocs per fer altres coses; sap que haurien de ser a salut i benestar, una esmena li mostra el camí, Sra. Consellera, sap que hi ha esmenes raonables, responsables, que vostè agrairia, però que, desgraciadament, suposam que hi votarà en contra. És veritat que el pressupost de salut pública augmenta, perquè ara compraran les vacunes de la grip del virus del papil·loma humà i ja no ho farà el Servei de Salut, però ens hem vist en l'obligació d'esmenar perquè s'obliden de l'educació sanitària, de la prevenció de l'obesitat, del Pla de cribratge del càncer de còlon o del Registre del càncer a Menorca i a Eivissa; com també programes de prevenció en drogues a la UIB, a l'àmbit laboral, a la presó i a altres indrets.

I esmenes per donar suport a la recerca, a estructures i persones que treballen en la innovació i en la recerca biomèdica, donar suport a la recerca biomèdica no és un cost, és una inversió necessària. Mentrestant, vostès plantegen reduccions del 50% que suposen l'afectació directa a la continuïtat de les fundacions de recerca; renunciïn a tenir un institut d'investigació acreditat, renunciïn a captar fons competitiu nacionals i europeus públics i privats. Ens preocupen els acomiadaments de persones que són difícils de formar. Tenim un pla d'investigació en salut que si no el dota econòmicament el tirarà directament als fons.

Hi ha una esmena per afrontar l'inici dels estudis de grau de medicina, una inversió també de futur, la nostra comunitat, els seus professionals, la gran infraestructura feta a l'hospital de Son Espases, les inversions amb fons ministerials fetes en crear espais per a la recerca, la formació i la docència no es mereixen que vostès les llanci. Tot està preparat, el programa d'estudis fets i acreditat per l'ANECA; l'espai i l'obra la té aturada, el projecte de finançació està dissenyat també, només hi manca la seva voluntat. Sempre ens ha dit que era una necessitat, sigui valenta i doni la passa, el futur dels nostres joves, dels nostres professionals de la recerca biomèdica dins el triangle UIB, Parc Bit i Son Espases depèn de la seva voluntat i decisió. Ho té tot preparat.

A la compareixença, la Sra. Consellera ens parlà una bona estona de les estratègies de salut, però després no les hem vist pressupostades. No digui que és un objectiu seu si no té un pressupost propi, no pot esperar que tot vengui del ministeri. També té unes esmenes per crear el necessari marc de qualitat, per establir un sistema d'avaluació i acreditació dels centres assistencials que ens ha de servir per a l'àmbit públic, però també per al sector sanitari privat-concertat. Un decret consensuat i validat que li deixarem al Consell Consultiu.

Em sap greu, però la prestació sanitària no està garantida amb una qualitat bàsica, amb el seu retall al pressupost l'assistència sanitària podrà donar-se, sí, però amb un deteriorament de l'assistència o a càrrec del dèficit pressupostari, que diu l'ortodòxia que no farà.

Tenen una esmena també que indica d'on pot vostè treure una part dels diners que necessita, són 28,5 milions; els diners hi són, però els utilitzen per a altres coses, per exemple, només deixant la bonificació del cent per cent de l'Impost de Patrimoni d'un any ja els tendria disponibles.

També ha trobat una esmena d'afectació de 184 milions per dotar l'atenció primària d'un pressupost que representi el 16% i pugui desenvolupar l'estratègia AP21. Una esmena igual que la seva feta l'any 2009, ara ens dirà que no, ha decidit anul·lar l'atenció primària de Mallorca en contra de l'opinió manifestada per la gran majoria de professionals sanitaris, de tots els sindicats, dels col·legis professionals d'infermeria, dels metges i de les societats científiques. Si continua per aquest camí cada cop s'anirà quedant més tota sola, Sra. Consellera.

El pressupost cau considerablement en inversions, un 38%, actuar a l'antic hospital de Son Dureta és necessari i ara té una oportunitat per adequar solucions de futur, és el moment de reordenar i adequar les nostres necessitats dins l'àmbit sociosanitari. Té un pla i un projecte per a l'hospital de Son Dureta i per a l'àmbit sociosanitari de Mallorca i de les Illes; assumeixi l'esmena i comenci a treballar per donar solucions.

El mateix li deim amb el Pla d'usos de Montetoro.

Parlem ara de la reforma i ampliació de l'hospital de Manacor, una obra necessària, amb un pressupost, licitada i adjudicada provisionalment; vostè ha renunciat a una inversió de 2,5 milions d'euros a l'any. Rectifiqui i els professionals sanitaris, els ciutadans de la comarca i el batle de Manacor la felicitaran.

Des de la responsabilitat només li hem presentat esmenes per a uns pocs centres de salut, obres necessàries, sens dubte. Però nosaltres férem prop de 40 intervencions, entre centres de salut nous i reformes importants. No feim esmenes sense sentit, Camp Redó, Establiments, Son Ferrer, Manacor, Alaior, són obres necessàries, absoluta moderació i responsabilitat en la demanda. No com vostès varen fer.

El pressupost del servei de salut és continuista, diu vostè que puja un 3,27% el global. És veritat, però no puja per donar l'assistència sanitària, puja a serveis centrals un 5%. La resta dels serveis puja un 1%. Res dins el món sanitari, si tenim en compte les noves innovacions terapèutiques i diagnòstiques.

Té dues esmenes per possibilitar la contractació de metges de família, personal d'infermeria i pediatres a l'illa de Mallorca, per continuar millorant les ràtios de la targeta sanitària professional i millorar l'assistència sanitària.

Té esmenes referides a Menorca per recuperar la partida econòmica per a la formació sanitària del personal sanitari.

Per a Eivissa també li proposam recuperar la partida econòmica per a la formació sanitària del personal sanitari, augmentat per millorar i adequar els recursos humans amb mesos de família, pediatres, personal d'infermeria per continuar millorant també les ràtios de la targeta sanitària i professional, i millorar així mateix l'assistència sanitària a l'atenció primària.

Hi ha dues esmenes recuperades de fa dos anys, quan vostè demanava dotació econòmica per millorar el conveni d'assistència entre Can Misses i la residència de Cas Serres. Ara té l'oportunitat. L'altra és assumir el compromís de dotar la radioteràpia al nou hospital, una dotació pressupostària que toca ara, en el 2012, no abans.

De la mateixa manera ha de dir si és necessària, si vol dotar o no mitjançant pressupost l'adquisició d'un TAC per a Formentera. La pregunta està feta, la resposta l'estam esperant.

Hi ha dos hospitals que sembla que són els dolents de la pel·lícula sanitària, Son Llätzer i Manacor, especialment aquest darrer. Ja no és que retiri el pressupost de l'obra d'ampliació i reforma amb un pressupost licitat i adjudicat. No, a l'Hospital de Manacor el castiga i li baixa un 11% el pressupost. Com

també a Son Llàtzer que no disposa d'un pressupost per funcionar correctament, ni en el capítol 1, ni en el capítol 2.

He deixat per al final una esmena que dota econòmicament la creació d'un institut de diagnòstic biomèdic. Necessitam eficiència, doncs un exemple: un laboratori centralitzat per a tota la comunitat autònoma, d'hospitals i d'atenció primària, de la part assistencial i de salut pública. Tot preparat, amb les primeres passes donades, en redistribució de pressupost de Son Espases i de Son Llàtzer, defensí els interessos col·lectius i de la comunitat, no els particulars, no ho doni a la privada.

Per finalitzar, una esmena de consum, com no podia ser d'altra manera. No abandoni les associacions de consumidors, un instrument necessari i imprescindible en uns moments on les reclamacions per abusos es disparen. Les entitats que defensen els drets dels consumidors, però també participen conjuntament en l'administració, en la resolució de conflictes mitjançant la Junta Arbitral de Consum, són un bé de valor necessari i insubstituïble. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Les motivacions que ens han duit a no donar suport a aquests pressuposts de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social han estat defensats en l'articulat de pressuposts, la targeta sanitària, l'anul·lació de l'Oficina de defensa del pacient, la modificació dels acords sanitaris amb els sindicats. Per tant, això bàsicament és allò que ens du a no donar-los suport i ja ha estat defensat a l'articulat.

Per tant, les esmenes que nosaltres feim en els pressuposts pensam que són esmenes molt realistes. I compararé les que ens varen presentar l'any 2010 i les que hem presentat nosaltres.

Per una banda estam defensant Cas Serres, perquè sabem quin és el dèficit i nosaltres no estam fent unes propostes desmesurades de 8 milions o de 4.200.000, estam dient que es doti amb 1.500.000 euros més, que és realment una dotació amb la qual Cas Serres podria funcionar adequadament durant aquest any 2012.

També defensam la continuació del que va fer el govern anterior, de millorar o d'equipar els centres i les unitats de salut, com ha dit la portaveu que m'ha precedit n'han construït 40, entre modificacions, construccions, etc., nosaltres el que proposam és continuar amb aquesta construcció, amb aquesta xarxa, durant quatre anys en varem fer uns, ara s'han de continuar fent d'altres, per a un govern varen ser prioritaris uns altres, esperem que per a aquest govern en siguin prioritaris alguns.

Nosaltres som molt conscients de les dificultats econòmiques d'aquest país, perquè les hem tocat, les hem hagut de gestionar, i no feim propostes com feia, per exemple, el Partit Popular l'any 2010 que, per molt que es digui, s'han de constatar i s'han de repetir, que els mateixos edificis i les mateixes construccions, en situacions molt més complicades que aquesta, perquè hi havia una baixada d'ingressos de 1.000 milions que vostès ara no la tenen, demanaven partides per construir aquests centres d'un milió, 1.500.000, un altre milió, un altre milió, 2 milions, 7 milions, per construir PAC, un milió, 3, etc. Nosaltres som absolutament conscients de les dificultats i, per tant, el que defensam és que el Parlament digui al Govern i el Govern assumeixi que és necessari equipar aquests centres de salut i que, per tant, el Parlament demana al Govern que faci aquest esforç, i posam partides que són de 200.000, de 100.000 euros, perquè el Govern pugui iniciar aquestes obres i tenguí la legislatura, l'any 2013, l'any 2014, per acabar-les, però que hi hagi un missatge clar per part d'aquest parlament perquè aquesta xarxa de serveis, aquesta xarxa de centres de salut, de PAC, d'unitats de salut, etc., es puguin acabar.

I afecten els següents municipis: Can Picafort, Alaior, Sant Llorenç, el PAC de S'Arenal, el de Lluçmajor, la unitat bàsica de Sant Llorenç d'Eivissa, Sant Llorenç de Balàfia, Sant Joan d'Eivissa, Santa Colòmina. Tots aquests centres són centres necessaris que el Partit Popular va demanar durant tota la legislatura la seva construcció, el govern anterior li deia que no deixaven de ser necessaris la majoria, però que estàvem prioritzant altres centres, aquests s'estan acabant i a través d'esmenes d'afectació demanam que s'hi destinin partides, unes partides que són reduïdes, però que envien -insistes- un missatge molt clar.

Demanam també formació per a Menorca, tenim una partida específica, general, de formació i pensam que és tornar una passa enrere quan hi havia una formació específica, per exemple, per a Menorca. Consideram que de la partida de Palma, del genèric, es pot fer una afectació concreta per a Menorca, perquè és molt important i en situacions de crisi molt més, que es formin els treballadors, perquè efectivament tendran una sobrecàrrega i la formació ajuda que el professional no s'estressi i que la possibilitat d'aproximació a la formació és fonamental. Com més facilitats li posis, més possibilitats hi haurà que aquests professionals puguin accedir a la formació.

Veuran vostès i si han volgut estudiar-les supòs que ho han fet, que són d'afectació, per tant afecten la mateixa conselleria, i després hi ha una partida que ja s'ha discutit en comissió i volem discutir en el plenari, que és la partida 3410, que és d'interessos. Pensam que aquesta partida està sobrecarregada, sobrevalorada, no varem tenir explicacions concretes per part del vicepresident a comissió i, per tant, pensam que aquesta partida més grossa que nosaltres presentam, que és d'1.500.000 euros per a Cas Serres pot sortir d'aquesta partida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Antònia Vallés.

LA SRA. VALLÉS I RAMIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, crec, i crec que tots hi estarem d'acord, que hi ha serveis que són de primera necessitat per als nostres ciutadans, i el Partit Popular a això ho té clar. Hem prioritzat la sanitat en lloc d'altres polítiques, com no pot ser d'altra manera. D'aquí que els pressuposts de sanitat hagin augmentat en un 3% respecte dels darrers pressuposts que vostès aprovaren, on el reduïrem en un 6,9%, 86 milions d'euros menys en relació amb el pressupost de 2009.

La pròrroga del pressupost tampoc no va ajudar gent a actualitzar la manca d'ingressos i els excessos de despesa, creant un deute de 615 milions d'euros. Senyors diputats, això és el que posa en perill la nostra sanitat pública, la manca de previsió i la despesa desmesurada.

Els pressuposts que presentam estan estudiats i distribuïts de la millor manera, prioritzant les necessitats més essencials, no retallam en prestacions ni en personal i tampoc no s'ha tancat cap centre de salut o PAC, reduïm els càrrecs polítics i eliminam despeses innecessàries optimitzant els recursos que ja tenim. Per cert, hem obert el centre de Son Na Monda i el centre de Marratxí amb recursos que ja teníem, el que hem fet és reorganitzar i organitzar millor la situació.

I entrant ja a les esmenes proposades pel Grup Socialista i pel Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, són unes esmenes -com ho diria jo?- ambicioses. Ara que són a l'oposició tenen molt bones idees, unes propostes que en positiu són ..., són positives, llàstima que no les realitzassin quan governaven. Per què no ho feren? Jo sé que vosaltres ho sabeu per què no ho féreu, però, com diuen, el demanar no fa preu.

(Rialles i alguns aplaudiments)

No podem acceptar cap de les esmenes que vostès presenten. Les esmenes que fan referència a la rehabilitació, com pugui ser de la de l'hospital de Son Dureta, l'ampliació i reforma de la unitat bàsica de Son Ferrer, la reforma de l'Hospital de Manacor o nous centres de salut com els de Sant Llorenç, de Sant Joan d'Eivissa, de Colomina també d'Eivissa, el nou centre de Camp Redó, un altre a Manacor, Alaior, nou PAC com els de S'Arenal, Lluçmajor, Manacor, Lluçmajor poble, una unitat bàsica de salut a la parròquia de Sant Llorenç de Balàfia, nova unitat bàsica de salut a Establiments, ...

El Servei de Salut de les Illes Balears està avaluant les prioritats de reforma, ampliació i construcció de noves infraestructures, el pressupost dels serveis ja té una partida pressupostària per a reformes i ampliacions. La primera prioritat per invertir serà per vetllar pel compliment de la legislació vigent; en segon lloc, invertirem els recursos per l'ordre de prioritats que surti de l'auditoria d'avaluació fins a la totalitat de la partida abans esmentada, per tant fins que no tinguem enllestit l'informe d'avaluació no es pot anticipar a quins centres de salut s'invertiran doblers en obres de reforma a ampliació.

I pel que fa referència a la construcció de nous centres, no estan prevists dins aquest pressupost de l'any 2012. La situació econòmica no ens ho permet. Però, senyors, el món no es va fer en un dia i, com vostès bé saben, és impossible que en un any puguem fer tots aquests centres que demanen i ho saben bé, perquè han governat ... Tampoc no ho han fet, eh? Al·legar la situació econòmica que teníem i la situació actual, després d'aquests quatre anys de gestió -diríem- no gaire encertada, és pitjor que la que tenien vostès.

L'esmena 5278, de dotació de personal a l'Oficina de defensa de l'usuari del sistema sanitari no s'ajusta als objectius que desenvoluparà la conselleria al llarg del 2012.

L'esmena 5335, les transferències a les fundacions ja són incloses en el pressupost de l'ib-salut i no procedeix incloure el pressupost general de la gestió econòmica i farmàcia, per estar assegurada la transferència mitjançant aquest organisme autònom.

Les esmenes referides al desenvolupament del pla d'investigació en salut, aquestes partides destinades a investigació sanitària provenen del pressupost de l'ibsalut i de la Direcció General d'Universitats, Recerca i Transferències del Coneixement, n'està assegurat el finançament amb fons públic de la investigació competitiva, així com també el suport a la investigació, per la qual cosa no procedeix dur endavant aquesta esmena.

I l'esmena 5293, per desenvolupar l'activitat del pla d'investigació en salut disposarem d'altres ingressos procedents de Farmaïndústries, Caiber i tampoc no procedeix.

L'esmena 5276, el desenvolupament de les estratègies en salut no s'han contemplat mai als pressuposts de la CAIB, els fons per desenvolupar algunes de les estratègies del Sistema Nacional de Salut vénen al llarg de l'exercici mitjançant fons finalistes lliurats des del Ministeri de Sanitat, Política Social i Igualtat via subvenció. Amb aquests fons finalistes es desenvolupen projectes presentats per la nostra comunitat autònoma i autoritzats pel ministeri, generant-se crèdit posterior.

L'esmena 5283, per a inici d'estudis de grau de medicina, no la contemplam en aquests pressuposts, hem trobat un informe de la Direcció General de Pressuposts i Finançament del Sr. Joan Rosselló Villalonga, que diu "*desde la Consejería de Economía y Hacienda se quiere hacer patente la toma de precauciones y el advertir la posibilidad de que determinados compromisos, tanto determinados como indeterminados, que se deriven de la aplicación del convenio no se puedan llevar a cabo. Por ello y des de esta dirección general, por orden del consejero de Economía no se puede informar de forma favorable a la firma del convenio propuesto si el Ministerio de Economía y Hacienda exige aprobar un plan de equilibrio presupuestario 2010-2013 en los términos en que actualmente está redactado*". És un informe fet dia 19 de maig de 2011.

Nosaltres en cap moment no renunciem a l'escola de medicina, el que ara se cerca són altres vies, amb convenis amb altres universitats per poder fer una titulació compartida, però en cap moment no s'ha rebutjat, sinó que es posposa.

Les esmenes 87, 86,83, 73 i 75 estan contemplades als programes 413E i 313E. L'activitat de la prevenció de l'obesitat està prevista dins el subconcepte 64021, i la del tabaquisme dins el programa 413E, subconcepte 64000.

Les esmenes 84 i 85 no estan contemplades per manca de pressupost, però tampoc no estaven contemplades el 2010 i el 2011 per part de l'anterior govern.

L'esmena 80, els registres de càncer hospitalaris amb el registre de població que permetrà tenir dades de tota la comunitat autònoma.

L'esmena 77, l'activitat prevenció del càncer colorectal està inclosa dins el programa de salut pública.

La 71, programes de salut i reproducció, està inclosa dins la direcció de gestió econòmica i compres, no obstant això, dins el subconcepte 64021 estan previstes activitats en relació amb la sexualitat.

Les referides a enquestes de salut, es valoraran els resultats de les enquestes nacionals que es duen a terme en aquest moment, tenint en compte la nostra situació econòmica i si ho considerem realitzaríem la nostra pròpia.

L'esmena 5364, per a la gestió de places de llits de llarga durada derivats de l'Hospital Can Misses a la residència de San Serres, a Eivissa, estan assegurades mitjançant el conveni entre el Consell Insular d'Eivissa i l'ib-salut.

L'esmena 5297, l'adquisició de bolquers per a discapacitats menors de 21 anys, està assegurada, es podran adquirir amb recepta mèdica com es fa a totes les altres illes i també a l'Estat espanyol.

De l'esmena 5440 s'ha firmat un conveni per a formació i continuarem mantenint el casal del consumidor. Des d'aquí volem agrair a les associacions de consumidors que entenguin la retirada momentània de les subvencions per dedicar-les a altres necessitats més essencials.

I també de les esmenes 5300 i 5363, que fan referència a l'adquisició d'un TAC per a l'Hospital de Formentera, a la dotació del servei de radioteràpia del nou Hospital de Can Misses, els hem de dir que és un compromís ferm dotar aquest servei, tot i que en el cas del servei de radioteràpia de Can Misses s'ha hagut de modificar el projecte i habilitar un lloc perquè, senyors, no l'havien dotat, no hi era, no hi havia lloc ...

(Remor de veus)

... ara l'han fet, ara hi és, és un compromís ferm de la conselleria que té intenció de mantenir durant aquest any 2012.

I què em direu, després, de l'esmena 5302, del desplaçament de persones entre illes i la península per rebre atenció sanitària? Idò aquesta partida s'ha augmentat i a més ja s'ha firmat un conveni amb AVIBA per restablir els bitllets que varen ser interromputs per la seva mala gestió.

I és ver que sempre podríem posar més doblers, a tots ens agradaria una sanitat més ràpida amb més centres i més personal, però la situació econòmica que vivim i els deutes que ens han deixat, 615 milions d'euros, com si res, la mala gestió que ara patim tots els ciutadans i pareix que vostès no ho tenen present o no interessa.

Senyors, no podem gastar el que no tenim ni continuar deixant de pagar els proveïdors. Aquests pressuposts prioritzen les necessitats i tot el que és una despesa innecessària se suprimeix, això és el que farà que gaudim tots d'una sanitat de qualitat i que es pugui mantenir per molt de temps.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Entram al darrer debat d'avui vespre, que és el debat número 17, de globalitat, agrupació de la secció 18, família i benestar social, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes parcials, Grup Parlamentari Socialista, a la secció 18, Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, al programa 313C, mesures judicials i prevenció del delictes, l'esmena 5241; al programa 313D, protecció i acció social, la 5238; al programa 314A, pensions i prestacions econòmiques, 5237 i 5239; a la secció 73, Institut Balear de la Dona, al programa 323C, promoció, protecció i serveis per a la dona, la 5240.

Del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 18, Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, al programa 313A, centres assistencials, les esmenes 5496 i 497; al programa 313C, mesures judicials i prevenció del delictes, esmena 5511, i al programa 313D, protecció i acció social, esmenes 5602, 596, 513, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 85, 87, 88, 89, 91, 92, 93, 99, 600, 520, 5521, 22, 23, 5555, 5498 i 5601; al programa 313F, protecció i defensa dels drets dels menors, la 5495; al programa 313G, família i unitats de convivència, la 5499 i 5501; al programa 313I, planificació i ordenació social, l'esmena 5606; al programa 314A, pensions i prestacions econòmiques, 5604; secció 73, Institut Balear de la Dona, al programa 323C, promoció, protecció i serveis per a la dona, les esmenes són la 5598, 541 i 542.

Per defensar conjuntament les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Durant tot aquest primer període de legislatura que ara finalitza hem hagut d'escoltar, d'una part, les recurrents acusacions del Partit Popular contra l'acció de l'anterior executiu per considerar que aquesta ha dut la ruïna a la nostra comunitat, i per l'altra part, el missatge reiteratiu que des de l'inici de la campanya electoral fins a la data d'avui i suposam que per tot el que queda de legislatura, que havien arribat al Govern per posar ordre per equilibrar el dèficit.

Mirin, el Partit Popular, encarnat en la figura d'un president correcte, cabal i auster a la manera d'un doctor Jekyll, aixecava expectatives, alimentava les esperances dels electors en una societat castigada per la crisi i es comprometia davant les entitats del tercer sector, amb els usuaris i amb les seves famílies que mantindria el benestar social de la població amb els més necessitats i que pagaria els seus deutes. Per tant, totes les manifestacions públiques que ha fet el màxim representant del Govern han estat encaminades a convèncer la població que té consciència moral i ètica i que, per tant, està situat just al costat del bé i devora la ciutadania.

Després de sis mesos, avui podem confirmar que el bé té una cara oculta, un costat obscur que el doctor Jekyll desferma en la soledat del laboratori econòmic, on es va transformant en el seu *alter ego*, una espècie de *mister Hyde*, ortodox, obsessionat pel control pressupostari de la despesa, combinant fórmules ...

(*Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria*)

... combinant fórmules retalladores per aplicar les receptes més antisocials de la nostra història, fórmules neoliberals ja experimentades temps enrera en un laboratori municipal, on ja les va poder aplicar a base de vendre el patrimoni de tota la ciutadania, a base de vendre la iniciativa privada de la gestió dels serveis públics essencials, a base de pujar els impostos a la classe mitjana.

Avui, en aquest municipi, a Marratxí, es continuen aplicant a la població les mateixes receptes, prova d'això és la nova ordenança reguladora dels serveis socials que ha presentat l'equip de govern del Partit Popular, que aprovarà, per majoria absoluta, per poder cobrar als usuaris del servei d'ajuda a domicili 10 euros per cada hora de servei. Veiem com a la vegada que afirmen que creuen en els serveis socials els fan pagar. En el municipi de Marratxí, laboratori d'idees neoliberals, s'hi ha iniciat l'era del copagament dels serveis socials, aquest és el seu model, el que vulgui serveis que els pagui.

Mentrestant, tots els indicadors assenyalen que es dispara l'índex de pobresa i l'exclusió social a la nostra comunitat, on ha augmentat fins al 20% la població que està en situació de risc. Hi ha més de 100.500 persones dependents que no han rebut l'ajuda econòmica reconeguda, més de 24.000 persones esperen el seu pla d'atenció individualitzat, en aquest moment es tanca el sistema per la via d'impedir que entrin nous usuaris

perquè no es cobreixen les defuncions dels beneficiaris de la Llei de dependència.

Les entitats del tercer sector, els seus treballadors, els usuaris i les seves famílies estan a punt de fer fallida per la seva gestió temerària. Vostès han demostrat amb fets que els serveis socials no són la seva prioritat, el seu pressupost deroga la cartera de serveis, fent, entre altres coses, que les entitats socials no puguin rebre anticipadament les subvencions per posar en marxa els seus programes socials. Vostès no podran fer front a les demandes d'ajudes econòmiques perquè falten 3 milions per pagar la nòmina de la renda d'inserció social. La Llei de la dependència no està assegurada més enllà de quatre mesos, és com si en el pressupost de la Conselleria d'Educació el conseller hagués previst el pagament de la nòmina del professorat únicament per a quatre mesos. Això és el que vostès volen fer amb la Llei de dependència.

I que diguin que és una partida ampliable no és cap garantia ni assegura el seu desenvolupament. Tampoc no han previst ni un sol cèntim per a la construcció de cap residència ni centre de dia en el seu pressupost, ni cap previsió per augmentar el nombre de places concertades, malgrat que saben que el nombre de persones dependents augmentarà el 50% en molts pocs anys.

Els fets indiquen que el tercer sector, per tant, s'ha convertit amb vostès en el darrer sector.

El Grup Parlamentari Socialista ha presentat unes esmenes responsables, perquè sabem que estam en una situació de crisi econòmica des de fa uns anys, però pensam que aquesta no pot ser un obstacle per a no complir els compromisos necessaris amb persones que estan més necessitades de suport institucional. Les nostres esmenes, enregistrades amb la següent numeració, 5241, 5237, 38, 39 i 40, preveuen les següents propostes: per al Consorci de Discapacitats APROP 2.690.000 euros; per a famílies i entitats sense ànim de lucre que treballen amb persones amb dependència 5.690.000 euros; per al Conveni de Discapacitat 1.150.000 euros; per al concert de places residencials i centres de dia 2 milions d'euros; per a la renda mínima d'inserció social, a repartir entre ajuntaments, consells, famílies i entitats 3 milions d'euros; per a menors 18.000 euros; per a l'Institut Balear de la Dona 39.000 euros. Un total de 12 milions més dels que vostès han pressupostat.

D'on obtenim el crèdit? Doncs obtenim 10 milions de la partida destinada a pagar interessos a entitats financeres, per considerar que aquests pagaments, que suposen destinar de manera il·legal el 27,8% del pressupost, no poden ser prioritaris davant les necessitats socials. Resulta inadmissible que el Partit Popular hagi duplicat la quantitat que fins al 2011 es destinava per a aquest concepte. Pensam que aquest govern, que representa la primera empresa d'aquesta comunitat, ha de fer valer la seva posició i situar les entitats financeres en el lloc que els correspon, però mai per davant de les persones.

També hem rebaixat la despesa prevista en el capítol 2, concretament en el subconcepte 22706, que fa referència a la partida prevista per a la contractació d'estudis i treballs tècnics, en consideració a què l'any 2012 s'han de prioritzar les despeses i això implica deixar de fer aquelles coses que no són imprescindibles. Per tant, sembla una bona mesura la de deixar d'encomanar a l'exterior estudis i treballs tècnics o altres treballs, que suposen un increment de la despesa corrent i que siguin els mitjans propis, amb els recursos funcionaris els que tinguin cura de desenvolupar totes les tasques necessàries per assolir els objectius de l'administració.

A la Comissió d'Hisenda vàrem poder sentir la fixació de posicions que va manifestar la portaveu del Partit Popular i ens volíem referir a les principals qüestions: primer, quant a la inadmissió d'algunes esmenes per qüestions tècniques, voldríem assenyalar, tal i com feren en comissió, que potser vàrem produir algunes errades en referenciar baixes en alguns conceptes de manera inadequada, però això no modifica la nostra intenció de dotar de més pressupost el benestar social, l'important és saber si vostès comparteixen l'esperit de les nostres esmenes, si realment hi ha voluntat d'arribar a acords. Si és així, ho podrem consensuar.

Vostès no varen contestar a la comissió. Vostès es varen oposar a les esmenes per qüestions tècniques, però també fent menció de la situació de crisi, argument necessari per justificar que la necessària restricció pressupostària fa inassolible les esmenes de l'oposició. Reconeixen la duresa dels pressuposts que presenten, al mateix temps manifestaren que les dotacions inicials previstes en els pressuposts són suficients i que estan ben dotats i en el sentit contrari també digueren que s'iniciaran futurs estudis per valorar la resposta que donaran a les necessitats socials no cobertes pel pressupost.

El Govern de les Illes Balears presenta uns pressuposts que no asseguren ni l'estat del benestar ni el desenvolupament de la Llei de dependència, consideració confirmada després de sentir ahir citar les prioritats del nou president del Govern i comprovar que dins la relació d'iniciatives que va presentar a la seva investidura no hi figuren els serveis socials, va citar mesures per a l'estabilitat pressupostària, per a la reforma del sector financer, mesures fiscals, reformes de l'administració, per a educació, per a sanitat, per a pensions i per a competitivitat, però no va anomenar en cap moment la seva intenció de mantenir els serveis socials, això ens confirma la sospita que aquests seran sotmesos a una revisió a la baixa.

Aquí, a la nostra comunitat, el Govern de les Illes Balears ha obert aquest camí, el camí per al desmantellament de l'estat del benestar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Josefina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. De les 65 esmenes presentades en temes de serveis socials i dona, 58 són per garantir els serveis que avui els ciutadans tenen i que amb aquests pressuposts deixaran de tenir, 58 van dirigides a mantenir aquests serveis, a fer complir la paraula que va dir el Sr. Bauzá, i que ha dit repetidament cada un dels consellers, que no hi haurà retallades en els serveis que en aquest moment es donen en serveis socials; doncs, 58 d'aquestes 65 esmenes van dirigides a aquest tema.

L'esmena 5602, de 6 milions, per garantir tots els concerts que avui estan signats amb els ajuntaments per a places residencials i centres de dia, si no hi ha aquests 6 milions aquests concerts no es poden signar, es poden signar sis mesos o es poden signar la meitat, però no es poden signar la totalitat.

De la 5596 a la 5613 hi ha els municipis afectats.

(Remor de veus)

Sí, d'acord, després en podem parlar. Però està signat, però està signat...

(Més remor de veus)

Municipis afectats ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Municipis afectats, li demanam de 5595 a la 5613 tots els municipis afectats, i vostè a la comissió li diu que són noms i llinatges, digui als batles, posar la garantia que el Parlament dona cobertura a aquests convenis, doni cobertura a aquests convenis, és posar noms i llinatges o donar garantia als municipis.

5600 i 5601, necessitats bàsiques de la població que durant l'any 2009 i l'any 2010 es va poder convenir amb ONG, entitats del tercer sector i ajuntaments, per cobrir necessitats bàsiques de la població, i quan deim necessitats bàsiques de la població ens referim a alimentació i ens referim a lloguer, no hi són, per tant aquí també hi ha unes esmenes perquè hi puguin ser.

5596, una esmena específica per al Banc d'Aliments, perquè tenguí pressupost econòmic per poder garantir tots els productes bàsics d'alimentació, perquè el Banc d'Aliments és la unitat on van tots els xarxes d'alimentació i associacions d'alimentació per a recerca d'aliments que després es distribueixen a les persones.

5495, per garantir que hi hagi a 1 de gener, es pugui seleccionar, elegir o nomenar el Defensor del Menor. Sabem que el Partit Popular n'ha presentat una també perquè hi pugui ser també la presència del Defensor del Menor, però no estam d'acord amb els partides pressupostàries i amb els continguts, perquè nosaltres sí que volem mantenir el Defensor del Menor però també volem que hi hagi la Defensora del Pacient.

5498, per a subvencions a totes les entitats que fa més de cinc anys que donen serveis a la nostra comunitat autònoma, 1.800.000 euros proposam, que en aquests moments no hi són i que, per tant, les subvencions no tenen garantia de poder continuar amb aquests serveis. I són associacions que vostès coneixen, són aquelles associacions que donen cobertura d'habitatge a tots els desplaçats de nins que pateixen càncer i que han d'estar molt de temps a uns serveis sanitaris i a entitats d'aquestes característiques.

5499, mantenim el Decret d'emancipació, el vàrem defensar a l'esmena de l'articulat i el podem defensar aquí, un decret d'emancipació perquè en aquest moment nosaltres donam una cobertura molt bona a tots els menors que han estat tutelats, però quan aquests menors tenen 18 anys el que els deim és: l'administració no continua fent-se càrrec de tu, doncs espavila. O ho feim a través de subvencions que donam a entitats, però que donen la cobertura suficient, si les entitats ho deuen dir, que no donam la cobertura suficient. I el que passa amb aquests menors és que, després d'haver estat protegits de la seva família, no els queda més remei que tornar anar a les famílies de les que han protegit. Vull dir, donar una subvenció a dues o tres entitats que en aquest moment tenen pisos, no és suficient, i a més aquests al·lots necessiten aquesta subvenció, i no pot ser la renda mínima d'inserció perquè és un altre concepte.

La 5001, els concerts. Els concerts, falten uns 500.000 euros per poder garantir en el tercer sector els concerts que en aquests moments té signats la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social. No ens referim als concerts que signen els consells insulars i que s'han de transferir des de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social perquè sabem que aquests sempre es produeixen a finals d'any i amb unes gestions pressupostàries molt complicades.

5606, la renda mínima d'inserció. Vostès tenen pressupostat no arriba a 4 milions quan en aquest moment la nòmina és de 5.280.000 euros. No tenim garantida la renda mínima d'inserció de la nòmina actual. Seguim les paraules del conseller d'Educació i de la consellera de Benestar Social que ens va garantir que no es reduiria cap programa de serveis socials o de caràcter socioeducatiu, demanam, per tant, que es puguin contractar els tècnics d'integració socioeducativa als instituts, que ens aquests moments no hi són. Vull dir, hi ha hagut una reducció perquè no hi són.

Una de les més importants per a nosaltres, la 5604, 26 milions per a les ajudes econòmiques a les famílies amb presència de persones dependents. No hi són. Vostès necessiten 23 milions més, nosaltres demanam 3 milions més perquè puguin pujar, puguin donar d'alta, que no només sigui esperar una defunció perquè puguin pujar. Demanam 26 milions més. I després hi ha tota una sèrie de serveis que són nous. De la 5604 estam disposats a la transacció perquè vostès ens diuen que faran una ampliació, doncs, digui'ns de quina partida el mes d'abril començaran a ampliar aquesta partida, estam disposats a fer la transacció. Nosaltres hem cercat una partida on pensam que hi pugui haver aquests doblers, si vostès diuen d'aquesta partida no, però la tenim en aquesta, idènticament digui'ns-ho i nosaltres estam disposats a transaccionar perquè volem que aquesta partida siguin en el seu lloc, o sigui, que es pugui executar. Fins i tot podem parlar de la quantia i donar espai fins

octubre, fins novembre tal vegada fins setembre, però no quatre mesos. Per tant, estam disposats a transacció.

Després dues propostes, que són la 5496 i la 5497, que és la construcció del centre de dia per a persones amb discapacitat física a Inca i a Manacor. Sabem que és una necessitat que no es va poder cobrir la legislatura passada i com que sabem les dificultats que hi ha demanam que es destinin 5.000 euros a cada un d'aquests centres de dia per començar-los a construir, i que després es poden construir dins el 2013-2014.

Partides també per a Sant Antoni que s'està equipant en aquest moment i que pensam que d'aquí a sis mesos podria estar en condicions de poder començar a cobrir-se. Per tant, no són dotze mesos sinó sis mesos. Una partida per a Sant Antoni.

Nosaltres vàrem defensar en l'esmena de l'articulat, o en la defensa dels articulats, que a la cartera de serveis socials no volíem que es retardassin divuit mesos totes les partides. Per tant, defensam també la presència d'una partida pressupostària per a la cartera de serveis socials. Totes aquestes partides o totes aquestes propostes d'esmenes surten de partides genèriques que no hem pogut saber, no hem pogut veure o no hem pogut esbrinar com es concretaven, de propaganda, de publicitat, de reunions, de conferències, ... la majoria de la pròpia Conselleria de Salut, Família i Benestar Social i si no d'altres conselleries.

I després, tal vegada la més polèmica, però que nosaltres la mantenim perquè no ens ha quedat clar ni en comissió ni en el debat en economia la 34.101, no entenem que hi hagi una quantia tan alta per als interessos. Pensam que si a 2 de novembre de 2011 són 87 milions, les dades que nosaltres tenim són 87 milions, el 2010 hi ha 76 milions, en el 2012 no entenem perquè hi ha d'haver 205 milions. Pensam o que es paguen molt alts els interessos o hi ha una borsa per fer modificacions sense donar explicacions, sense que hi hagi transparència al Parlament o que es vol amortitzar més deute del que s'ha anunciat. Per tant, nosaltres consideram que aquestes partides s'ha de destinar a temes de serveis socials. Estam disposats a transaccionar, però pensam que aquestes són les bàsiques perquè si no vostès si aproven aquests pressuposts poden dir que a partir de dia 1 de gener hi ha menys prestacions econòmiques i tècniques de serveis socials a la nostra comunitat autònoma.

De totes formes, ara que sembla que tendrem un ministre d'Economia de l'Herman Brothers podem estar molt tranquils.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. María José Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Bueno, primero de todos, ustedes que piden respecto pues creo que la Sra. Obrador ha faltado mucho al respecto al presidente de esta comunidad autónoma y creo que debería disculparse.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Por otra parte, quiero destacar la buena labor que se ha hecho desde el Govern para la elaboración de estos presupuestos y me alegra poder afirmar que a pesar de la reducción del presupuesto que han sufrido otras consellerias, la Conselleria de Salud, Familia y Bienestar Social ha incrementado su presupuesto en un 3,16%, en comparación con el presupuesto de 2010.

Entrando ya en las enmiendas quiero reconocer también la labor de la oposición por el estudio de los presupuestos y sus aportaciones, aunque será un voto desfavorable del Partido Popular a las enmiendas presentadas tanto por el Grupo Socialista como por el PSM, a excepción de la enmienda 5498 de aceptación, relativa a continuar financiando las asociaciones que prestan servicios necesarios a través del Plan estratégico, aunque como ya bien sabe hay una partida prevista para ello.

En cuanto a las enmiendas presentadas por el Grupo Socialista, como ya dije en comisión, consideramos que técnicamente no están muy bien formuladas. Entiendo que por eso la Sra. Obrador haya preferido no defenderlas y se haya dedicado a no sé qué discurso de doctor Jekyll y mister Hyde.

(Alguns aplaudiments)

Así, en cuanto a la enmienda 5241 en cuanto a afectación de 18.000 euros para programas dirigidos a mujeres maltratadas de Menorca entendemos que no es éste el programa adecuado para llevar a cabo esta tarea puesto que es un programa dedicado a menores, concretamente a menores víctimas de abusos y malos tratos. Es cierto que se hizo una corrección *in voce* en la comisión cambiando su concepto, pero el problema es que es el programa y no el subconcepto lo que estaba mal puesto.

Lo mismo pasa con la enmienda 5238 donde propone un aumento de 5 millones para atender a personas en dependencia. También hizo una modificación *in voce* en comisión, pero mantuvo la referencia al programa 3131 que no tiene nada que ver con dependencia sino con planificación y ordenación. Sorprende, por otra parte, que para aumentar una partida sea a costa de restarle 55.000 euros al presupuesto del Institut de la Dona.

La enmienda 5237 no es muy clara puesto que se mezclan cuestiones que no tienen mucho que ver, por una parte nos habla del consorcio de acogida de discapacitados y por otra de plazas de centros de día. Las partidas a las que proponen aumento no son las que financian los centros de día puesto que estos se financian con cargo al programa 313D.

En cuanto a la 5239 propone crear una partida destinada al convenio para los discapacitados y para ello propone la baja presupuestaria del programa de protección y acción social de la Dirección General de Familia y Bienestar Social, concretamente del Centro Base de Menorca, y nos propone restarle dos cantidades de 18.000 euros cuando esa partida a la que se refiere es única y sólo tiene 18.000 euros. Por cierto, por una parte critican que la dirección general está mal dotada y por otra quitan dinero de sus partidas.

La número 5240, ésta tampoco no me queda muy clara, habla de una partida de ayuda a las familias más necesitadas, pero después incorpora el dinero a una partida destinada al Consell de Dones del Institut de la Dona, además propone para ello, entre otras, la baja de 25.000 euros de una partida de Centro Base de Menorca donde sólo hay 18.000. ¿Cómo podemos quitarle 25.000 si sólo hay 18.000?

(Remor de veus)

Por lo tanto, por todas estas razones no podemos apoyar sus enmiendas.

En cuanto a las enmiendas del Grupo PSM-Entesa-Iniciativaverds, sus primeras enmiendas van en la dirección de iniciar nuevos centros de día. A día de hoy no tiene sentido que nos proponga hacer nuevos centros de día como cuanto usted sabe existen ya más oferta que demanda en cuanto a las plazas de centros de día. De hecho, existe un informe de los técnicos en este sentido.

En cuanto a la 5497 tengo que decir que desde la conselleria se ha hecho ya un gran esfuerzo aumentando en un millón y medio el dinero destinado al ámbito de las medidas judiciales de prevención del delito, en concreto a S'Estel.

Otro grupo de enmiendas consiste básicamente en concreciones y en detallar cosas que de hecho la conselleria ya está haciendo y que tiene intención de continuar haciendo. Así las enmiendas de la número 5513 a la 5593, sobre afectación de determinadas cantidades del programa 313D, este programa es otro de los que se ha aumentado con respecto al presupuesto del 2010 en 1.397.000 euros. Entiendo así que estas enmiendas carecen totalmente de sentido puesto que esta partida está destinada precisamente a transferencias a los ayuntamientos para la financiación de esos convenios, por lo que creo que no aportan nada.

Sus enmiendas, por otra parte, recogen distintas cantidades que no se sabe muy bien de dónde salen puesto que en algunos casos sí y en otros no coinciden con las cantidades de los convenios. En otras se habla de centros de día y residencia y sólo recoge la cuantía de una de las dos, como es el caso de Calvià.

Si aceptáramos sus enmiendas más de un ayuntamiento podría pagar únicamente una residencia o un centre de día, les haríamos flaco favor. Sin embargo, hay ayuntamientos a los que quiere financiar varias veces lo mismo, como es el caso de Ferreries, Sant Lluís y Campos. Puedo entender que son errores, pero por cierto, usted que está siendo tan crítica con los errores de los demás, que incluso afirmó que si estuviera en la empresa privada los errores en la memoria del Institut de la Dona deberían suponer el despido de la directora, deje que le diga que sus enmiendas también tienen errores. ¿Debería yo también sugerir que la despidieran? , ¿o a la Sra. Obrador?

(Alguns aplaudiments)

Creo que debemos ser todos más tolerantes. Es curioso por otra parte que hagan estas enmiendas sobre los convenios con los ayuntamientos cuando al llegar el nuevo gobierno ninguno de los ayuntamientos, como bien dice el Sr. Pastor, había cobrado ni un sólo euros de estos convenios en todo el 2011, ni siquiera desde octubre del 2010. ¡Ojala el govern del pacto hubiera garantizado el pago cuando tuvo la oportunidad de hacerlo! ¡Qué fácil es recomendar lo que no han hecho ustedes!

Otra serie de enmiendas son relativas a dotar numerosas partidas a costa de la deuda, entre ellas, al Banco de Alimentos que por cierto el gobierno del pacto les dejó a deber una subvención de 10.000 euros correspondiente al 2010, además de dejar la partida casi sin recursos para acabar el año. No se preocuparon de dejar cubierto este tema.

En cuanto al Decreto de emancipación de jóvenes tutelados que tanto le gusta, cuando se hizo este decreto desde la conselleria en abril del 2011, casi a punto de acabar la legislatura, no se hizo ninguna reserva de crédito. Al mes siguiente de publicar el decreto desde Hacienda bloquean los presupuestos y le quitan 200.000 euros de esta partida. Así que el nuevo gobierno se ha encontrado con 38.000 euros en esta partida. ¿Esta era su preocupación por el tema, del antiguo govern?

El Govern ha hecho frente a estos gastos a pesar de la falta de liquidez. Así es. Lo que me parece absolutamente increíble es que de estas enmiendas 11,5 millones de euros para cuadrar el presupuesto los sustraigan de la sección 34, la destinada a amortizar deuda pública. Déjenme que les recuerde que existen entre otros muchos pequeños ahorradores que confiando en el anterior govern, que les vendió los bonos de deuda pública y a los que... confiaron en su gobierno y compraron deuda pública y a estos nosotros no les queremos dejar de pagar, igual que a los proveedores que llevan tanto tiempo esperando a cobrar.

Déjenme que les diga que a todos nos encantaría aceptar muchas de las enmiendas que se han planteado y en mejores circunstancias de saneamiento financiero nos gustaría apoyarlas, pero lo cierto es que el momento es difícil y por tanto se tendrá que priorizar y hacer los esfuerzos necesarios para intentar dar cobertura a todas las necesidades, que evidentemente son muchas con los recursos existentes.

Otro grupo de enmiendas se refiere a convenios destinados a la puesta en marcha de distintas residencias, Sant Antoni, Sant Jordi, que por cierto fue inaugurada sin la preceptiva autorización del consell y donde por cierto se vuelve a cometer un error de copia y pega puesto que como bien sabe la Residencia de Can Blai está en Ibiza y en su enmienda habla del consell de Menorca, pero bueno, ... Existe una partida para estos conceptos que, por cierto, es de 10 millones de euros.

(Remor de veus a la sala)

Otra enmienda es la destinada a dotar la partida de renda mínima de inserción, la partida ya está dotada con 3.800.000 euros, incluso con un leve incremento con respecto al 2010. Usted no la dotó como tocaba y la fue ampliando a base de modificaciones de crédito, entonces creo que tampoco tiene una legitimidad moral para decírnoslo a nosotros.

En cuanto a la dependencia, déjeme que le recuerde que cuando llegó el nuevo gobierno ustedes sólo tenían presupuestado medio año del 2011, entonces ¿qué nos están diciendo ahora? Es así. Déjeme que le diga que precisamente esta partida tiene carácter ampliable como se ha hecho en todas las legislaturas anteriores. No les quepa ninguna duda que cuando esta partida se hizo ampliable fue precisamente porque se pensaba ir ampliando a medida que hubiera la necesidad. Por eso se llama ampliable y no es una partida normal como otra cualquiera.

Por cierto, a ver si se coordinan porque esta misma mañana los anteriores portavoces, tanto del PSOE como del PSM, pedían al vicepresidente que por qué no había más partidas ampliables y ahora no les parece bien que en Asuntos Sociales haya una partida ampliable.

En cuanto al defensor del menor, el Grupo Parlamentario Popular ya ha presentado una enmienda para dotar la plaza, o sea que carece de sentido que hablemos del tema.

Pensamos que en general sus enmiendas, aunque tienen buenas intenciones, no se justifican puesto que los presupuestos se ajustan ya a la realidad económica actual y recogen las acciones necesarias que tienen que llevar a cabo la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social para atender un sector tan sensible de nuestra comunidad autónoma y que tanto nos preocupa a todos.

Finalmente, creo que la apuesta de este govern por los servicios sociales es clara como lo demuestran estos presupuestos que hoy vamos a aprobar. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Bauzá.

Senyores i senyors diputats, abans de començar les votacions recordarem que en el debat número 14 s'han acceptat les esmenes 5376 i 5377 i al debat número 17 s'ha aprovat l'esmena 5498.

Dit això, començarem les votacions.

Debat número 14, de totalitat i de globalitat, agrupació de la secció 16, Conselleria d'Administracions Públiques amb les seccions i entitats afins. Passam a votar. Votam.

21 vots a favor, 34 en contra. Queden rebutjades les esmenes del debat número 14.

Passam a votar el debat número 17, de totalitat, agrupació de la secció 18, Conselleria de Salut, Família i Benestar Social amb les seccions i entitats afins. Passam a votar. Votam.

21 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció. Per tant, queden rebutjades.

Passam al debat número 16, de globalitat, agrupació de la secció 18, Salut i Consum, amb les seccions i entitats afins. Passam a votar. Votam.

21 vots a favor, 34 en contra; per tant queden rebutjades.

Passam al debat número 17, de globalitat, agrupació de la secció 18, Família i Benestar Social, amb les seccions i entitats afins. Passam a votar. Votam.

21 vots a favor, 34 en contra. També queden rebutjades.

Finalment, es procedeix a la votació de totes i cadascuna de les seccions del Projecte de Llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012 així com els pressuposts de les entitats públiques empresarials, societats mercantils públiques, fundacions, ib-salut, GESMA, fundacions públiques sanitàries dependents de l'ib-salut i de l'Agència Tributària amb les modificacions que en resulten de l'aprovació de les esmenes durant la tramitació d'aquest projecte de llei.

Si no hi ha cap suggeriment en un altre sentit es faran les votacions agrupant-les amb diversos blocs. En primer lloc es votaran les següents seccions: secció 02, Parlament de les Illes Balears; secció 03, Sindicatura de Comptes; secció 04, Consell Consultiu de les Illes Balears; secció 05, Consell Econòmic i Social; i secció 06, Oficina de Transparència.

Senyors portaveus. Sí? Sí, senyor portaveu, per favor.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. President. Demanàriem votar la secció 02 a part de la resta.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Iddò, senyores diputades i senyors diputats, votarem la secció 02. Passam a votar. Votam.

50 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Ara, senyores diputades i senyors diputats, votam la resta, les seccions 03, 04, 05 i 06.

Puc entendre que s'aproven per unanimitat? No?

Passam a votar. Votam.

39 vots a favor, cap en contra, 16 abstencions.

Tot seguit votarem la resta de les seccions, així com els pressuposts de les entitats públiques empresarials, societats mercantils públiques, fundacions, ib-salut, GESMA, fundacions públiques sanitàries dependents de l'ib-salut i l'Agència Tributària, amb les esmenes aprovades i les transaccions acordades durant el debat que ja estan incorporades.

Seccions: secció 07, Consell Audiovisual de les Illes Balears; secció 11, Conselleria de Presidència; secció 12, Conselleria de Turisme i Esports; secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats; secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació; secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori; secció 16, Conselleria d'Administracions Públiques; secció 18, Conselleria de Salut, Família i Benestar Social; secció 31, Serveis comuns, despeses diverses; secció 32, Ens territorials; secció 34, Deute públic; secció 36, Serveis comuns, despeses de personal; secció 71, Institut d'Estudis Balears; secció 73, Institut Balear de la Dona; secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears; secció 77, Institut d'Estadística de les Illes Balears; secció 78, Escola Balear d'Administració Pública.

Entitats públiques empresarials: E01, Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, Agència del Turisme de les Illes Balears, Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental, Institut Balear de la Natura, Institut Balear de l'Habitatge, Serveis Ferroviaris de Mallorca, Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears, Institut Balear d'Infraestructures de Serveis Educatius i Culturals, Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears, Ports de les Illes Balears, Agència de Cooperació Internacional de les Illes Balears, Consorci de Transports de Mallorca, Espais de Natura Balear, Institut Balear de la Joventut.

Societats mercantils públiques: Parc BIT, Desenvolupament, SA, Institut de Biologia Animal de Balears, SA, Serveis de Millora Agrària, SA -totes són SA, en aquest cas-, Servei d'Informació Territorials de les Illes Balears, Promocions de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Balear Innovació Telemàtica, Ràdio de les Illes Balears, Televisió de les Illes Balears, Gestió d'Emergències de les Illes Balears, Multimèdia de les Illes Balears, Tramvia de la Badia de Palma.

Fundacions del sector públic: Fundació Illesport, Fundació del Conservatori de Música i Dansa, Fundació Institut Socioeducatiu S'Estel, Fundació Mateu Orfila, Fundació Desenvolupament Sostenible, Fundació Robert Graves, Fundació Teatre Principal d'Inca, Fundació Balears a l'Exterior, Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears, Fundació per a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears, Fundació d'Investigació Sanitària de les Illes Balears Ramon Llull, Fundació d'Atenció i Suport a la Dependència, de Promoció a l'Autonomia Personal de les Illes Balears, Fundació

Santuari de Lluc, Fundació Illes Balears per a la Innovació Tecnològica, Fundació Balear de la Memòria Democràtica.

Servei de Salut de les Illes Balears: Servei de Salut de les Illes Balears, entitats de dret públic GESMA, Gestió Sanitària de Mallorca.

Fundacions públiques sanitàries: Fundació Hospital de Manacor, Fundació Hospital Son Llätzer, Fundació Hospital Comarcal d'Inca.

Agència Tributària de les Illes Balears, en aquest cas partida 50, Agència Tributària de les Illes Balears.

I ara sí, senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

34 vots a favor, 21 en contra, cap abstenció.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012. Es faculta els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i les modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

I no havent-hi més assumptes a tractar, senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
